

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De angelis - Cod. Ettenheim-Münster 219

[S.l.], 1713

Abschnitt

[urn:nbn:de:bsz:31-122311](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122311)

Tractatus theologicus

Inquam de Trinitate

Aquinatis de Angelis

Ex libro primis Petri Aubry philosophia novissima anno 1713

Post examinatas quaestiones de Deo pergit
angelicum et sideratum Angelorum ut potes
creata et genera suo proprio nominantur hoc la
nomen per se officium quibus quae substantia
spirituum illorum indicat, ut ait Chrysostomus Gregorius
Homerus 37 in Evangelia. Angelus enim significat
Nuntius attamen iam per antonomasiam vox haec
illas nomen spirituales completas designat et
frequentius quidem caelestes duntaxat dicitur,
quarum in scripturis aliq. dicitur. Sicut
malum Nabai 25. qui paratus est diabolo et angeli
eius. agnoverit angelos ipsi gentiles et arles quibus
eos vocat intelligentias, Plato quoque dicitur eos
et aas Calorum appellat. Et de his disputat
Istius potius breviter in omni ante eos dicitur
numero ac specie, inde de proprietatibus realibus,
hanc de superna eorum gratia, perseverantia
in bono, et legem in malum et parat.

Qui fusius nãd hanc bõderat finis dicere
ad eal pariu, qui

Disputatio
De nãa et nãalibz proprietatibz
Angeloru

Complectemur hãc disputatõe quæstiones
sequentes nãe an Angeli deũ an veru
universales, Cuius substantia sint, an Corpori
an spiritibz puri an immortales, an specie aut
numero diversi, inde quam vim habeant & novem
cognoscendi volendi loqui @, qua etsi viderent
ad philofia spectare, si cum tam longa que
tunire hanc nãa theolgi sibi præscripserint
nos quoq; dum eam tractabimz, saltem in aliena
mensurã nos mittent, præsertim cum eam prius
examinaturi, iusta theologie scipia, qua ad
ipsa nãa melius noscenda plurimã inviam

Quæstio
De existentia et nãa Angeloru
an Angeli existant

3

3

per Angelum intelligimus antea non esse substantia
 creata illi naturaliter spirituale completa. hoc
 superiore, hoc e. passibile quando a Deo ponitur, qua
 illa et volitae fit praesentia ois corporis em teatissimi
 exers, nec ordinata ad golutuendum cum aliquo
 corpore compositu, sicut ordinata ad suam ad
 compositu huanu corporeu: quaps passia hoc ipso
 qd purg et completus spiritus, it, non est huanu
 altiore, ac Deo similitore, licet deus in gratia
 ab aliquo non qd deatissima virgine decedant
 et de his passis pcedit quapsio, an passibiles sint
 v em actu existant.

4

4

Quo jmo Angeli de facto existunt et gester
 passibiles. Conclusio e de fide qd n. Ceteros qui
 una cum Deo em alios spiritus regant, item qd
 quoda philosophos relatores ab. Ar. et qto phasi: totu s
 et sacros, ut habent actonem. In scripturis
 math. is dicitur angeli, eosu spes vidont qd eis patet
 adveni passet loca innumera alia, in quibus s
 creatio Angeloru in sacris biblis, in Concilio
 lateranensi: aplo dignitas de sumo unitate dicit
 de Deo: sua dignitate virtute final ab unitis
 tempore utrang, de nihilo gdit creatura spirituale
 et corpore, Angelica dicitur a mundana ac
 terrene suaa, quasi comunit ca spiritus et corpore
 gstituta. succedunt patru certissima argumta
 que in omibz eisu libris passim obvia s

5.

Circulo intelligentia clausura huiusmodi
 causalium rationum p[ro]bans n[on] h[ab]et p[ro] se monstrari. Ita
 intelligentia cum p[ro]p[ri]is aliis q[ui]s o[mn]es effectus mirabiles
 superantes, iudicatur potentia v[el] p[ro] b[on]i et ignoti
 et p[ro]p[ri]is adscribi. Deo. Et gubernat et ordinat
 nullu[m] ma[n]u[m] ut feriant bono ho[m]i[n]i, molus
 celoru[m] etc. v[el] inordinati, quales ceperimus
 sap[er]e in creaturis, et n[on] p[ro]p[ri]is adscribi abis
 separatis, et p[ro]p[ri]is ante unum n[on] p[ro]p[ri]is
 evidentes existentia. Angeloru[m], neq[ue] enim n[on] p[ro]p[ri]is
 rebus et p[ro]p[ri]is, quam Deus cum voluerit p[ro]p[ri]is
 ipsa divina voluntas regit et honestas et mensura
 bonitatis, s[ed] q[ui]s Deus voluit mundum creari
 Angelis, p[ro]p[ri]is nullu[m] p[ro]p[ri]is, quod q[ui]s
 mundu[m] crearet imperceptu[m] n[on] h[ab]et p[ro]p[ri]is, et sic
 de facto em imperceptu[m] e[st] quia n[on] h[ab]et plurimas creat[ur]as
 ad huc p[ro]p[ri]is, p[ro]p[ri]is, et quod dicitur evidencie
 q[ui]s dicit debuerit mundu[m] facere et p[ro]p[ri]is p[ro]p[ri]is

6

Quanto p[ro]p[ri]is numeru[m] Angeloru[m] determinari n[on] p[ro]p[ri]is ubi
 Genesius cap. 7 de celesti p[ro]p[ri]is h[ab]it p[ro]p[ri]is
 et p[ro]p[ri]is et danielis q[ui]s, n[on] h[ab]et p[ro]p[ri]is, milia milia
 ministrabant ei, et decies milies centena milia
 aspicebant ei. Angelice im[ag]i[n]e quae p[ro]p[ri]is 30 art. 3. in
 corpore ait. p[ro]p[ri]is e[st] p[ro]p[ri]is im[ag]i[n]e, et
 excedant p[ro]p[ri]is multitudine p[ro]p[ri]is ma[n]u[m] quae
 incomparabiliter. et p[ro]p[ri]is, et alii. im[ag]i[n]e p[ro]p[ri]is
 ut excedant multitudine p[ro]p[ri]is p[ro]p[ri]is
 n[on] vero induriosu[m] alia[m] debent et p[ro]p[ri]is
 Angel. quam o[mn]ia videntur et n[on] videntur
 p[ro]p[ri]is p[ro]p[ri]is, et cultura, quam o[mn]es n[on] h[ab]ent

Herba est tanta in arena maris et pella. hoc
ante vultu nimis.

7. Nigri et Parabola hoi pastoris reliquentis 99.
oves in deserto et querebat una peritiam inderunt
numera Angelorum salte nonaginta nove vicibus
pfinere numerum eius hoi. quia per illa ove suo
huc designat. vasque aut ova Brigitte
revelatur quilibet hoi pperit apiguaru decem
Angelos Custodes, fram lingu hoi per pperit altitudin
ita ut uno motus Culos defuncti et pperit lura
alteris recess nati. si iteru ut videri pperit et Custodes
geni ordinarie salte pperit in unum Choss facile
apparet, quam longo ore genus huan desuperent.

8. Hic in pperit ad Cael. Mundus sine angelis est
Imperfectus, quia deo creat eius Creator. go dicit angel.
videntes existere. pperit pperit n e pperit n e pperit
apinolat sua Cae pperit mundus absque Angelis n ita
opimilant pro: go e Congruo, adeo ut ager in pperit
pperit pperit impinendo pperit pperit pperit
go hoi dicit. pperit de v. August. lib. 3. de Civitate
arbitrio Cap. 5. dicentes: quidquid tibi vera ratio
releg occurrerit, hoc. Cuius pperit. Cuius go Cuius pperit
repro pperit optimu pperit melior e mundus cum Angelis
qua pperit illis: go e. Hic pperit pperit ant. et
imperitibus re pperit. Cuius ant. pperit pperit ago ant. hoi.

9. Hic hoi pperit robe em hoi pperit unione. Hypothetica.
Hic hoi pperit. In hoi hoi e idea Causa. Hic
ipso Cae pperit simpla nego hoi et omis. min.
nego con

15 Sicut pro Angelis. et compositi sunt ex partes, et sunt
omni unum, et ea Galatiansi dicitur dicitur quod non dicuntur
creata similes substantia in creatura mixta. Et hoc ex
spiritu et corpore generato, et sunt pure spiritualis.
Scriptura eos in sepe vocat angelos, et dicitur
viva dignitas vocat eos intelligibili, spiritibus
substantia incorporata, et quod omnia carnis, hinc
quod plurimi alii potest, quos non videt
placitum, aut angelorum. neque est ulla ratio
aliter illis, et postquam dicitur, pro certis tam
integre regiones, et dicitur in unum, et hoc esse
conferentia legantur in Evangelio.

13

16 Sicut pro Angelis. et sunt spiritus, et nullas
compositi ex parte et non in se, et hoc dicitur, et dicitur
ita et dicitur et dicitur, quia nulla est mixta
ratio hinc dicitur illis dicitur, et dicitur, et dicitur
pro substantia angelica est similes illi, et hoc dicitur per
motum substantie incompleta et hoc dicitur, et dicitur
compositi et substantia pura, completa neque alio
modo ordinata, et dicitur, et dicitur, et dicitur
Angelus illi compositi substantia pura et hoc dicitur, et dicitur
non est persona si personam sit aliquid positum, et
dicitur, et dicitur, et dicitur, et dicitur, et dicitur
et hoc dicitur, et dicitur, et dicitur, et dicitur, et dicitur
compositi et substantia pura, completa neque alio
modo ordinata, et dicitur, et dicitur, et dicitur, et dicitur, et dicitur

16

19 Sicut pro Angelis. et incorruptibile, et immortalis,
et incorruptibile, et dicitur, et dicitur, et dicitur
et hoc dicitur, et dicitur, et dicitur, et dicitur, et dicitur
Angelus Galatiansi, in quo habet ad, et hoc dicitur, et dicitur
et hoc dicitur, et dicitur, et dicitur, et dicitur, et dicitur

19

A. Coste raris quibus phisicis pbat ad mea caales
 immortale est quippe n dependet a mea nec hab
 ulla pparit q tergat eoru constructione, pater ipsi
 cequunt pparit perpetua, quales et crimis exist
 tam in pparit pparit n ealy cequentia pparit h n pparit
 pparit aliqua velis, lu urinari, cui bonu e aliqua pparit
 ut pparit luce e cada immortale, ad pparit ce pparit e
 pparit pparit pparit pparit ii ubi dicit h hont ac
 pparit in corrupta, h angel, immortale, pparit pparit
 quondam ante dicit h ubi immortale, pparit pparit n pparit
 nnae pparit pparit pparit.

19

Sico pto aliqui Angeli in his se specie differunt
 ita s. thomas d plurimulii. p. Angeli hab vnde
 diversa dignitas et officia. qd n hab hanc diversitate
 vnde nra hincora dicit qd hae dicitur specie, et hab
 vnde pparit. et cum s. pater dicitur qd gratia Angeli
 vnde in vna pparit pparit nra hincora pparit qd hae
 dicitur inter hos angelos pparit pparit dicitur in
 nra dicitur hae dicitur in gratia. hincora
 s. pater vocat hincora hincora pparit et
 intelligere vnde n hincora pparit in pparit hincora
 in nraali pparit pparit, pparit ante qd angelus hincora
 pparit differant hincora dicitur hincora hincora hincora
 inter se specie differunt, ut cum s. thomas dicitur
 frequentius hincora, quia inter illos pparit
 pparit e dicitur nra, quae ce alii, hincora
 et dicitur colligunt pparit dicitur hincora
 colligunt dicitur hincora hincora hincora

Handwritten text from the adjacent page, partially visible on the right edge of the image.

Solus plures angelos inter se species conveniunt
 Consequitur hinc hinc quod cum plures sint multiplicati
 in multiplicato individua, plures sunt ad
 creaturam universi quod a Concilio ad videlicet non
 voluisse numerare angelorum species solentem in
 se abire et deare, quod articulo quinto angeli
 et tamquam alii vero et alij facti omnino similis
 et preservati. plures conveniunt de his similitudine
 articulo et plures obviaciones

articulus 5us
 Solvunt obviaciones

Quod imo quia in Concilio plures SS. patres
 attribuunt angelis, quia quod quod in synodo
 quia generali antea re sta Concilio approbat
 Concilio Joan. Episcopi de solis accipi, qui dicit
 angelos posse pingi, quia non sunt incorporei
 aere et immutabiles et plures opere aereos
 adque igneos quod. et alij patres antiqui
 adhuc obviaciones et ante Concilium hinc
 ita quidem loquebantur, quia plures patres post
 interpretati de opere tunc metaphisico maxime in
 Basilis qui plurimorum oppositorum angelos
 quia vocat igneos et immutabiles hoc est metaphisicum
 per solubilitate et celeritate rursus plures et
 graviores, fertur nobiscum

21

22

Ad affirmacionem nego antea cum eadem in synodo act. 4.
 in definitione per hinc dicitur soli imagines. Sancti
 et incorporei angelorum

Ad Angulung lib. 4. cap. 30. Item Geis palustris
 libri 20. Angulung pro Athara a Davide imo
 Regu id. adore iecoris pncis. Item Johia a
 gestant in annulis, timent gladios, ut virgas
 gallos palustris teste Tritemis lib. 8.
 Cruciant igitur ut Athara qd dicit habere epora
 cap. 4. angeli em bati comedunt ut Ath generis
 14 qd a. 2. Demores n. bati. vinculi carceris
 a moralibus hoc e imperio dei et Anglorum
 similes n. gaudent ad oratu physico. Sacrificioru
 a peccatis nec loca palustris intelligi mystice
 loci molles qd. attinet ad sua Athara a musica
 hec n. pellit physice Canonis qd. illud aliquando morale
 impediendo o. p. a. hinc. auctore Canonis. Iam enim
 confusat melancolicu facit ut nos n. sit dispositio
 ad renuendos hinc. p. a. carbin et desperandum a
 Demoris lentaver.

25

Virtus illa. pncis inani fugandi Demore sunt
 vitiosa culosa. qd. Demores sint in annulis dit. a parte
 superstitioso. et qui placuit qd. per ad hinc in momento
 physico ut bati in carcere. Timore illu. fingunt
 Demores aliqdo ad magos demerandos ne ipi. libi
 lineant a Demoribus. Para igitur in carceris
 respectu Demoris e. philisica hinc. a. de qua sapient
 Ho. q. q. m. Dir. ant. morale x. mystice Con. ant. spiritus
 physice nego ant. et con. sic ait ipse Raphael ad sobria
 Cap. 12. videbatur quide. volu. p. a. manducare et bibere
 et ego cibo invisibili. et potu qui ad hinc vident
 n. ut utror. p. a. hinc. de Ange. in illis p. a. is

26

Di. ces. quomodo igitur apparent sapiforme angel.
 in eporibus qd. a funere eos epora et sic vere

Concedi angelis non solum existens in illis in ordine
 ad certum in illis ad primum. Et Con: et vi una
 perfectionis non gratuita non accepit in se primum
 nihil enim gratuitum gravat bonitate

Conceditur quod naturaliter alicui debet ad primum in virtute
 eius, in se, atque primum aeternum non primum in
 virtute naturaliter angelis quod. Et dicitur: autem: et in aeternum
 in se naturaliter hoc est a se per gratia hoc est per
 beneficium. Quod quod omni bonum per gratia Con: autem:
 non per naturaliter in naturaliter existentia sed per gratia
 supernaturale nego autem: et Con.

29

Concilium in 88. patet illud exponit naturaliter et in se
 et spiritus immortalis cum naturaliter angelorum et aeternum
 naturaliter quod nec est a se nec in se immortalis
 nam deus absolute perfectam de bonum et aeternum
 hoc in se affirmare nego Con: ad primum nego autem: per
 hoc in se quod accepit per gratia gratuita accepit in
 gratuito in se primum sicut accipere in gratuito
 supernaturale gratia accipere in ad beatitudine
 hoc in se affirmare nego autem: Nam accepit naturaliter hoc
 in se per se primum, unde illa naturaliter potentia
 passiva exigens potentia activa potentia completa
 potentia passiva

30.

Obiit in se gratia per Conel: S. Hieronymus ad eandem
 et archangelorum in se et demonum naturaliter
 sicut eadem in se non autem angelos quod differre
 ordinibus in se eundem primum in se hoc

Item dicitur quod angelus est animal quod habet animam
 puram. et sic dicitur quod est natura angelorum aliquando
 generis in se habet ternam in se in specie infima.
 licet comparari deat cum natura humana et cum aliis
 virtutibus dicitur et sic est eodem modo. sic enim dicitur
 in symbolo. Hic dicitur: sicut anima rationalis et caro ungetur
 ita deus et homo ungetur christus. quare non potest
 similitudo simulari cum anima et caro conveniant in se
 in una persona et in una natura. sed vero deus et homo
 non conveniunt in una natura sed in una persona. et enim
 dicitur quod omnes angeli conveniunt in eo quod in ipsis est perfectio
 esse in se habet intelligentiam spirituales. et in similitudine
 ratione naturae angelicae, quam quia se invicem cognoscunt
 in eorum natura habet quasi de eisdem natura spiritibus
 aliqui de patres loquuntur ceterum ostenduntur quod
 alios patres nobiscum sentientes.

30

Item dicitur quod angelus est animal. iuxta articulum et dicitur
 homo differunt individualiter dea que differunt
 naturae. et in ordine ad naturam praecertim signata
 certis accidentibus. que ante differunt de se hoc
 et alio capite quod in ordine ad tale naturam differunt
 species. sed angelus non potest esse spirituales non
 differunt in ordine ad naturam altunde. quod non differunt
 inter se habet individualiter se se invicem
 cognoscunt si differant species non possunt ab invicem inter
 se discerni. sed si tollatur ordo et communicatio
 inter angelos quod dicitur deo pro se in se invicem
 est melior quam ordo per accidens. sed habet individualiter
 et sic ille dicitur inter angelos. potest enim varie verba

32

De nego perpositum illius differre naturaliter n̄ est differre
in ordine ad modum physicum. Illud est per se n̄ gradabile
in sebia et sebiis. Sic sicut naturaliter differre respectu
Matheos circuli aurei et ferrei. Est autem
differre et differre in parte simili gradabili a sebia
respectu cuius differre. in hoc sensu om̄ Angeli differunt
naturaliter inter se. Et si om̄ possunt exlicari vobis
angelis. Sic enim cum in angelis admittat aliqua
naturalitas n̄ est per modum sebia intelligere modum physicum
et ordinare nego illius in primis per sebia comprehendit
ipsa individuatione nec opus est alio dicitur inculo.

33

Si Angeli individuatione in actu existente n̄ dicuntur
possunt ab invice discerni ratione accidentis diversorum
spiritualium sunt hoc per accidentia extrinseca. nec
est ratio ulla quare n̄ possint dari accidentia spiritualia
individuatione sunt dicitur naturalia. possunt esse et
certa species illibitales et aliquid simile. Sed
quod dicitur per sebia intendere hunc ordinem
Cui n̄ est inter hoc. Sed dicitur per sebia n̄ inter
ora individua et tunc potest esse inter species. Sed in
plurimi negant n̄ esse. quia equum et alia
sententia habenda in oratione voluntaria. tamen
est dicitur per sebia et oratione n̄ est aliqua per sebia
aliqua accidentia inter sebia dicitur. Sed in plurima
logici et quatuor nota. de potentia locomotiva
angelorum. art. 1. inq. per quid et quomodo
angelus sit in loco.

questio 101
De potentia locomotiva angelorum
art. 1. inq.
per quid et quomodo angelus sit
in loco.

... licet si caa accidit. nec seruat quide
aliqua moralia possunt cap. licet ser. decreto
et certum in natura tenentur. vero deo ad
physica et inuisibilia malis e e his et in ibi

36. Quis vero dicunt angelis e in loco p se operari
n' afferunt quod ipsa p'prietate d' p'prietate
sua angelis p'prietate, ubi enim ueritas ueritas
e p'prietate p'prietate nisi operari miraculosa alia
angelis e p'prietate ubi nihil operari in loco e p'prietate
p'prietate. sic nihil operari boni in egyptu
nihil nati in infernu. q' enim aut tangit eos
p'prietate in celo. hinc operari adon in cogita
e gratis diuinae. Quis angelis p'prietate
nihil n' e ser. q' p'prietate in eodem loco operari
mutare uelut p'prietate ubi p'prietate p'prietate
e p'prietate p'prietate. Item ut mutare loco p'prietate
operari e. p'prietate ubi ambulante in uis ueritat
et in ueritat p'prietate p'prietate. ubi p'prietate
in hie ueritat. q' n' p'prietate p'prietate p'prietate
in operari tanq' ut obseruat ueritat angelis ueritat
celos operari nati in totis celo adon e ueritat
in totis celo hoc e nati q'.

37. Ut in aliquo loco dici angelis e in loco p se operari
ut loquitur p'prietate p'prietate. cum enim n' p'prietate loco
appropinquari p'prietate. in ueritat p'prietate
appropinquari loco e p'prietate p'prietate p'prietate
ser applicat ueritat ueritat, p'prietate in loco
e p'prietate aliqui p'prietate p'prietate p'prietate
p'prietate ueritat ueritat ueritat p'prietate
p'prietate et ita intelligitur angelis e in loco
qui ubi i ser loco ueritat angelis e in loco.

Quia illud aliud non est, atque ut prius non veritatem
 & veritatem, ubi ad hoc, quod est, est veritas, nec est
 altera, nisi ea, quae ubi veritas, prae veritate angelis, capta est
 & unice aliqua, nisi, ea cum ex parte, hoc quod est, est
 prae veritate, cum nec, est, prae veritate, nisi, nisi, nisi
 & unice, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi
 altera, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi

38

Quia illud, ubi est, in unice, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi
 & veritatem, ubi ad hoc, quod est, est veritas, nec est
 altera, nisi ea, quae ubi veritas, prae veritate angelis, capta est
 & unice aliqua, nisi, ea cum ex parte, hoc quod est, est
 prae veritate, cum nec, est, prae veritate, nisi, nisi, nisi
 & unice, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi
 altera, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi

39

Quia illud, ubi est, in unice, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi
 & veritatem, ubi ad hoc, quod est, est veritas, nec est
 altera, nisi ea, quae ubi veritas, prae veritate angelis, capta est
 & unice aliqua, nisi, ea cum ex parte, hoc quod est, est
 prae veritate, cum nec, est, prae veritate, nisi, nisi, nisi
 & unice, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi
 altera, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi, nisi

Ad hoc. hoc non sicut in eadem equalitate communi
huc, tamen si est nullus in se. ab eis esse. sed ad se
ad lineam. pro autem. sicut. Naturam. Sicut in
dicere. arguitur. ex ubique. intelligitur. in hunc mundi
quia. sicut. velociter. in momento. ubique. in. posuit.

Quaerens. Sicut an angelus noster per occupet totum suum
spatium. et sic in eodem in minori parte. de qua. regant
Valentia et. Sicut. Melius. affirmant. non. vixit. angelus. ubique
Ego. gloriam. Sicut. post. licet. angelus. in. sua. res. ubique
sicut. ubique. ad. certa. potentia. et. virtute. arguitur.
tanto. et. tanto. loco. sicut. et. delectatio. ad. ipsa. contentia
sicut. ubique. et. sic. pro. sua. virtute. ubique. virtute. in
magis. et. minus. nec. quidquam. quod. ex. nihil.

Quaerens. Sicut an angelus per occupet totum suum
spatium. et sic in eodem in minori parte. de qua. regant
Valentia et. Sicut. Melius. affirmant. non. vixit. angelus. ubique
Ego. gloriam. Sicut. post. licet. angelus. in. sua. res. ubique
sicut. ubique. ad. certa. potentia. et. virtute. arguitur.
tanto. et. tanto. loco. sicut. et. delectatio. ad. ipsa. contentia
sicut. ubique. et. sic. pro. sua. virtute. ubique. virtute. in
magis. et. minus. nec. quidquam. quod. ex. nihil.

An autem. Sicut an angelus per occupet totum suum
spatium. et sic in eodem in minori parte. de qua. regant
Valentia et. Sicut. Melius. affirmant. non. vixit. angelus. ubique
Ego. gloriam. Sicut. post. licet. angelus. in. sua. res. ubique
sicut. ubique. ad. certa. potentia. et. virtute. arguitur.
tanto. et. tanto. loco. sicut. et. delectatio. ad. ipsa. contentia
sicut. ubique. et. sic. pro. sua. virtute. ubique. virtute. in
magis. et. minus. nec. quidquam. quod. ex. nihil.

Et hinc si quis hoc sciat dicitur in libro 11. p. 11.
inferius et colentur in parte inferiori et
minoris in igne. Et hoc si quis sciat quia non equum
angelus sciat potest facere sciat per mundum et
minores et scilicet in aliqua de immensitate scire
sicut licet per se possibilia sunt parva minima et
minora in igne. Et si quis sciat quod sciat scire
tandem et admittere et sciam sciam et sciam
supposita diversitate continui in igne. non hoc
in levis admittunt angelus. sciam et alii

43

Quis si angelus et in minoris et minoris scitis
pro libere, potest enim in latiori et magis lato et
gieter in dicitur scis si magis longo et scilicet latius
concedit longitudine. Et hoc scis si quis. si quis
scit et scit in celo et in terra imo in parte igne
longa. sciam sciam. per ang. angel. loca ademat
et quadrata cuius lato sint mille pedes hoc quadrata
ut demonstrat. sciam sciam. sciam sciam in igne.
probrado. quod si angelus scit ita variare sciam per
loca sciam sciam. sciam sciam. sciam sciam
intra certos terminos. sciam sciam. sciam sciam
et dicitur si quis sciam sciam. sciam sciam. sciam sciam
sciam sciam sciam sciam. sciam sciam. sciam sciam
sciam sciam sciam sciam. sciam sciam. sciam sciam

46

Aliud est sciam sciam. sciam sciam. sciam sciam
equivaleat. aliud est sciam sciam. sciam sciam
sciam variare. ut adime sciam sciam. sciam sciam
vermis si sciam sciam. sciam sciam. sciam sciam
et sciam sciam ut sciam sciam. sciam sciam. sciam sciam
clinitate in igne. sciam sciam. sciam sciam. sciam sciam

je en . angelis videtur quod non habent locum in se
 & in se habent locum in se & in se habent locum in se
 Et cum quis vult scire quid sit locus in se
 et limitatum quod occupare patitur in se
 unde haec dicitur quod non possit locum in se
 tota transmissio spiritus & volendi spiritus quod ante locum in se

Quare pro an angelus possit esse in eodem loco
 in primis non videtur dici unquam angelus esse in aere quia seculum
 in illo inquam non potest esse nisi in aqua in se
 nec hoc videtur posse dici quia esse in aere et communium
 signis est casus unum continens aliquid spiritus continens
 autem intelligitur habere solum corpus sine non dicitur esse
 esse in aere nisi hoc aqua est in aere ex parte non
 licet angelus manus spiritus in aere esse occupet
 haec autem non de modo loqui de se autem discurrendo cogant
 et homines angelos posse esse in eodem loco adaequato quia
 modo non de in loco adaequato est adaequato operari ad quod
 admittitur duplex actus totalis per adaequato respectu aere
 in loco autem inadaequato esse possunt quia est in se
 cum inadaequato ad eundem aspectum generare limitatum
 est superioris affectione de loco adaequato quod non possunt duo
 esse simul in eodem opere nam quod duo angeli in eodem
 loco operentur essentia diversa e.g. Custos alliciat ad bonum
 et amon tentat ad malum vultus enim est possibile

Et cum angelus non sit duplex in loco per operationem de per
 ubi casus. In posse duo esse in eodem loco adaequato in
 pluribus. Quia enim charis is in legea de nona regione
 fuisse in aere hoc est quis ante dicitur populus occupare
 diversas res quodis & deinde dixerunt in eodem loco
 cum eadem aere. Cur non est in se

78.

Quo si voluerunt eum in eodem loco non oportet quod sit cum
 spiritibus quibusdam separatis, adeoque se invicem non respiciunt
 excludentibus ab eodem loco. Dicitur enim non respiciunt, non sicut
 lib. 2. cap. 2. et dicitur quod angelus intentione in desiderio
 alium in invitum loco repellere, ea quo sequitur quod unus
 alterum possit libere celluere a loco virtute naturali
 et illa supernaturali ea voluere. Cuius est articulus
 an et quando angeli possint moveri.

articulus 2. dicitur
 an et quomodo angeli possint
 moveri

Dico in virtute angelorum moveri localiter,
 nam cum immensi non sint et in variis locis aequatur
 praesentes sunt, aliter est eos moveri. Non sicut apparet
 a scripturis. sic sicut in eadem angelus dicitur. et illis sanctorum
 sequentes habuerunt in processu. nec ulla pars tractat
 de sensu metaphisico et alio non litterale torpore. item
 docent quod patres apud Platone. quod igitur Augustinus
 et Thomas aperuerunt angelum si potest et hinc apparet
 moveri esse voluere, eos non moveri in eadem per effectum
 generalium et divisione mediis quod transcurrunt.

50. Etiam autem aliquid est quod minus aliquid discretum, continue
 pro pro se, invisibilem generaliter partem discretam.
 in autem solus simul. Dicitur autem in hoc libro partem
 simul discretam. hoc autem negant moveri eorum
 divisibilia, quia non possunt simul in se transferri.

in no um patu. At angelus pl movari ultraq. non 29
 imo quia h' est indivisibilis pl. factus lo divisibilis
 hinc pl. partialis utruq. deinceps. i. partialis retinere
 se in p'ncipio ubi cae' divisibile, quae pl. in se possidet
 aliquos pl. q. p'ncipio facti, pl. in aliquo pl. ubi
 non est facti. Motu discreto pl. moveri, quia cum indivisibilis
 pl. et totus in qualibet pl. facti. hinc de acquirent
 in minimo facti no. ut, iam intelligit' tot' q. in illo
 nec e' ulla r'as quare negio debeat scilicet pl.
 facti antiqui sicut. h. in oporib' r'as e' ipsa pl.
 d' i' h' actio, quae facti, ut negio una ante alia e' d'eat
 transferri. aliquid per motu discreto intelligunt
 no. n' transferre deo, quae n' admittit. h' nos cum aliis
 loquimur.

Secundo angeli possunt moveri instantaneo motu
 discreto n' vero continuo in alium locu' adequatu'. pl.
 nihil obest quo mag. in instanti angeli occupet locu'
 adequatu'. h' certe cum occupavit in uno creatore.
 neq. aliquid obest, quo mag. in instanti angel' prior ubi cae'
 de in eodem instanti pl. moveri ad locu' novu' adequatu'
 continui, nam an tu discontinuum videlicet infra p'ncipio
 possit ita moveri motu continuo patet, quia motu continuo
 in locu' novu' adequatu' dicit' suspensioe plurim' ubi cae'
 punctaru' et determinataru', h' r'as e' pl. d'at' in instanti pl.
 vici in locu' adequatu', nam in adequatu' pl. venire
 in instanti per motu pl. h' r'as e' pl. in instanti
 acquirat nova pl. novi facti, h' r'as e' hinc a se
 motu pl. integru', cum n' d'at' continuo, quae negio
 requirit successione. h' h' r'as e' motu pl. portante.

5A

52. Licet autem motus quoniam fiat successivus, et la celeritate
 quia cum spiritus medius non possit abesse, et ipse ingentis
 perfectionis sit, et celeritate omni successivum se movere et
 divisiones nascentes facere, motu autem discreto possunt
 adhuc celeritate se movere, sed hoc motu ut plerumque videtur
 possunt in quadrulacibus temporibus morari plures et plures
 totum orbem circumire. Et testis est palmarum Dionysius
 scribentium. Spiritus Sanctorum dicunt eos ubi cunctis voluerint
 puncto verere, temporibus aut momento circumferre. Ita
 angelos perfectiores posse cum celeritate se movere et omni
 spora transcendere, quia facultas possunt vincere
 lentitudinem quam spiritibus transactis medii gerunt.

53. Et sic spiritus Angeli non possunt moveri de loco in locum
 nisi transito medio spatio, et alii plurimi viderunt
 hic faciunt plures et inter medium spatium communicant
 et non communicant. Non communicant est quod medium nec est
 pars spatii vicini, nec spatii remoti, ut si linea
 sit longitudinalis, si palmarum medius est medium non
 communicans. Medium communicans est, quod est pars spatii
 vicini. Totale per

est si linea longa palmarum unum cum dimidio per tres medios
 palmarum, si dimidius palmarum erit medium communicans, quia
 si in hac linea velis designare duos palmarum vicinorum
 et remoti, si palmarum dimidius in medio nec est pars
 palmarum vicini et pars palmarum remoti seu medium
 commune utriusque.

54. Si vero autem sit medium communicans, spiritus non communicans
 non videtur magis posse transiri. Quod est posse cum in seipso

Et aliorum responsa intelligentes, sapienter ordinantes,
 Damones tentantes, & sic hab. ut dicitur Angli. cosa?
 per vident facie patris mei dei & voluntate cognoscunt.
 Res em e clara quia si insipia spiritus contra se ac
 reator peccati, & gubernator, & aliorum Custodes non
 profecto proventuram, qua officia sine illis
 ad mirandum n possunt. hinc em philosophi gentilibus hanc
 conclusio quid est spiritus, ita ut angelos vocarent
 intelligentias. intelligunt autem per cognoscere & insipia
 ab operibus sua quia solius dei e intelligere n per
 deis Angeli e indifferens ad ras & illas cognoscere
 et quibus n est esse, & hinc scilicet cum ipsi, ac deo enim
 ad intelligendum in his mysteriis similes, quales ante annu
 mising in libello de illudione divina ob sapientiam
 et immutabilem dei, quales angeli maxime hnt.

58

Sic et de Angelis ad cognoscendum seipsos n indigent
 speciebus intelligibilibus & ipse esse per se hanc sufficientes
 em obiectivos perveniunt ad presentiam cognoscendo s.
 & hinc una de quibus est virtus stabilis pura
 et alii plurimum per species est hanc vicaria obiecti
 go si ipse obiectum autem quid intelligibile, ac per
 unione & unitate applicati potentia n e hanc
 species, atqui ita hanc hanc Angeli, qua e identificata
 illi hanc Angeli eo s. nam ut dicitur in philosophia potentias
 n distingui ab eis, ita certis nec potentias Angeli
 distingui ab eis per se hanc. Sed & spiritus ad eos
 intelligibilis, go. Consequenter potentia Angeli multo magis
 potest pervenire speciebus in se hanc, in cognoscendo, et n e
 vobis aut dependentia, q n possit immediate cognoscere
 in cognoscendo: go n e hanc plurimum per paucioribus

Quam si cognoscas actu certitate habes cognoscere intuitiva
 actu certans obitu et opposita re, aut cognitio abstrahitur
 Philippi videtur per cognoscere abstrahitur sic intelligitur
 illa qua sit per species alteras et cognoscatur angelis
 per species generatas per se per se statibus et aliis hoc loco
 aliter loquuntur et conclusio nostra in loquitur de cognoscere
 ita per omni angelis aliter cognoscatur in hoc statu abstrahitur
 per species generatas sicut sua per se statibus hinc species ad
 cognoscendum aliter per se angelis loquuntur de cognoscere
 abstracta aliter in seipsis.

61

Conclusio Angelis cognoscit plurima obita absentia: hinc
 si ad cognoscere per species generatas indiget intuitiva operari
 hinc hinc potentia generata in se. Si per se obitu abstrahitur
 generare ad cognoscere abstracta quod est aliquid loco ipsum et eius
 vicarius generare hoc est aliter in se generat quod est hinc per se
 et per se abstrahitur indiget per se per se per se per se per se
 generat obitu hoc enim per se abstracta obitu et in se generat
 generat ut obitu generat modo cognoscibile et per se generat
 generat cognoscere per se per se in hinc obitu abstracta
 generat obitu per se hinc generat in Angelis.

62

Hinc circa in statibus angelis per se per se per se per se
 cognoscere obita presentia quod enim est, et ut Angelis aliter
 et obitu qua unum per se cognoscere abstracta angelis per se
 sagari per se abstracta et hinc et hinc et hinc et hinc et hinc
 ita obita et certe intra per se abstracta in se generat
 per se valde mirabile et debet admitti et hinc et hinc et hinc
 idlorum obitu, ita ut per se per se per se per se per se
 et hinc cognoscere et

Alios n̄ est opus ad faciem unam cōm. si neq̄ respicit
 ad unam personam. Chelidū agentē & respiciēte hōiē hōiē
 qui respicit ad habere speciem a sebḡ. q̄o autē oibz q̄ ois p̄tia
 possit p̄i p̄ncere n̄ q̄ respicit ad p̄m p̄tate p̄tate. q̄
 n̄ ea veniūt q̄o n̄ respicit aliquid determinatē q̄ p̄m n̄
 terminatē. sic licet nōc imo respicit indeterminate aliquid p̄m
 n̄ q̄ ea p̄i p̄ncere. s̄ d̄ ab aliis cōis accipere. unde
 em p̄f̄it sp̄ angelz respicit speciem accipere a p̄o. ita
 h̄ ut rōe cōis cōtia. angelz p̄tate. q̄m illaz p̄ncat
 in qua n̄catur angelz & cōtia.

63.

Dico 5to angeli em h̄nt species memorativas, quas
 relinquunt actz ipsorū. certus enim ē bonos & malos
 angelos respicere neminē p̄m. Captaōd, ut patet ex p̄bz
 historiis solomonis & argumenorū. n̄ t̄ autē species n̄ d̄t
 p̄tationē respicere a p̄o. s̄ p̄m p̄nt respicit in hōibz relinquunt
 a p̄o v̄is actibz. neq̄ enim ad p̄f̄tione cōnata. angelz
 p̄tinet nōc habere species memorativas p̄m. p̄m
 a respicere certitē. sicut nec habere ois cognosces, quas
 elicet. hinc sequit̄, q̄ angeli habeant p̄tia, & habet̄ alios
 boni p̄m virtutē, malū virtutē. p̄m d̄m habet̄ q̄m
 h̄t centē. cum speciebz, ut mihi ē p̄lig, p̄e q̄ntant in
 qualitate p̄ncatōta. ab actibz relicta ut alii volunt
 de quo p̄m p̄m.

66.

Dico 6to angeli p̄f̄tiores, h̄nt p̄f̄tiores & duriores,
 species infusas & cōpactas q̄m minus p̄f̄t. ita s̄
 s̄ homas grandiorū p̄m & cōtali. Maloz autē p̄f̄tios
 p̄ncatōta p̄m in hoc, q̄ in modo representandi et n̄ numero
 obliorū & cadunt species alias.

64. Conclusio. Angeli superiores et proximae excellunt
 inferiores in facultate intelligendi, in hac enim potestate
 quibus excellunt specifica Angelorum, hac autem excellentia
 stat lum in modo intelligendi, lum in numero obiectorum, nam
 perfectio Angel. stat lum in modo lum em in ipsa obiecti
 cognitione. est em incredibile, qd superior Angel. n
 cognoscat reales plura qua inferior. Cum enim superior
 magis accedat ad Deum, cui soli quidem cognoscere
 oia possibilis claret, et superior Angelus cognoscere
 n quide oia possibilis sed in eo plura qua perfectior e
 Deo sicut Deus et perfectissimus modum cognoscendi
 qua cognoscit oia per unice specie, quia e loco
 quereit, ita Angel. superior quia et perfectior modum
 cognoscendi qua inferior, et cognoscere ead obiecta
 per pauciores species, accedat pariter, quam inferior Angel.
 ab homibz accedat habet perfectioribz. Sapienter in longe
 paucioribz et utilioribz et oibz cognoscunt plura qua
 vides, quibz oia sunt singularitatem explicari qd e pari.

67. Dices Angel. infimos per unice specie intelligit hactenus
 una intellectus realis qd conino qd incedente superior
 cognoscit hactenus oia et partes cum plures sint Angel.
 qua species verum quodam, erit angelos, qui per unice
 specie cognoscat oia realis quodam. hoc e incredibile qd
 quidem est possibilis Angel. qui cognoscat ab oibz ois specie
 et hactenus perfectior qua illis, qui cognoscat species, quodam
 et incedente existentes per unice specie, et hoc quidem hactenus
 magis per species ois existentes, et finita et Angel. et perfectior
 in infimo qd e

Cognoscit ad si adq Angelus immediate superior cognoscit per
 una specie per omnes natus integros, habet ut dicitur in 1^a specie
 quam immediate inferior respectu eorum obtinet, hoc e
 in credibile pro certum si apertus sicut proportionaliter, 68
 Quod nego ant. quo negato vult oia, parte aut pariter avorsari
 falsum funditur qd talis supponunt, qua enim tunc e ratio
 pro certum in se, Angelus si sub uno in hoc sensu, qd quise
 ab omnes aut representent, si qd plura singularia in qua ad se quibus
 specifice, natus communes Angelus representat, tunc igitur unica species
 inferiori Angelus non habet bla' obtinere, sed si aut igitur unica
 species inferiori Angelus representat plura individua respiciem
 et virgati arcop habent ab illo plures species, Et Equiva
 per unum vero Angelus species representat, ut hanc plures quos
 nec nisi e ut statim tota speciem equiva representat, hanc ratio e
 populi Angelus plurimo differre ab equa' carent ad aliqua
 qui tota ad equa' nati integra' unica specie completat
 ascendendo aliunde pering cognoscit integra' nati una, sedius
 integra' nati et aliq' individua omnia, si nullo cognoscit
 per unica' species, quia et ipsi st' distincti e

Quod nego ant. ad hoc ut ista Angelus sit superior si requirit
 ut cognoscit ab ipso oia specie, cum possit plura oia cognoscere,
 nam si populus singule instat, quam aliter inferior oia natus
 per ab ipso caribentes per unica' specie cognoscant, ita gradus
 superior aut qd alii Angelus cognoscit per unles species inferiora
 si in cognoscit superiora d' isto huius cognoscit per species particulari
 sed eius e, quia licet species particularis per inferioris si sit
 ad equata luminis intellectuali Angelus superioris si huius species
 rem inferiorum unles, si species particularis per superioris
 ad equat, nam species particularis de superioris equivalet
 unles de inferioribus

Reliqua vero possunt cognoscere naturas intuitiva scilicet
 si sunt essentialia & ad primam sicut sunt in presentibus et quia
 de latere, quia de omnibus habet species proprias et illas quibus
 proprio et pro ut in se sicut cognoscunt in substantias seu
 angelos superiores, licet eadem angelus magis sit superior
 alteri in ratione essentia, in eo ipso quod finitudo est proportionatus
 ob hoc illi angelus inferioris habetis propria eius specie
 nec est ratio cur talis cognitio vires excedat angelicas, sicut aut
 deus infuso, excedat nos, si a beato habente lumen gloria quid sit
 cognoscit hoc est in se et quod ad ultimum diffinitio.

93.

Dico ideo omnia quae ad essentiam sua inferiora angelis cognoscit
 hic comprehendere quae est species communior et ubi illo, quod cum
 habeat species eorum species, lumen intelligenti et in illis
 in natura essentia et in hoc ordine effectus, nam in superiores
 nihil obstat aut eorum, quo magis res illas comprehendat, nec
 dicat non habere eum, tam perfecta intelligentia, quam ratio in
 inferiora intelligibilis pars, si ad nostras est perfectior
 solus, in se ipso non comprehendere. Quod enim angelorum
 intelligentia de identitate cum eorum essentia ad eorum, sicut
 illis superiores, intelligentia eorum imperita per eorum rationis
 a ratione non potest cognoscere nisi per sensus ad eorum aqua per
 proprias species, sicut solus aut alterius ratio et illi nec
 alienas species, sicut ratio eorum aqua quid sit ratio quod in ad
 comprehensionem requirit. Nota in ad comprehensionem non
 requirit ut cognoscatur in se et illi accidentibus, sicut
 deus per se, unde non requirit ut cognoscatur in se et illi
 hi enim illi per accidentibus veniunt angelis et hoc in illi
 ut cognoscatur potentia eorum sicut et ut cognoscatur actus
 ipsi non ut existentes et illi ut proprie.

ad comprehendendum legum & imperiorum esse rationem
aut principium. Sed illud quod posuit esse tale.

92 An autem Angeli inferior possint comprehendere superiore
sive simpliciter, si illud requiritur ut cognoscat tota
essentia et quidditas ac omni potentia et quicquid ab illa
fieri potest sistendo in statu possibilitatis, sive ista cognoscatur
per unam cognitionem sive per plures, si Angeli inferior
comprehendit superiore? hec enim omnia tribuantur Ceteris
angelis inferiori respectu superioris et uata nec deberet
esse electio angelicum ex vi gradus sui et generis generis
natiuitatis et comprehensionis eius possibilitatis finitae
ad hoc comprehendendum. Cuiusmodi Angeli creabiles in
actu quasi excedentis in perfectione. quod ipse sicut
dicitur esse difficile creditum.

93 Si uero requiritur ut potentia cognoscat adaequata potentia
proprie cognoscibili naturalis inferior non comprehendit super
alio, quia intelligibilitatis superioris est comprehensibilis
et uicium in potentia actiua cognoscendi in inferiori
est eius contrarium. Sed ^{na} dua essentia non adaequatur unum
Cum cognitio propositionum et naturalis potentia cognoscitiva
non erit in genere suo tam perfecta quam perfectus in genere
suo et potest superari. quod in ad comprehensionem facti Ceteris
requiritur et nos in omnia requiri de Deo enim. sic et
aliter difficilius patitur quod comprehendere potest.

Nec circa commune proportionari in genere, licet enim non
plurimum tribuat, si non dicitur ut cognitio sit comprehensio
sive licet deus immediate simpliciter sicem generis in
ordine ad uisionem beatitudinis in non dicitur ut ipsa sit.

Comprehensiva dei. attendit ad eam inferior quod
cognoscit via superioris n' e' dicitur an cognoscit ubi e' cognos-
at multiplici, ubi cognoscere illi cognoscere multiplici n' e'
comprehendere quia comprehensio n' e' comprehensio de pluribus
cognoscit. De una tam perfecta, ut oia simul comprehenderet.
unde vult mihi edilig' cum pario loco ubi ubi superior ab
inferiore n' comprehendit

279.

Dico 2to Angeli cognoscunt potentia & futura presentia
et instantia. Sed per ista cognoscunt qd' magis angelus
hoc qd' habent species et potentia et futura intelligit
ante futura rebus, qua habet ante conceptione cum caris angelis
quod via est conceptione cum effectibus Angelus comprehendit
et Elypsos solis. Mutatio aeris et futura ante libera
ut infra dicitur cognoscere n' potest. qd' ante obitu potentia
iam n' sit negaturus, n' obi, quia influantur in ista angelis
n' potest instantia. Cas ubi patet manifeste, n' potest cognoscit
multo minus requirit presentia. Cas, applicas enim intentionalis
obli, qua requirit ne videat vari' dicitur indistinctus, fit per
ipsa species in hinc quanta potentia illibata.

280.

Dico 3to Angeli cognoscunt regularia et verba clara
et distincta. Sed non oia cognoscunt qd' e'
Rursus Angeli cognoscunt operose, dicitur. Cuius dicitur ubi
ubi dicitur, quod verba, quod loquuntur, quod loquuntur
et eade' eas cognoscunt multitudine, sed plures et plures
et distincte. Facere em' potest in quod qd' verba verba
certum in potest, negatur enim potest ista cum infinita tant
clare et distincte cognoscere, hoc enim superat potentia
simila qd' dicitur, ubi dicitur, et potest qd' cum Angeli

hinc habeant species unles ita ad hunc mundum mundum
possint per eas cognoscere singularia de quibus supra
pro libitum ubi speciebus et ad quate et in ad quate in
ordine ad cognoscenda omnia et ad cognoscenda hinc aliqua
fere sunt nos probum ubi imaginibus plures representantibus
et speciebus in phantasticis licet tam parva et parva
omnia obta cognoverunt probum in ad convertere hinc ad
unam coherentem quod ad hunc altero tempore.

79

Dico 5to Angeli nates alioquin revelati non cognoscunt
evidenter supernaalia que ad propria et essentia sua
ita s. Thomas et Comenius. sed ista transcendunt
opinionem nam quod in eorum intelligentia passiva, que
essentia maxime appropriata sunt identificate.
Pro illis natis non se tenent in illa evidenter cognoscenda
Consequenter species istam non esse et supernaalia itaque non
debent ulli creato illud in angelico, quod neque per se
neque per species et supernaalia evidenter cognoscibilis
dicitur evidenter nam per conjecturam esse et hinc hinc
non est inconveniens quod angelus aliquid supernaale cognoscit
et possibile et forte est certum. Hinc vero supernaalia
quo ad propria, quia supernaalia hinc quo ad modum, que
in in essentia sua et nalia, angelus ubi cognoscit
se ubi cognoscit fazaam et si supernaaler hinc hinc

80

Ubi in notandum est Angeli nates cognoscunt non supernaali
modo remota, non in cognoscere quod nos per se hinc quo
ad hunc esse per supernaalis, hinc hinc hinc hinc hinc hinc
aliquo modo, ubi hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc
potentia supra Causa nates, et in hinc hinc hinc hinc hinc hinc

Angely cognoscere ut paret per se. q. gratia q.
q. versis aqua in vinum in nuplis cana Gallia facta e
per experientiam et corruptione aqua minus q. oppositis
vilibz naturalibz sufficiens q. instructione animi et
expulsione alterius facta licet in momento facta potuit ad
generas Angely evidenter cognoscere.

81.

Si est enim generas ista superat vim carum naturalium creaturam
in e absolute supra vim nature ad e aliquo Deo naturali et
cognoscibile naturali: homines, qui cogitit Deo secundum intellectus
cognoscibiles lumine naturali per q. cognoscimus eos et nihilominus
cognoscit Angely Deum per se longe neq. creaturam
aliquid facere quod respicit naturam, an autem generis illa
aque in vinum ita sit quodam ratione potuit enim Christus
aliter facere. per idem fuerit videt replicas q. quod
circumscriptiva per se evidenter cognoscit ab Angely, quia
ipso cognoscit et ut agnoscit in eodem ipso receptus
in e intellectus naturalis, nec aliter supernaturalis nisi quatenus
a solo Deo est duplex ab eodem simul generi.

82.

Et veris si motus in se intellectus supernaturalis e et quo ad gratiam
sua, si ab Angely n. q. evidenter cognoscit se eodem modo, et
qua n. q. alio modo, quia ipse transcendit omnem naturam
in intellectu naturali creaturam et quia n. q. possunt naturaliter de his
se videri haberi. Unde in hoc casu Angely quodam modo
viam resistenter q. in eodem modo, quod videtur receptus talis
modi e modus existendi Christi in Eucharistia, ut ipse sit
toto in toto et toto in qualibet parte et per se videri panis
sine panis substantia, nec enim motus in se habito phomae
phomae in se alius ita fuerat et facta ut n. q. naturaliter
cognoscibilis ab Angely.

83

Nec dicas n̄ esse magis supernaale suar modu quā
 replicāse, quia in ista hūmāna ubi cōs e cas nāali, et
 in ali quibz nāalibz cōceptis debita cōs: at p̄vvas
 species p̄e actione creativa independētes a p̄sō p̄sō
 in e ipsis abito in aliis cōceptis nāalibz: nullis omni e nāalis
 ubi cōs q̄tars cōsō Cōs, ut cum Cōs e solus in toto et p̄
 qualibz p̄a. Est enim illa ubi cōs unica et n̄ cōp̄eāse
 ubi cōs nāali cōp̄eāse ut p̄sō q̄tars p̄sō de
 p̄sō cōs q̄tars p̄sō, nam ubi cōs p̄sō q̄tars p̄sō
 opales et q̄tars extēsiōne licet enim q̄tars p̄sō
 extēsiōne, n̄ t̄ ubi cōs, quia ubi cōs nāali e ipsis
 at extēsiōne, n̄ t̄ in Extēsiōne et Cōs p̄sō alia
 enim Cōs p̄sō mirabiliter p̄sō p̄sō
 cōp̄eāse, ut enim in qualibz p̄a p̄sō est tota,
 et est e nō p̄sō nō p̄sō, et nullis variatibz
 p̄sō ubi e debent e in p̄sō quasi ubi cōs cōp̄eāse
 quā p̄sō alium.

84

Quas p̄sō p̄sō p̄sō angelus n̄ v̄sō nāali Cōs
 p̄sō in Extēsiōne. Et ubi in Cōs et aliis ubi
 p̄sō et ubi cōs nisi casu quo Cōs nullis et ubi in
 Extēsiōne si enim e v̄sō, quia habet nāali p̄sō
 n̄ v̄sō, si n̄ cognoscat aliis et, si enim nāali n̄ videt
 unione p̄sō et, p̄sō videt Cōs, et ubi p̄sō
 p̄sō nullis p̄sō v̄sō p̄sō p̄sō et p̄sō quia
 p̄sō nāali, pro his e nullis libet et v̄sō
 n̄ quā p̄sō an in ista p̄sō futura e n̄ si enim n̄ cognoscat
 nāali futura dependētia a libertate p̄sō e cōs et
 nō Cōs, nō cognoscat futura dependētia a libertate
 v̄sō

Dico 6to Angeli n cognoscunt certo futura sicuti gressus q
 hoc e qua ab agrotis labora mediate & immediate dependant
 e do qd e simit qd e p pax qd ubi ista qd accedunt ad nish
 In qua manifestu indicat certitudinis et soli. Res conse ens
 annunciate qua ventura st in futurum, et sciens quia qd ista
 vos. et Cap. 46 Ego sum Deus et n e alia pars rei e p nish
 mei annuncians ab exordio nov p nish et ab iudis qua per
 omnia facta st di corp. Res quia n p nish in ta nash cognoscere
 in p nish hoc enim e tunc illud in p nish. neq in Cais Cais nish
 p nish et certitudinis nash labant certitudine cum effectibus. nish ut
 mag di qd. nish p nish Angeli nash cognoscere. actus liberos
 em actus existentes sine p nish illius qui actus cessat
 qd nish minus actus futurus p nish. nish futura libera, qua
 per hoc actus inu et certitudinis. p nish in nish cognoscere p nish
 in compleione moribus qd hris cum p nish aut alim Cais p nish

A vero futura nash em illa qua ornat et Cais nash 86.
 quamvis p nish p nish cognoscere certo certitudine
 talia p nish nam cum qd nish impedire. Res creatas et hris
 libent de p nish p nish nish certitudine nash p nish
 Cognoscunt Angeli talia compleione Cais qd e oblectant ad hris
 effectibus, unde vident em an aliqua Cais creata st impedire
 effectibus nish qd. si p nish Cais p nish et unatenentes
 p nish et hris p nish p nish p nish Cais nish p nish
 ab hris et tempore nish dico longo p nish qd enim p nish
 et nash per mille annos tal p nish, mol p nish et p nish
 p nish p nish Casura per tal annos negat p nish

Dico 7mo Angeli n cognoscunt nash secreta cordiu seu
 actus liberos alioru em hris ab hris em p nish hris existant
 enim. Ita certitudinis e omi p nish p nish de fine Cais
 p nish p nish

Quibus sermo tuo cor dociles appropinquaverunt
 et discere inter bonum et malum. rursus coram
 pignori, quod dicitur in Evangelio sapientia. Nihilia cogitatione.
 Quia de sequa interrogativa in ista sola dicitur in
 scriptis noviter cogitavit ad. Habetur et in crederet cogitatione
 et intentionem cordis. unde August. in illud quodam ymi scriptum
 corda et renes aut. Cogitatio reneret cordi significata flet
 delectatio reneret reneret intelligunt.

Quaeritur an angeli discunt. Et respondeo eos discere circa
 illa quae non cognoscunt intuitu et evidentia: non enim est ultimas
 cur hae obla non possunt de radiis et radiis inferre se de naturalis
 Christi ponunt. per discunt inferre enim dicitur in illa ab aere
 obla quae intuitu et evidentia cognoscunt ab his discunt sapientia
 intuitu cognoscunt hic enim modus cognoscendi est sapientior et
 perfectior ad cogitatio nam et formis unde ut anno et lapsa de
 Deo dicitur in angeli cognoscunt effectus in ca. non propterea
 cognoscunt de ca. de discunt.

Item dicitur ad quaeritur an angeli cognoscunt componendo
 hoc est per se querendo subiectum apprehensum cum modo apprehenso
 et de quaeritur: Componendo utramque apprehensionem in unum
 unum effigiamur et quasi mundum in negotio dico quod
 quia cum actus unum est indivisibilem omni in hoc non est species
 cogitatio huiusmodi. Dicendum autem est ad hanc quaeritur: angelos
 posse cognoscere componendo, ea quae per discunt et ostendit
 cognoscunt quia ab illis non solum determinat ad operum sapientia
 ad unum quae intuitu cognoscunt ab unum solum determinat
 ad unum huiusmodi a deo suspensione unum et componendo
 ab his solum determinat.

Solvuntur Obiectiones

Cognitio enim divina est per se comprehensiva. ad realia
negotio con. se enim ad id cognoscere terminos sui naturalis quibus
minus id cognoscere supernaturalis cum quibus res naturales
coexistit.

94

Idem ad cognos quia angelus perfectior comprehendit seipsum
aliquid indiget quam angelus sine seipsum. quod angelus minus
perfectus comprehendit. Ita cognos dicitur quod comprehendit seipsum
angelus perfectior. quod et ad perfectionem angelus videre
ora sibi coexistentibus. quod autem nec ad beati videtur ora
multa minus angelus naturalis. quod omnia uno eodem negotio
alium id comprehendere imagine alium ipsa rem representata
si in unquam non potest comprehendere representatam comprehendere
omni partem quoniam videtur comprehendit seipsum ipsa parte et hoc
itaque potest vocari in dubio, cum hoc rati illa parte videtur
in alio et potius abstractivum videtur omnia.

95

Idem et angelus inferior id comprehendere superiore et
ob hoc nullo vult. et hoc et sic recte dicitur quod res potest
comprehendere seipsum cogitatio et cuius comprehensione
sequitur comprehensio angelus superioris. potest enim
esse. et recte dicitur potest aliquid assequi quod angelus angelus
in illa non cognoscit, quia si certa ratio ob quam accipi
est, sic enim non comprehendit. et sic cognoscit, quia enim est ratio
ad accipiendi. ad quod finem negotio autem quod non potest, ino communium
longe tractat oppositum, hoc in quibus angelus in seipsum
videre ora, quia non omnibus se videtur simul. ad quod
ad beati et tan perfecta ac angelus una naturalis non ad ora
videtur. quod autem videtur supernaturalis in verbo non est huius
loci de finem. si spectat ad eius beati tudine videtur ora
et. tenetur, videtur illa omnia. si de hoc in beati. de beati tudine

Ad qdior. nego illi. in supremo angelo illi debet cogno
scere in hoc universo. imo si Deus vellet ponere angelum
in aliis mundo existens saltem comprehensivum n' cognoscens
nec debet alicui angelo cognoscere quod dicitur realiter
possibile. quare angelus illi evidenter cognoscit Deum posse
facere perfectiora et perfectiora ponere. an autem aliquid supra omnia
natura possibile hoc evidenter n' cognoscit

Dices angelus evidenter cognoscit Deum posse ponere in hoc
visione beatitudinis qd' aliquid supra se habet. ant. qd' Deus
e' oblatio illius angelici. qd' angelus cognoscit posse Deum intuitus
videri. qd' essentia eius potentia est circa se ut voluit operari
perfecte. et in illius circa Deum n' operari perfecte nisi eum
cognoscit intuitus qd' si nego ant. quia de hoc nulla est evidentia
ad idem nego con. ad huiusmodi phasid nego re di: ant. aliquis
modo perfectus con. ant. omnimoda nego ant. con. aliam angelus
debet posse Deum comprehendere se enim perfectissime
operari. iustificat qd' aliquis modo perfectus. hoc e' per cognitionem
abstractivam perfectiore quia sit illiusa possit operari. nec magis
e' inclinatio illius. seu exigentia. ad illa maior capacitas nego
Deum potentia presentialis. qua in qua sit et ipso ut ad perfectissima
se. ceteris. angelus realiter n' cognoscit. quia n' est cognoscere
perfecta respectu terminos superreales. ne qd' hoc requiritur ad
comprehensionem omnimodis.

Dicitur tamen angelus realiter videtur in beatitudine. qd' videtur
intra beatitudinem. qd' angelus est realiter videtur in
sua visione beatitudinis. qd' est in hanc realiter cognoscere.
si nego ant. ad qd' dicitur: nego ant. si reflectit realiter illi in
sua actum ut videtur deo in se cum fuisse clara intentione
Dei. et tunc aliqua cognoscit Dei se esse se ut nos cognoscimus
nos nos autem qd' deus res realiter an fuerint superreales.

Primum Angeli latero ut homo. actus illi diffinitio est in se
 Cuius actus est aliorum. ordinis. quia occultat in se
 Cuius occultatio, qua negat e, n' potest cognoscere seipsum
 actu aliorum. ordinis. hinc n' potest esse. hinc qua tea
 pro allera a Deo admittit. n' insuper cum. Quamquam
 de his actis adhibeat, tam aliquid faciat, propter se supra
 cursu. Comune. Cuius naturalis, n' amplius multat. raso qua
 e pro negare lucis in actu obiectis hinc n' negat angelos
 videns e Deo n' habere eam ulla abscondens. actu
 naturalis n' sciat via que deus. ait. ad summum. ignem cum
 nulla raso appareat ob qua? Deus actu occultat, n' potest
 inferre illud potius. p'per reale qua? naturalis abscondit

106

106. 8. Angeli videtur cognoscit humanitatem Christi communi
 propria propria qd videtur n' inferre ea humanitatem
 unita. Des. n' potest se humanitas sine aliqua subsistia
 et n' alia subsistia suppleat hanc qua? subsistia eo qd
 si subsistia est illud negat unionis cum supposito nobilitate
 ut multi defendunt de angelis n' potest negat humanitatem
 Christi carere subsistia! negat enim cum nihil potest in se
 videri n' potest negat in alio. Deum in contrariis positivis hoc
 enim e unis hypostaticis, qua? angelis videtur n' potest. paula
 velis, subsistia e motu propria respondeo de angelis
 dubitatum an verum debet, ea illud occultat, n' potest inferre

109

109. Cum enim utraque terminus dicitur propter ordinem in se
 uno loco multo magis, sibi persuadet se occultat
 subsistia qua? cum unione hypostaticis, qua? Deum
 unius loci et n' potest se. qd dicit. uno obiecto, raso, ad hanc
 plures subsistias, dubitabit, de quibus in tract. de incarnatione
 similes d' conat de christiano. Evadit hinc n' angelis
 naturalis videtur n' inferre ad hanc raso propria p'per

sub accidentibus an illi occultis an accidentibus habeant
 primum modum potentiam qui occultis an n habeant, quia
 tamen utrumque est prae ordinatum cursum. cursum ab actu sine
 ad pt et occultis potentia et modus existendi accidentibus sine
 suppleat a Deo per modum supernantis, videlicet per modum
 obij g. contra y. gelu: saltem et scriptura dicentes Deum ioseph
 solus cognosce. libere futura et secreta cordium possunt
 explicari quod Deus solus cognoscit cognosce iudicialia
 item omnino in impedi biliter et probentia praesentia
 ac futura: quod pt defendi, quod lista cognoscantem angelis
 et cognosce inferiorum q. nego ant. scriptura simpliciter negant
 cognosce secretorum angelis, nec faciunt mentionem huius
 cognosce univariis aut impedi biliter et probentia
 et scire nulla istorum faciunt mentionem sed quo affirmant
 secreta a solo Deo cognosci. nec e ulla ratio amittendi
 dicta scriptura et passu? jo censendi si negare angelis in
 hunc cognosce, et licet unus aut alter ex scriptis ratio huius
 sententiae in Deo dicat se quia e scire, alij tamen ea n affirmant
 negant enim contra qd o et cognosce secretorum cordium probant
 curam suam omnimode obsequii qd o huiusmodi iudicis per vim
 discernendi secreta cordium.

109

Obij io. n. obest quinque conuersio huiusmodi angeli soli possunt
 secreta cordium quod ratio nostra nulla e. qd n. melius est si daretur
 sententia considerata a Momo per qua inspicere possunt cordium
 huiusmodi. Obij ito. angeli boni quibus gubernare et illuminare
 qd dnt. sine cognosce cordium. R. nego tant. tam et Damone
 n. possunt secreta nostra quod utiqz n. prodest. ad qd n. nego ant.
 nego melius novit Deus quid homines istiusmodi. qd autem aliqui
 alicuiusmodi a peccatis n. probat. attentus, quia in primis multum
 abstinerent et forte regis offensionem peccarent

Em nos cognoscimus ista ut possibilis nō ut certissima, sed licet
vni populi habere cognoscit. Certo affirmante huius posse dari
nō vult affirmante huius actu cari, de qua nō e quæstio.

Obij. ja angeli hnt species actum liberum et secretum totis, 112
qo hnt vni actum vni ad ea cognoscendo quæ hnt, cognoscunt.
ant. obij. hnt species vni aliam vni nō habent. qo vni istarum
Cognoscunt, vni si hnt species nō e unde eas acquirant. qo dubitare
qo vni actum, si hnt species illorum actum, qo possunt
cognoscere illos actus nō possibiles, hoc e casus qo. Cum
maris. Richardo Henrico Italico nego ad. Cum enim ista
Cognoscunt nō debent angeli nō e que habent species. aliter
qo si habent species vni actum liberum, debent
debent species istas, cum in vni actum et liberum sicut
tales actus specie vni. v si nō habent species istas debent
habere illa universales, que æqui valentur vni, qo ubique
e vni, unde vni hnt species eam vni. quæm Cognoscunt
pro te illis debent. 113

Dei propterea si quasi plantæ sicut nō si vni ad versarios
et in actu vni nō cognoscant. Felicitate plantæ nō qui obta
vni vni exister applicata et presentia nō possunt vni care
defectu naturæ vni. ad pbac vni. ant. quarum Cognoscunt
sapienter vni debent. Cui. ant. quarum Cognoscunt nō debent vni
et com. ad ma qm qo vni in quadi a Deo sunt vni
species eam vni, quom Cognoscunt vni angeli debent
statim in creatione accipiunt a Deo, ita species eam vni
quom Cognoscunt nō debent nisi in certis vni, accipiunt a Deo
vni hnt vni, et hnt vni, possunt vni vni
requisita in conuale vni in latione a Deo, eam vni
plantæ liberum actum vni vni, aliter vni vni
et vni vni vni vni vni vni

114 Sicut autem non est absurde recurrere ad Deum in una inquisitione reverens, ita neque in ista, quia eadem ratio inquirat, ostendit enim cognoscere se esse absentem, a quibus specie, prout si posuit, tunc saltem sapientia deberent prout a Deo, tunc magis melius dicitur videri ac infundit in Deo pro certum. Cum uero dicitur homo angelus si habeat libere agentem ut possit abstrahere species: et insuper in certis sit, aut aliquid oblati possit in angelo specie prout a Deo, in omnino velis oblati spiritualia possit creatur prout a Deo, posse prout a Deo, species per se sit.

115 Ad id admittere quod non possit oblati realia et ratione data numerum, neque auscultia, quia agerent inordinans, quia actio non est habens inordinabile ob reverentia mediis, quia in quibus casibus nulla est. E.g. nulla est reverentia aeris respectu lucis, quia in populo candela prout a Deo, luce in aere ad Deum, miliaria est in angulo. Si actio inordinans est inordinabilis, in ob limitat potentia creatur, quia prout non est agere nisi intra certa tempora et loca, quod nec angeli, carum sit per offerentis in eis mediis, ita multo magis sit agere inordinans.

116 Ad id admittere neque magis in illa enim cognoscere sufficere prout a Deo, quod sit angelus et casu actu existente in hac enim lingua in medio sit cognoscere ab abstractis in effectibus possibile, in hunc autem non dicitur videri in eo non sit in dum dicitur effectus, cognoscere autem eos effectus non sit agere, et in inordinans prout a Deo, de specie quod dicitur de quo non sequitur quod possit cognoscere in inordinans in existentes ut patet prout a Deo, cognoscere, quibus non cognoscant in casu agere actu amoris, in hoc potente cum aliter.

117 Ad id admittere quod angelus habeant species aliquas, vel inordinans inordinans generata species entium

Quibus arte cognoscit in homines, et si seipsum
angeli in totidem loquuntur suis cherubim. quæstio autem
possibilis hic est, quomodo loquuntur angeli in terra.

120

Dico ergo angeli possunt in terra loqui per se mentalibus
et libere, quia cognoscunt eum angelum. patet, ita respondet
loqui hinc et angeli eum cognoscunt mentalia ergo de
partes ut ait, si autem volens possunt loqui. Ergo spiritualibus
qua minus insubstantiunt ad certam significare, sicut hinc insubstantiunt
voces, qualia autem debeant esse, difficulter possunt assignare.
Auctoritatem assignat. certa figura que in se exhibeat angelum
Eg. occupando spatium rotundum & quadratum sed in capis quomodo
angelus sit perfecte capax figura, cum in se sit plus. figura autem
Ceci exhibet sit mentalis. quidquid de hoc sit, non est admodum
possibilia alia figura spiritualis, sed ut ista insubstantiunt, cum sunt
alia locutione per se debent, per que figura hinc insubstantiunt
sicut ad insubstantiunt voces, per se debent hinc loqui mentalibus.
quorsus nisi nullum carere eum mentalis, angeli in se sentiant, et sic
dicit posse in terra loqui, ut non deest intelligenti, sed illi animus aut aliquid
quibus conceptus manifestant, ergo dicit loqui posse non illi per se figura
mentalibus & alia que ab omnibus intelligantur.

121

Dico ergo istis angelica locutio est per hoc in angelis quæstio
et videtur per actum se alteri manifestari ita s. thomas, quæstio
109 articulo primo in epore et alii, quod ergo angelus se creata cogitatio
elicet, manet illa tam diu se creata, donec intellectus manifestari
posita hinc volente sollicitus in se creata et actus est intelligibilis
per se ponit in altero angelo se creata in actus quæstio
cognoscens in se angelus cum est locutio, sicut loquuntur de actu
angeli loquentis ita, Auctoritatem.

122

Secundum hoc rursus considerantur certum illi, in terra, quæstio que in
alio sensu debet videri capere. Tamen hinc rursus hinc loqui
quomodo angeli cum alteris possunt loqui, quia cum

In quomodo in Latina potest per uere fecit. nec e absurdum
 re cursu rite ad uere ut p. h. v. i. n. g. 112. q. q. enim aliqui uelint
 anglos p. h. e. indidam p. n. care p. e. e. n. i. v. i. e. h. p. o. k. e. a. d. m. i. t. t. i.
 q. u. a. s. a. t. e. s. a. n. t. e. p. o. p. i. n. t. p. o. n. e. s. p. e. c. i. e. m. e. i. v. i. e. r. b. u. t. i. n.
 h. o. c. o. n. n. i. n. o. u. e. l. i. n. t. u. a. i. i. b. i. d. e. p. e. r. m. e. p. l. a. t. t. e. i. n. C. a. s. u.
 a. b. s. o. l. u. t. e. C. e. u. s. p. e. p. l. e. b. i. t. d. e. f. e. c. i. t. e. e. e. r. o. k. p. o. i. p. s. a. i. n. i. s. l. a. m.
 a. g. e. r. e. r. e. q. u. i. t. h. a. c. r. a. d. e. o. m. C. a. p. i. t. q. u. o. m. o. d. o. a. n. g. e. l. o. u. n. u. q. u. o. p. o. t.
 l. o. q. u. i. a. n. g. l. o. u. n. i. e. t. n. a. l. t. e. r. i. x. e. t. h. a. a. l. i. q. u. i. b. y. q. u. i. a. p. o. t. q. u. o. n. s. a.
 p. r. o. c. o. m. p. l. e. r. i. u. a. u. a. t. h. u. n. p. u. r. e. s.

Et iuxta nos locutio est actus uoluntatis hoc n. e. admittendum p. 123
 R. o. i. n. i. a. h. a. j. e. t. h. u. a. c. t. u. s. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. n. e. g. o. h. a. j. i. n. u. o. l. u. e. r. e. t. e. m.
 a. c. t. u. s. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. o. m. i. t. t. i. t. m. a. j. i. n. o. i. n. i. p. e. h. i. n. e. g. o. C. o. n. l. o. c. u. t. i. o. i. n.
 h. u. m. a. n. i. s. n. e. t. h. u. p. r. o. l. a. o. u. o. c. u. t. i. o. n. e. d. i. r. e. c. t. i. s. c. a. r. u. e. n. h. o. e. u. a. d.
 l. i. c. e. t. a. l. i. q. u. i. s. m. e. a. u. d. i. o. r. l. o. q. u. e. n. t. e. p. r. o. c. e. s. a. d. e. u. n. i. r. i. g. o. n. e. u.
 a. l. o. q. u. o. r. p. e. u. t. q. u. o. a. l. l. o. c. u. t. i. o. m. e. a. i. n. u. o. l. u. i. t. a. c. t. u. s. u. o. l. u. n. t. a. t. i. s. i. d. e. m.
 p. o. t. l. o. c. u. t. i. o. a. n. g. l. i. c. a. n. i. i. n. i. l. l. a. d. i. r. e. c. t. i. s. e. t. o. t. a. l. o. c. u. t. i. o. l. e. h. u. i. n. g.
 e. i. u. t. i. p. s. a. p. o. n. t. i. o. n. e. p. e. c. i. e. i. n. a. l. b. e. u. a. n. g. l. o. p. e. r. q. u. a. e. e. h. u. i. n. g.
 m. a. n. i. f. e. s. t. a. t. e. t. q. u. o. m. a. n. g. e. l. u. m. l. o. q. u. e. n. t. e. p. n. p. h. y. s. i. c. e. f. a. c. t. e. m. o. r. a. l. e. r.
 p. o. n. i. t. d. e. t. e. r. m. i. n. a. r. o. C. e. u. s. a. d. e. a. p. e. c. i. e. l. o. n. c. e. n. d. a. m.

124

Nec dicas hoc physice ponere locutionem vocalem, nam ut rebe
 flaudens n. o. n. t. a. d. e. o. l. e. c. r. u. n. u. l. o. r. e. r. e. q. u. i. r. i. i. n. l. o. c. u. t. i. o. n. e. a. n. g. l. i. c. a.
 p. e. n. i. t. e. n. t. l. o. c. u. t. i. o. n. i. s. n. u. a. d. i. s. p. e. c. i. e. n. t. q. u. o. s. t. e. n. d. a. t. n. o. t. u. m. q. u. o. p. o. s.
 s. e. p. t. u. s. m. a. n. i. f. e. s. t. a. t. h. e. c. d. i. c. e. n. t. C. e. u. m. n. i. l. o. q. u. i. m. i. h. i. p. o. n. e. n. d. o.
 i. n. m. e. p. e. c. e. m. q. u. o. e. r. i. m. p. r. o. m. e. t. e. a. u. m. a. n. i. f. e. s. t. a. n. d. a. m. i. h. i.
 a. l. i. q. u. i. s. l. o. q. u. i. t. m. i. h. i. p. a. s. t. e. a. l. i. q. u. i. s. a. l. i. q. u. i. s. e. i. u. s. d. e. l. e. t.
 m. i. h. a. d. e. C. e. u. m. p. e. c. i. e. m. i. l. l. a. p. o. n. i. t. d. e. a. l. i. q. u. i. s. m. i. h. i. l. o. q. u. i. t.
 n. e. q. u. o. t. a. n. t. e. m. d. i. c. a. s. n. i. s. i. u. o. l. u. n. t. i. s. p. a. r. t. l. o. c. u. t. i. o. n. i. s. a. n. g. l. o. u. o. l. e. n. t.
 l. o. q. u. i. d. e. b. e. a. t. u. e. l. l. e. r. e. f. l. e. c. t. e. i. p. s. a. u. o. l. u. n. t. i. o. n. e. i. n. e. a. m. f. l. a. u. d. i. t. e.
 q. u. a. l. i. q. u. a. u. o. l. u. n. t. i. s. p. o. t. n. e. b. e. a. t. d. e. b. e. a. t. l. e. p. r. o. p. a. r. t. i. a. l. i. o. b. s. t.
 a. l. i. t. e. r. u. a. l. t. a. r. l. e. g. i. s. l. a. t. i. o. n. e. e. r. i. m. e. x. p. l. i. c. a. r. i. n. i. p. o. t.

62

si in angelis velle volitione loqui succedente sua volitione
distinguitur.

123

Quod ad puncta nos angelus non potest mentiri alteri angelo,
hoc est falsum quod. Nam: potest enim ponere in se actus vere
celsum, quem deum vellet alteri manifestare et hoc non potest, quia
aperiret falsum ut falso: vel vellet illud ut alteri haberet
speciem alicuius actus celsi quem ipse non habet, ut dicitur
Et iterum auctoritate angelus loquens alicui falso. Et quod ex parte
hominis iudicis: et hoc non est loqui contra mentem, quia vere est hoc
desiderium et si huius desiderium non potest in alio species actus
alicuius falsi: sed illud desiderium vere considerat. Item non illud
solum deo potest non potest mentiri, sed etiam per mendacium decipit
alios angelos quo.

126

In uno ambo Nam: nego. Nam: ita platalis, qui negat angelum ab
loquente potest mentiri sufficit ad discrimen inter deum et
angelum quod ut potest mentiri hoc si casus per signa naturalia uno
et angelus per hoc signa, saltem casu quo superior non impedit
inferior: deum ut ait anaga non debet succedere mentiri, sufficit
proponere motiva quibus ipse movebatur ad superbiam, et unum
stant adversarium quod angelus debeat per orationem locutionem potest
mentiri alteri angelo.

129

Quod si ad nego Nam: potest enim aliquo modo mentiri dum ut
dicitur per signa naturalia, dum per illud desiderium, quo vellet alteri
manifestare falso iterum auctoritate hoc enim ipsa species illius desiderium
et inducere alteri angelum ut absentiam obis falso, quo casu est casus
conceptus falso: et si aliquo modo mentiri, nec si casus alteri angelum
non creditur ego prior illud iudicet obis manifestet, tamen non potest
dicitur si verum est. Hoc enim nec vult non requiri per instrumenta
si est hoc est manifestat meliores.

Vnde patet manifestat quod caros in incerta parte possit generari
in vultu.

128

Queres quid sit. Inimicas angelica. Que perit locutionis, de
qua diximus Dionysius Cap. 2. de celesti hierarchia, per angelos
superiores illuminant inferiores, emunicant & nunciant
inferioribus certis publicis potentibus, a seors angelis adnu superioribus
acceptas. quareque in populo quingie ut ingenios lumine superioribus
reperi. Deus inferioribus prout aliquis revelat. Manifestant autem
veritates supernales de deo et mysteria gratie amant ante
gradatim et plalibus illis superioribus. Et licet per gradatim
de rebus supernalibus, et hunc manifestare superioribus
sicut per me. sicut nos de. hanc in illis per angelos et
cognitiones, et cum voces naturales, atque si ingenerare
dicitur conceptum rationalem eg. et hunc qui una vice unum
mysterium, et si aliud dicitur. hunc humanam, et hunc hanc
dicitur mysteria quodam modo contra si divina, hanc
tunc fides.

Disputatio 2^a

De gratia et lapsu angelorum.

Supponit Disputatio ista Angelos iraditos esse. 129
illud de quo quodammodo procedenti, de non vultu. illudque libera
de qua nemo dubitare. si proterquam enim si per me inge
re. hunc illud creatura capax rationis, atque hunc per hanc
cognoscendi motiva ostendit bonum et malum. hunc illud
libital aliquod amandi et fugiendi.

131

Quod si quis scilicet et manu angelis aduerunt gratiam
quis dicitur de bonis procedit patris spiritus supra
Rasilius in prima cum de de omibz angelis dicit

incito et ce nit, Verbum orifice oim pidiit, sanctificade vero simul
intendit vis spiritus s. 15. August. lib. 12 de ciuitate cap.

Deus angelos cum aere cado, mo illi adherent, creati, simul
in eis mens nial, et largiens graa, et vultu em ea malis ligat
patet tam de, ppiibz, tum ea lib. et caris, nri ait. exualis, soli
citatis ab ipis angeli creati et ita uerunt, inccisi: om
ne mali et ab illo bonitatis lumine, sua ueritate occiderunt.

Sic a: angeli per actus suos se disponerunt 132.

ad inam gratiam sanctificandam recipienda. Ita s. san.
Cathang sasquet splens et in p. d. i: in hac uita a d. graa
sanctificans hoibz aduers, nisi se disponantibz p. d. videt, nec angeli
dant, de potiqz eius collatio annea ipis dispositionibz p. d.
si ab ipis e capae dispositionis, ut p. angelis: ceteris
partibz plectior e noqz recipiendi, graa post ipia dispositiones
p. an hie ita, et angeli adherunt se disponere ad illa per
suos actus: p. d. p. h. Con: angelis procedendi e recipie
e: graa modo uerion, que adherunt p. d. et in hie modo
aduers in hoibz aduers p. d. p. h. an inia par, et hie d. h.
p. d. hie e ceteris, partibz aliquo modo cooperari ad graa
p. d. hie uerionet, quam hie p. d. p. d. hie
Sic operentis e uerion gloria in qua coronabee
parit, nam hie. hie p. d. hie e.

133

Dixi ceteris paribus, quia in Christo Domino, cum dicitur sanctus
 in Spiritu suo unio hypostatica ante actum ad actionem
 enim. N. suppositum, et gelu n. debet. Christo ubi operari
 ante quae p. v. hinc in statim dat. ad p. n. ab
 ulla operari gra. sanctificans accidentaliter, qua. debet
 gratia. subsp. hinc modus iste recipiendi gratiam
 ratione unionis hypostaticae, cum se p. gerat. quam
 hanc unionem, utiq. e. p. f. et.

134

Quaedam pars aut. angeli habuerunt totum actu in
 nexum volucandos actus disponentes ad gratiam. q. o. t. p. q.
 aut. in ius habuerunt. Aliter perspicacissimi nec
 debuerunt curi deliberare, habuerunt illustrationes super
 nas, et gratias actuales q. o. unde. habuerunt revelati
 sibi. acta. aperturi, et simul et semel clicare actu charitatis
 quem p. o. clicauerunt iuxta Haunoldu. Nam in hac
 p. o. dicitur n. v. dicitur extra. Sed hinc ulla actu q. p. n.
 gratia, hinc autem actus fuit dispositio de. q. p. n. ad gratiam
 sanctificante. et deca idem actus ad gratiam fuit meritum
 de. q. p. n. ad gloriam. Hinc in uno instanti.

Anno 1713

24 martis

Hanc descripsi. Lou. Dan.
 Geron. Kipfer:

plurimos potentissimos in omni eorum elevari ad solam piper 69.
nobile et quibus deus in auxilio gratia, cumque his fuerint
in uno instanti cooperati potentissime potuit eis dare
gratia hanc per meritum de deo, si in infunditur gratia
in hanc in tanto qui in maiorem pervenit, cum tunc
deus quod deest in gratia deus si gratia non deservit
ratione cum si eluceat bonitas eius maxima qua et
idem ita et gratia, omni facit per bonos et malos, si deus
nihil potest vellet, per culpa creatur deus perit, aut sine
perit, ad quem ultimo tenet hanc quam multum est in omni.

140
Deus et gratia et quibus implicat ut Angeli statim in uno instanti
potuerunt elice autem dispositores quod. Sed et in omni aut
angelus in uno instanti illi potest. Sed ut auctoritate
quod si per actus dispositores ad gratia, quia nullus actus
est dispositio nec de deo ad gratia. Sed nego aut. nec enim
actus liber est in uno instanti pro priori bonorum et illi
pro priori nec. nec implicat eam statim operari in uno instanti
qua exire incipit. si per statim potest hanc. Sed quod
videtur per. Sed ad gratia. Sed statim angelus videtur
quod locutus quod. in deo solo restructa. hanc quod. Sed art. 3.

141
Deus et gratia et quibus angelus restructa in gratia per
hanc illi est gratia operata in uno instanti. Sed si in uno instanti
ad illi per actus prior. Sed angelus in gratia non restructa
licet ut Charitatis ante habita gratia. quod si potuerunt
ad hanc pro priori se disponente. Sed autem actus Charitatis
et aliam virtutem non possunt disponente et si non dependent
ad habitum. Sed habitus Charitatis non dicitur ante gratia. quod ante
gratia non potuerunt elice ut Charitatis.

Quo modo Con. si pater illu voluit herede q in uno rapha
dixerint gratia plus enim ea verbis esse nequit
estulpi, n ante iudicet q querit ratura rapha et rasta
independentes a sua dispositione?

142

Sec. ~~quod~~ dicit in p[ro]p[ri]o accipi iudice
quodam spe et charitate quia hoc quod independentes in
sua dispositione. ad q[ui]dem Con. Conceditur in modo
omnino aut p[ro]p[ri]o nego aut et Con. ad p[ro]p[ri]o dicit ead[em]
modo n[on] p[ro]p[ri]o et p[ro]p[ri]o. M. nego Con. sicut q[ui]o p[ro]p[ri]o et iudicet
actus Charitatis iste n[on] p[ro]p[ri]o ab habet Charitatis p[ro]p[ri]o
ab o[mn]ipotentia elevante et p[ro]p[ri]o de defectu Charitatis
Itaque o[mn]ipotentia dei p[ro]p[ri]o in Anglis p[ro]p[ri]o
de defectu Charitatis, cum hoc frequenter p[ro]p[ri]o
hoc n[on] e[st] ulla specialis rati[one] neg[ati]o, rati[one] in
angelos auct[orit]atib[us] p[ro]p[ri]o rati[one] q[ui]b[us] p[ro]p[ri]o

143

Queres an Angel. in uno iudicet em p[ro]p[ri]o querunt rati[one]
Tudico rati[one] hoc e[st] p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o ab p[ro]p[ri]o
Deus ab ipsis rati[one] rati[one] e[st] p[ro]p[ri]o
rati[one] p[ro]p[ri]o, q[ui]o rati[one] p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
p[ro]p[ri]o. nam rati[one] e[st] p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
Cumq[ue] Angel. n[on] ut hoc debuerit p[ro]p[ri]o
querunt p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
p[ro]p[ri]o e[st] p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
p[ro]p[ri]o, Cur n[on] em p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
ut August. de Correctione p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
Diaboli et Angel. em rati[one] beati erant antequam

Esset, erat tñ ad huc qd com addeat beatitudinem sicut
liberum arbitrium in veritate persistat donec ista
summa beatitudinis plenitudine tanquam primum
ipsius perannationis acciperent.

127

Hoc tñ p. Doctor intelligit in loco beatitudinis naturalis
qua perfici potest per plenitudine ^{sancti} beatitudinis intelligit
superiorem. unde videtur ut dicitur, et sic beatitudo superna
amitti n̄ potest in parte in naturali, nec enim cogit ad speciem
ita ad speciem ^{deum} sicut volubilia. ^{invenitur}
et amones perinde se beatitudinis naturalis, neqz enim modo
amant se ad se naturalis qd dicitur, qd n̄qz dicitur se amones,
n̄ perinde se naturales perfectiones intelliguntur de perfectionibus
ipsis n̄ vero de illis, que involvunt libertatem, et
amorem sicut ut ait, ^{lib. 3.} Cap. ii intelliguntur qd ad
operantia et potentias, n̄ vero quo ad oēs actus, unde neqz
Angeli perfecti s̄ beatitudo naturalis quo ad exercitium hoc
et ut actu per se aliam tam peccatum neqz in
amori dei naturalis, n̄ potest se peccatum. ^{art. 9.}
quid consentiendum de angelis Custodibus.

art. 9. stius

Quid Consentendum de angelis Custodibus

128

Art. 9. de Angelis lapsis dicitur pauca dicitur de bonis
in maxime qui ad nostram custodiam a Deo s̄ deputati.
Certis rationibus ac de fide e, qd angeli aliquo modo depu-
tati a Deo ad Custodiam hōm s̄ ipsius qd dicitur.

74
130

Quaeres 3. an oēs oīs hōīs habeant suos angelos lū-
 tos. Et affirmare, non et reprobi, de quibz aliqui
 dubitant p̄ vici, cōm letantibz à dāmonēz igit̄ rācipiūt
 Custore. Sciz licet haec Custodia ip̄is n̄ possit ad
 beatitudinē p̄cedē h̄ ad minima scelera et quēlibet
 cōm para. dursus sicut p̄m permittit p̄adefinatos
 habere dāmonēz tentatores, i' eīs velle p̄ble, p̄
 cuiusq̄ cubitibz hōīs assignat p̄m dāmonēz sūt p̄bitant
 lūras apud phelidibz. Ita r̄p̄osū dabit cōm Angelo
 Custodes, si cōm p̄videntia sūm r̄dior ac d̄beralior
 appareat, p̄ndē p̄duvat Custodia reproborū cōm in
 bonū p̄adefinatos, quā p̄ m̄iam p̄p̄uat r̄cabonū
 Ch̄s̄y virgīnī n̄ habuit Angelus Custos, cum enim
 eēt cōm habebat absolutā p̄uandī, imp̄dentia et
 p̄uandī r̄m cōm p̄ascrip̄tā ac potestātē, vnde angeli
 illi fuerunt eius Ministrābantē. Et virgo autē
 sūt Angeli et ministrābantē. Et virgo autē
 ut potē p̄m hōīs habuit p̄m angelus Custos
 r̄s sūbat salubē ab cōm sū obliis et agētibz
 tādē. si cōm in p̄atu p̄bitia originalis ante p̄ccatū in
 paradiso adā et Eua habuerunt angelos Custos, ut docet
 d̄m̄ honas quāst̄ 113 art. 7 ad r̄dū

131

132

Quaeres 4. quare Angeli d̄stinent ad Custodia hōīs. Et
 eos ordinatē ēē a iugū ordinē, qui hōībz p̄uandī
 deputant. et vario p̄ble ē p̄uandībz legibz Ep̄iscopis
 archangelos assignari, et vici dāmonēz, cōm et S. Gabriel
 archangelus p̄p̄tē Custos B. Virgīnī mo p̄uandī vult

Arma
 Cielis
 integro
 Causa
 p̄uandī
 hōīs
 Quā
 Custos
 cōm
 t̄m̄
 r̄ccat
 et
 p̄
 p̄p̄tē
 iugū
 Cō
 iugū
 p̄uandī
 p̄uandī
 p̄uandī
 p̄uandī
 p̄uandī

134 Sic ino Angli in imo indurati physice potuerunt
 peccare n̄ vero moraliter ita patet. Sicut dicitur in
 et alii et potest si em̄ potest explicari & thomas p̄
 una pars habuerunt solū actū unū physica libe-
 ad peccandum. q̄o. art. p̄b̄ habuerunt cognoscere bonū
 malū et quōd comprehendere plurimū ob hoc habuerunt
 em̄ auxiliā gratia n̄ necessaria volūtas libe- q̄o
 Consequenter Angli in imo indurati habuerunt libe- ad
 mentem. q̄o n̄ ī vob̄ negi libe- ad peccatum? gratia
 enim dicitur q̄ illi habuerunt libe- ad peccatum. n̄ tamen
 bonū n̄ vero ad malū quale habuerunt. Chōq̄ Ang
 nec enim illi fuerunt unū Deo.

135

Quia pars de impossibilitate moralis imo &
 thoma auctoritate qui solū hanc impossibilitatem
 docet. Et dicitur tamen peccavit in imo indurati
 ut non dicemus q̄ ante se inuenerunt nullū fecit
 censurā e plane moraliter impossibile ut vult. Non
 notus, neq̄ fugiendum e ad peccata p̄videntia
 Dei si res potest aliter explicari. Et in imo indurati
 ipsi inerat magna inclinatio ad bonū, magna ad malū
 ad gratitudinem ob beneficia recens accepta. Et
 videt em̄ de cupere Deū ut praeveniret angelos in
 gratia, quibus praevidet eos in imo indurati
 infallibiliter bene acturos, ne v̄ a longe daret
 suspicō em̄ ingratum, q̄ n̄ creaverit angelū
 p̄fectū. q̄ n̄ e se p̄ Deū

Ovis dicitur nullus ex angelis uno instanti peccavit 157
 La ois, ad ea qd e. Thonardicat oppozitum quippe
 habitum errore, alii vero apud granadum docent, nostra
 assertio est de fide scriptura enim sacra praecipi
 qd dicitur significat unum saltem aliquando in fuisse
 in gratia, sicut in testimonia ex Epistola qd dicitur, qua
 inde apud granadum qd saltem in uno instanti n. peccaverunt.
 igitur peccaverunt in instanti. Sed istis de re fuerunt
 daverunt. De hinc osti quae sit quid sit in id magister.
 Nam dicitur 129. num: aliud e. instanti nostri temporis
 seu momentu brevis sicut aliud instanti angelici, hoc qd
 granadum et suorum expli. unt in ordine ad operatio
 angelica, sed ut quantum durat qd actus illius in volu
 angelica, tam longu sit instanti angelici. ut autem durare
 per durare tam longu, ut plurimis nostris instantibus
 coaequet. ubi notandum est: Angelus unus actu qd durando
 intem. p. unu plures alios actus eliciat in se illo unu
 instanti.

138

Nam ante angelus ois in uno instanti eliciunt actus
 fidei dei et charitatis, ad qd e. in veru, et si actus illi
 n. equaliter durant cum actu qd durando d. q. si angelus dum
 amat lipson applicat et em ad actu qd durando et
 desiderando, postea enim in celo qd durat terra et sic
 rare actu volu aliquid eliciat, si amor qd durando
 perseverat, faciunt illi ois unu instanti praecipi si qd durando
 actus sit principalis et reliqui sunt Avtillo concedi per
 modu actu imperatoru ad eo progrediant, unde p. te e.
 d. amos in qd instanti eliciunt plures actus pecc
 mingtos. Certe gratia in celo, qd in qd instanti
 factu e. videt. indicare plures actus.

Aut desiderium aditionatum ad absolute. Ista enim
 absolute dicitur ascendam super altitudinem nubium pariter
 ero altissimo, unde alia quanda similitudine de equa
 Libad n' omni moda in nra appetit. Hauno tam et plures
 alii ac recentiores Cotho eis, nam Angeli revelata
 fuisse in carceres filii Dei: qui sem' ante ea superbia
 sua cum se quideret, in qua creata hoc longe pfectiore
 hinc videtur hris unione hypostatica ac quilibi
 appetuisse nec hris voluisse subee. q' valde credibile
 de superbo, nam superbi solent alii invidere et ibi dpa
 ac praeminentiam quam appetere hoc em alii angeli
 peccantes iuxta hanc opinionem suo modo decequant' or in
 videndo hua nra unione cum Divina, et hanc plura
 pro nra appetendo ac notendo hris subee.

Hae sententia estis pro clara fundata in scripturis et patribus
 n' habeat in forte pl' manus qua' alia opiniones nam tractus
 scriptura videtur signi si care appetitu aliquo modo dmi
 in hris. cum q' hanc n' gubernant habere per' d' omnia, qua
 impossibilis e, appetierint salta per unione! hoc enim, igni
 licet illa verba simili ero altissimo Ista in dicitur
 Deus ego sum et in Cathedra Dei sedi. hoc e in cathedra
 hypostatica unionis elevatum e' eos huius quasi cor Dei
 Spectat: et accessit q' e' patres dicant, Trabol' invidise
 hoi' creaturam sua v' dignitate supernatu, q' magis
 unione hypostatica qua licet non illu' individuali. hanc
 nrae sit ppria corpus lo' quia e' bonu' et allent' p' nra
 maxime e' obitu invidia: unde Bernardus sem' in dicitur
 orit, sicut angeli fuisse p' nra filii Dei: q' licet
 hanc p' nra, cum dicit de filio Dei, n' ut hoc dicit Deo

In videtur qd pater inclinare in nosstra, final hinc alenon
et usquid videtur hanc final dico bernardo.

163

Opinio non multum exade folio et supposito qd angli
patrias darta pt revelas de fucarrase fulnan, et
pro aliis folior, quia in hac revelas per sonu v. carit
em quiper ventura, et si ada n' peccasset, n' qd angli n'
peccando potuissent imperare revelas p'ri caritas qua est
nisi ne videantur folio admittenda, in quia supposito inus
determinanda qd in tractatibz de fucarrase et p'ri, ne
nobi p'raudice, hanc opinionem amplius, quoniam de f'
nre angelis revelas darta pt in carnem divina.

164

Quod si enim facta n' sit dicendum cum p'raudice
placito, qd inu' p'raudice dantur fuerit hoc, qd in p'raudice
affectu qd inu' p'raudice p'ri hancibz contento reglarent
et abitudine p'raudice per actus p'raudice ac obediente
sibi meriti, voluerit dominari anibz alio d'raui, nulli
alibi p'raudice ne deo quide' salte per actuali imperium
nisi p'raudice et hac inu' affectarent p'ri p'raudice
et p'raudice et alii p'raudice. f'raudice d'raui Gregorius 3° mensuris
mensuris de Canone. In p'raudice libertatis app'raudice, ut et
p'raudice ceteris et nulli p'raudice d'raui ac actuali et p'raudice
valido eo qui p'raudice p'ri p'raudice poterat p'ri p'raudice, ac
p'raudice indicavit. d'raui Augustinus in iudicij d'raui p'raudice
aliquo modo p'raudice lib. 22. de civitate dei capitulo
antiarrogant, quate d'raui cum p'raudice ap'raudice quod
p'raudice p'raudice, qua nisi p'raudice beata videret p'raudice
vellent boni d'raui culturos n' eis d'raui v'ra
p'raudice.

artus 2° g
Solvunt, obiectiones

Obi. uno operas incipiens cum se p[ro]p[ri]a tribuit p[ro]centi 163
q[ui]s. Cum angelis statim uno instanti vice p[ro]p[ri]a se peccat
tribueret. Res. De peccat[is] tribui Deo n[on] p[otes]t q[ui] negat peccat
Cum angelis incipere & in uno instanti omitti potuit.

Contra Notus r[ati]o[n]e p[re]cedit liberu[m] q[ui]o p[ri]mo angeli debuerunt
habere actum r[ati]o[n]e q[ui] n[on] potuit ee peccatus. h[oc] sit
q[ui]a r[ati]o[n]e q[ui] n[on] potuerunt uno instanti statim peccare. Res. ant
operas r[ati]o[n]e s[er]vato ant. operas libera: negant. q[ui] illa
cum operas p[ro]p[ri]e tribuit p[ro]centi & p[ro]centi ad q[ui]da[m]
immediate d[er]ivatur p[ro]centis illa vero ad quos de his mirat
ipse affectus p[ro]p[ri]e tribuit ipsi affectui. sed lem eod[em]
modo quo tribuit legib[us] instantib[us] ne hic misceat q[ui] p[ro]p[ri]o
de actib[us] bonis tribuuntur Deo. malis vero creare de in
Cum Deus legib[us] instantib[us] p[ro]servand[is] angeli em
ipsi tribunal existentia n[on] e[st] r[ati]o[n]e Cur p[ro]p[ri]us actus instantis in
quam sequentib[us] ei tribuant.

166

Actiones enim que tribuit p[ro]centi in uno instanti tribuant
in se legib[us] & q[ui] motu p[ro]p[ri]o deorsu[m] q[ui] p[ro]p[ri]o ob[er]at
debet em tribui Deo peccat[is] instanti q[ui] ante p[ro]centi
dicat ee r[ati]o[n]e a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a. q[ui] una operas & affectus
adhibet. Cae. h[oc] r[ati]o[n]e in actib[us] r[ati]o[n]e aut[em] liberis
n[on] v[er]o videntur succurrere. forte t[ame]n ad emovendas em p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]as has ut dicitur deunt Deo p[ro]p[ri]e angelos
p[ro]p[ri]as effi[ci]acib[us].

mittat eam gristere in positivo huius est certus modus
existendi nrae cuius in loco si daretur modus nobilior
unionis cum divina nra.

169

Quod alio creditur quicquid revelari non potest nisi
appetit unionem quam indicavit impossibilem et necesse tribuenda
si inuitem non appetit. Quod si sit sponte de recto absoluto
Dei de quodammodo humana Christi eam sibi impossibilem
se, quod si appetit et deberet dici quod operavit putando
Deum immutabilem quod non cadit spiritum respectu
quod illam neque appetit. Quod cum tradidit se velari ad quod
dicitur: aut sicut impossibile sibi se per se nra dei sicut
equalitatem cum Deo neque autem: per accidens et voluere
divina con: aut enim neque con: nec ipsis fuit superbia
suscipere, quod quidera nra sua excellentia et dignitate unionis
existimavit sibi convenientissima et nra perfectionis sua
sua debet ad id quod noluerit voluere sua quod formare
appetierit divina ordinare reddere in se per se et quod
~~quod~~ sua nra.

70.

Quae via tenetur per lib. 4. cap. 3. voluit Lucifer cogitare
sua ipsis speculativo erroris apprehendendo scilicet a
nobilitate alio et praesens quidera nra quod nra
excellens cum unione illa et sua comoditate, unde pro
cogitavit iudicium praesens et quod affectu tali modo
sua ultimumque sibi quod nra. ubi nullus error angelici
illius de nra nra Deo sibi aliqua consideratione
quatenus oculos con: laudat nobilitate, quae potuerunt Deum
movere ad huius nra sua angelica sumenda et

Quae Malitia peccati efficacius representant. Ap-
plicari dicitur angelicus, qd docere videtur angelos
et ignorantia & inadvertentia peccato aliter fuerit
enim ante peccatum pleni sapientia et si ne omni
perturbatione et hinc veniri dicuntur si quis
venia dignos, quod et malitia peccati sunt.

Dices talis plane deo non potuit
De non absolute appetere unionem hypostaticam
sed huius per simplicem complacentiam, talis qualis
possidet habere circa divinitatem absolute in-
possibile, nam unio in se possibilis sibi erat et huius
per accidens impossibile. hinc demon per accidens
ab hoc decreto attendendo ipsa possibilitate in se
unionis et sua excellentia potuit et determinatio sua
voluntas habere desiderium quod in ipso erat efficax
quod eum habuisset ea et eo faceret et quod demon
voluntas repugnaverit volens contra se ipsum.

Huius est appetitus unionis hypostaticae non est malus quia
venit in rem non in fine appetit ad hypostaticam unionem
cum deo et sanctitate simpliciter. quod omni licet per eam
appetitur non peccat. Et dicitur autem non est malus obsequens
non est malus per accidens in demone nego autem non
est in se non est malus, ut docet apostolus appetere est peccatum
et igitur non peccat, qui proinde de adhibitione obsequens
pervertitur et similia notiva cum appetit.

Congit, et experientia huiusmodi corior obli notitia tranquillitas
 animi et interis amoris praecipit tanto difficilius nullam
 affectus hinc sapientes, longae, difficultatis, multarum, quam
 ignorantes et adhuc difficultatis, multarum, superbi, qui
 existimant se deo esse, si forte error, deo cum
 in demonibus, ita pat. natura, quam in quolibet, hinc
 moralis, in quibus affectus, sunt, mutare, a. stly, 3. lig.
 quomodo angeli peccantes puniantur.

articulus 3. ius
 quomodo angeli peccantes puniantur

Certum in primis e angelos malos seu demones
 a. hinc pat. para. damis, hinc e. privata, habitus, inis
 eterna, et em. tas, qui, igne, vero, maeli, hinc, pena
 e. certa, et eam, paret, vocat, catholica, ob, testatione
 scripturarum, et p. s. hinc, dicit, apocalypsi, 20.
 Diabolus, n. s. in, spagnum, ignis, math. 25. dicitur, iste
 a. me, maeli, in, igne, aeterno, qui, parat, e. Diabolo
 et angelis, eius, ubi, agitur, igne, quo, cruciabitur,
 quora, non, post, resurrectione, hinc, ante, ignis, e.
 maelis, S. Gregorius, lib. 9. moralium, cap. 10. ait, p.
 Diabolus, eiusq. angeli, cum, sint, incorporei, quora
 p. igne, cui, digni, quid, mirum, si, a. ante, qua, recipiant
 quora, p. s. hinc, sentire, locum, et, S. Augustinus:
 lib. 11. de, civitate, dei, cap. 10. ait, Cur, erit, n. hinc,
 quamvis, miris, in, modis, em, s. hinc, incorporeos
 t. hinc, para, quora, ignis, affici, et, infra, demones
 licet, incorporei, quora, ignis, cruciandi.

Scriptura patres et experientia. imo suare vulgata
si nos autares locu. ut modo pat. in inferas mot o
supra terra. qd nec du. ois. paterent. p. ana. spon.
liale inferni. hoc dici n. p. qd. C.

199. Cites. Dæmones seu circumferre. positione signis
quo involvunt. d. hoc. suare et alius videt. parit
credibile. p. a. c. h. i. a. cum plurima miracula debent
q. t. m. s. fieri. Sulicet ut ignis ab hoibz. quibz. Dæmon
vicius. e. n. videret. nec eos ureret. Sape. in. l. m. Dæmon
c. p. o. r. a. alia. p. e. n. e. t. h. e. r. e. t. d. i. c. u. a. t. a. l. i. i. e. o. s. a. p. p. r. e. h. e. n. s. i. o. n. e.
a. l. l. i. g. a. t. i. o. n. i. s. p. e. n. e. t. u. r. e. a. d. e. o. p. s. l. i. n. g. u. e. C. r. u. c. i. e. r. i. d. e. q. u. i. s.
a. l. i. u. d. e. n. a. l. i. u. a. p. p. r. e. h. e. n. d. e. r. e. a. l. i. u. m. a. p. p. r. i. i. C. e. t. e. r. a. Dæmo
n. e. s. d. e. q. u. e. c. a. b. i. p. s. t. h. u. m. n. e. m. i. t. t. e. r. e. n. t. i. n. i. n. f. e. r. n. u. m. p. s. i. p. s. e. a. n. t.
a. l. i. u. d. i. n. p. o. v. l. o. s. q. d. n. p. o. s. s. i. p. s. p. e. n. e. o. m. n. i. n. o. a. q. u. e. l.
q. d. i. t. a. p. p. a. a. l. l. i. g. a. t. i. o. n. i. s. n. e. i. p. o. e. n. a. a. p. p. a. l. i. s. d. h. u. s.
a. c. c. i. d. e. n. t. a. l. i. s.

190. Quare igitur platellig. Haundum et alii plures. maxime
recentiores dicunt igne super naali. levanti ad provocand
illa in spiritibus. Alii aliqua qualitate. d. h. u. b. a. b. i. v. a.
ipsoz. quia ipsi vehementissime affligant. et recipiunt
dolore. simillimum. q. d. e. p. h. l. i. q. u. i. o. i. t. i. n. v. o. l. t. a. e.
a. r. i. n. a. r. u. m. q. u. o. i. u. n. i. t. e. r. u. m. p. a. r. t. a. p. e. n. e. s. e. p. u. m. e.
d. o. l. o. r. i. f. e. r. a. a. d. u. s. i. o. n. i. s. a. d. i. g. n. e. s. l. u. m. e. i. m. s. p. i. r. i. t. u. e. s.
q. u. e. a. n. t. o. m. n. i. n. o. p. r. i. s. i. m. e. u. r. i. d. e. l. l. e. t. a. q. u. e. l. u. n. g. u. e.
p. r. i. e. p. t. d. i. u. t. p. a. b. i. g. n. e. u. a. r. t. i. g. i. t. i. g. n. i. s. n. e. d. h. u. s.
t. h. e. o. b. t. u. r. d. o. l. e. m. a. l. i. q. u. i. d. f. a. c. i. e. r. e. q. u. i. a. u. r. e.

significat actionem plus quam illud intentionale.

Quod autem facit ut quidem se mihi videri faceret
physice. quia enim ignis agit illud moraliter sicut causa
causant quia licet transmittat, haec dicitur, in
dicendum videtur plausibile, et sane quod videri sub qua
vase apud a Deo, et Deo moraliter determinat, nec e
sacrat ratiōe sua sensus et igne, quippe illa causant cum
physice si eis dicit, id est. quo non videntur, et tunc videntur
sicut quia propter iam transmittit, at ignis sicut ad
verum posita possit habere elevatis obedientiam quem
adferuntur de sensibus in genere si videntur officiat
in percipiunt quod non mala possit causare accidens
spirituale. haec opinio potest maxime ea eo, quod saltem
explicat, nec est quod ei valde obicit possit ut habeat
et dicitur.

Et imo non est explicabile quid sit ista qualitas, nempe
est actus vitalis nec habitus. quod imo licet ignis ut
instrumentum ponat hanc qualitatem, in Deo ut cas
inania, debet et ponere, et tunc non potest ponere qualitatem
spiritualem et ubi dicitur quod. Consequenter haec qualitas
nec est realis nec spiritualis quod nulla. Et mox respondet
haec qualitas non est actus vitalis quia praesupponit ad
colorem vitalem. nec est habitus, quia non est principium operantis
aliter est habitus virtutis, qualem Deo causare non potest.

Id est aliqua qualitas stabilis et deformitas imperans,
 spiritui namque se ipsa rationem deformet. sicut contra gratiam
 sanctificam ad reddidit se ipsa peccata.

93 Ex eo autem quod non perfecte possit, quod per se hanc qualitatem
 non sequitur eam non dari alias daretur in naturam gratiam
 sanctificam, quia non possumus sufficiens accipere
 spirituale eius perfectitudinem. ad gratiam negantur:
 ut recte patet, ait, mirabile est si quis non possit
 spiritu in peccato deperire, cum tamen possit omnia
 sicut enim peccata ignis ferventis in aqua potest pervenire
 a Deo, ita et ipsa peccata ferventis in spiritu, ad rem
 gratiam nego. Con: ut ait patet, quod de peccatis
 est ipsi violenta. si enim velis ad se philosophia pervenire
 nihil est absurdum. Theologie dualitas ad spiritualis
 est non potest, quia non ordinatur ad beatitudinem aeternam.

94 Obiicitur qualitas hanc non opponitur ulli perfectioni gratiae
 quod cum nulla privatur: quod non deformatur. quod arguitur
 non est capax accidentis spiritualis non vitalis quod nego
 ultima gratia. potest deformitas fieri in privatione potest enim
 fieri in positivo ut patet. Ex. tactus digitorum in manu
 est deformis, item odor fetidi licet se nulla privatur.
 non enim odor suavis est contrarius caribus, quia saepe carens
 omni odore, tamen per se ipsos se molesti. et ita se habet
 hanc qualitatem.

Quis est fons dicit ad oppositi gratie sanctificanti felle
concreta ad coq. facere largely in capax gratie, qd utiqq.
cum privata bono, cuius felle in hac pudentia capax e
Ad qfirm: nego ant. utiqq e Capax Cerebrum sentia
gratia sanctificantis &

183

Obi Etis hac qualitas daret in in animabus amato
dum est separata a corporibus. qd cum est parasphus
manet in post diem iudicii: qd si haberent duplicem
param, quia auerret veritatis qdalis. Et paraly
quedendo totu, quia illa prior para a qualitate orta
e spalis et perpetua, hac aute e accidentalis, nec e
absurdum adici para accidentale et si param, qm
extensio crescere sicut post diem iudicii in beatu am
crescat gaudiu accidentale ex reasumptis qdibus adit
idem auctor ad in statu separatis pati iam vehementer
hysum doloret ex apprehensione et timore futura
combustionis, cuius spiritus experimentaliter aliquo modo
novit ab experientia sensu habita dum viveret. huius dolor
post diem iudicii multabit in actuali sensu. et sic u
tam ab multiplicatio doloru, qua coactio unius in
alteru, est: nec iudicio huius est vehementior.

186

Obi qto n e raso potius dicitur qd ista qualitas calefaciat
quam qd frige faciat, quia igne spiritus n amadunt: nec
e raso cum potius ad eam potius a sumptus fuerit ignis
quam aqua qd. Et nego ant. in primis cum hac qualitas
proveniat ab igne et causat dolore quod est se simillimu

Combustio in pulli, At hunc in poping salis explicare
 maior utiq; e raso dicend., qd Caliditas, qua qd frige
 faciat. adde qd cum geipere volung dolore vehementissima
 geipiung ab igne caratur quia ignis de se se cau
 sativus doloris acerbisim: n' autē geipiung frige
 factione, hanc enim apprehendim et nomine dolore
 qua Combustione.

189 Hinc cum dolor castri longi sit maior qua illi dolor
 Combustionis sensibilis utiq; adhuc multo magis et dicit
 dolore frige factionis: adeoq; cum maior sit proportio
 inter dolore inferni et Combustione qua frige factione
 melius dicit Combustio qua frige factio. ha raso
 em p'bant, Cur potius aqua p' sit igni qua aqua
 ad p'ducenda illa qualitate. Accidit qd cum ignis
 magis qua aqua p'vial in torpa q'ora damnatorum
 mentis eam infernalē aqua p' e' in ad spiritibus
 torpidos.

189 Obij ultims potest dici cum sanero igne n' causare
 tale qualitate. Causare immediate ipso dolore
 volens qd n' e' n' ipia illa qualitate. Et nego est: dolor
 enim qui e' in volens n' p' geipi nisi de aliquo
 obto vehementer afflictivo: qd huata sanerum
 deberet dolor e' de ipso igne: hic autē n' potest
 sub alia raso e' obto doloris nisi ut p'cessus
 et quasi cetera venones alligam.

Certe noster ignis qui ardet in fornacibus spiritibus
aliis cum cogitatione diabolica et aliis quibus voluit
scilicet qua vult deus comburi et causat dolorem in Canone.

Unde tandem haec sententia non differet ab illa qua attribuitur
prope Canone in allegacione ad ignem nisi quatenus
admitteret physicum ad hunc influxum ignis in hunc voluit
dolorem per quod licet apparetur quod ignis non illa ob hunc
to enim physice crucietur non tamen apparetur quod maiore dolore
inferat quare haec opinio videtur rationibus infirmata quibus
visi sunt quia illa altera sententia non numeratur. praterquam
quod enim sua sit difficultas in eo quod causa materialis pure
causa operatur immediate in volente et actu volente procedat
haec dicta sunt de hac opinione angelorum per illud
solum est certum quod videtur ex Augustino non numeratur. Cum
tamen Canones et alii Canones non numeratur. Quia
Deus autem a nobis omnibus supplicia sua clementer
aversat et potius sancti angelorum protectione delectari et
aeterna societate gaudere concedat. tractatus theologicus
in imago sancti thome Aquinatis de beatitudine

tractatus theologicus

In imago sancti thome Aquinatis

de beatitudine

Angelicus post questiones de Deo n. 114 considerat
 angelos sed adhuc in ima pte considerat reliqua dei
 opera seu creatas procreatum quas ipse de diebus
 Creator produxit, et istis hi quae aliqua tractant
 a philiphis ut 27 plura quae & Doctor tradit de caly.
 alia pertractant ab interpretibus. Inca scriptura alia
 alia occasione nos inuicem temporis angustiis
 premimur, ista omittimus et ad eadem pte summae ratione
 cumq; ista pars eadem itum sit p. h. u. i. s. a. in duas. primam
 agemus de illis quae in ima eadem tractant. disputatio
 ima. de beatitudine obliua.

Disputatio Ima De Beatitudine obiectiva.

2. Agit in hac pte & Doctor de fine ac beatitudine hois
 inde de actibus eiusdem moralibus seu humanis, quae
 cum in ordine ad finem et beatitudinem fuerint, magna cum
 ista sunt conectione ordine autem valde parati applicari
 postquam agit de Deo disputat de beatitudine ac actibus
 hois, ut dicitur, postquam explicavit quomodo creatura
 a Deo emanaverit, docet quomodo debeant ad eundem
 fines, et quomodo ad eum pervenire possint. primus igitur
 nos de beatitudine in qua fine inde de actibus hois in qua
 medio ad eum attingenda agemus. atq; in primis quae
 de beatitudine obliua inde de fort. leullius colaphone
 quibus ima de fine. act. inq; quod sit finis ultimus creaturae
 realis.

Quaestio ima

De fine
art. primus

Quid sit finis ultimus creaturae
Rationalis.

Finis ex arte ad phis: text. 29 e id Cuiusq: hoc
e: Cuius gratia aliquid fit e certe appetit e bonum
quia Deus e finis finis et si nihil exaret et esset
nihil factu fuisse per Deum, hinc Deus licet sit sibi ipse
finis, n' tñ sit dicit Cuius finalis finis quia Cuius spate
dicta apud Latinos significat aliquid influant. et tñ dicit
rão fortis simpliciter ultima agendi. respectu aliorum
ante finem e id, Cuius gratia aliquid fit hoc e attribent
media ad illum obtinendum. sed calu enim e velle et
intendere fines et negligere media, qui enim ita se gerunt
n' sibi aliquid efficaciter in qua fine proponunt.

B.

Dividit finis in finem cui, finem qui et finem quo.
Finis cui e illud sibi cui appetit bonum: finis qui e ipse
bonum quod appetit. finis quo e ipse actus, quo obtinetur
e proprius finis qui e idem duplex ratione seu in qua
per beatitudinem proprie per visionem beatificam finis
cui e sibi, finis qui seu ut em vocat finis cuius
obtinens e Deus. finis quo sive ut em vocat finis fortis
e ipsa visio beatifica per qua fruimur Deo. si vult scire
ut vult finis sit realis inter se distincti. si Dei amoris
seipsum per amoris proprium e ipse finis cui qui est quo.

4.

Quisquis quod finis est obsequium efficiendum ad illud intentionale
attingendum, scilicet intelligendum, et amandum, hic finis
qui est finis quo quamvis sint reales distincti, si con-
sistat in uno finis et aliquo modo per motum unum
intendi. Sic appetitio simul bene ac ratione et amore
beatificum. sicut bene verum et amatum.

5. Dividitur iterum finis in ultimum et ultimum, finis
ultimus est ille qui appetitur alia, ipse fore non
appetit, sicut alium. non ultimus est ille qui appetitur
alia et ipse in appetit, sicut alia. E.g. sicut honor
appetitur libere, ipse appetitur propter honorem
aut divitias. quidam auctores huiusmodi arbitrantur tales
finis non ultimus sed vere finis. Artes enim imo et hinc. q. d. ait.
in una quaque sententia illud esse finem quod ultimo appetitur.
honor una ple. quest. 6. art. 6. ait. media quidem simpliciter
terminari ad ultimum. Sed cum quidam autem ad medium, quod quia
aliqua ple motus terminatur, cum dicitur aliquis terag motus.
per que verba videtur indicare quod id, ad quod non ultimo ordinatur
medium, non sit finis sed cum illud medium. Neque autem in talia
hos auctores, bonum utile non esse finem et difficultas potest esse
in circa aliquos modos loqui. Scriptura, quibus dicitur bene
intendere aliquid propter alium a se distinctum. Quia ipse non
potest habere finem ultimum nisi seipsum. verum respondeat isti
auctores, et assignari ibi non finem sed rationem illam forte
quapropter hoc nullum est de nomine nec opus est longiore d. q.
Cuprone.

99
Nam actus spei est comparabilis cum actu charitatis, quod enim
nobis ipsis preferimus in qua fine sui excellentia. quod non est
actus spei preferere nos Deo.

Hoc quidem verum est quod per actum spei non positivum. Quam
preferamus nobis si nos habeamus negativum. Appropinquamus
actus est imperfectior actu charitatis: hoc autem malum non
alias actus sicut virtutis moralis est malum quia non habet
pro obiecto formali quod immediate amato ipsum Deum. revera
oblectio huius manavit ex turpibus formis generativum
quod omnibus recte sentientibus obstraxit Alexander &
damnam inter 30. ad una propositiones hanc 3. dia.

Quisquis enim aeterna mercedi volunt Deo servare. Charitatem
si caruerit vitio non caret quod tunc virtutem licet beatitudinis
operatur.

12
Ad 2. ad 2. quoniam: dico. Mihi in sensu 2. Thoma. amare Deum
quod ibi in sensu angelici significat amare amore concu-
piscenciae, amare vero simpliciter ibi significat amare
amore amicitiae. non est autem absurdum amare Deum amore
concupiscenciae quia non tenemur eum sper amare amore
amicitiae. Dices hoc in se amare magis amore spei
amicitiae, non si ad amicitiam requiritur ut sit deus sicut
amore benevolentiae. Hoc locum est absurdum quod aliquo
modo recte hic et sic hoc magis amet se ipsum, neque
enim sper tenemur positivum magis amare Deum quam
nos. hoc autem non fit quod nos Deum amamus ut hinc dicitur
in libertate et independetia. alii dicunt amare se quod
est amare relative et videtur hoc esse contra ergo quia
quia 2. Doctorum. non amari simpliciter quia non amatur se
sed ad amicitiam alteri

Verum neque hoc est absurdum quod amemus secundum rem ipsam
 cum relatu ad nos beatificandos.
 Ad hanc questionem S. Doctor non potest intelligere quod deum
 amamus quod nobis actum per se est bonum simpliciter
 hoc est in se ipso bonum per se ipsum quod in se habens
 admittat malitiam, nam utique admittit actum spei, qui demonstrat
 sequi aeternam beatitudinem seu fruitionem boni in se
 ipsumque Deum in quo nos beatificamus. Ita enim dicitur
 etiam de quaestione in actu rursus actum spei de iungit utique
 ab actu charitatis adeoque amamus Deum non per se sed ut
 bonum nobis, unde illa vox bonum est per se quod
 amamus alteri plus non significat, quod quod illud bonum licet
 intrinsece possit esse et per se simpliciter bonum, in se ipso cessat
 habiturum quia se per se operante per se, a quo modo
 bonum per se quod hoc est quod huius et nunc non per se bonum quod per
 se amamus, sed cum relatu ad alium cuiusmodi amamus
 actum. an creatura rationalis in omnibus suis actibus
 intendat finem ultimum

Articulus 2us

An creatura rationalis in omnibus
 suis actibus intendat finem
 ultimum.

107

Dico vero creatura in actibus suis moralibus non per intentionem
 finem positivum ultimum ita communem theologis antiquioribus
 et recentioribus contra aliquos Thomistas quos sequuntur
 Gonetius, Scotus, Veranus, Sapius, moraliter peccat, quod non intendit
 finem ultimum sed ab illo fugit seu recedit.

Illud enim illud veniale peccat per illud actu in tenitas
 finis ultimi qui est Deus. sed sapere amant bonum
 aliquo particulare hic et tunc delectabile quin cogitans
 de fine nostro positivo ultimo quod profunde sapere quiescere
 in fine regere ultimo, quin amant finem positive
 ultimo. aut valent experientia. quod est enim amant
 aliqua recreatio et quid simile quin cogitans de Deo
 frequens em patet, quia nihil voluit quin pro cogitatio. 15

Sed aliquid adversarii nos quid est abare quod hoc non per
 intendat finem vere positive ultimo esse Deum ante
 plare quod non intendat finem ultimo ut se principalem finem
 directum quamvis non cogit quare finem, et em erret in
 falsa apprehensio. Contra est imo cum deus nostras
 felicitas finem, qui hanc non intendit nec intendit vera felicitas
 de illud finem quare deo pro pro hanc sapientia retentis
 quia hanc non cogit ut gratia experientia. imo Christianus
 qui scit non dari pro se aliam felicitas ultimo quod deus
 ut ubique peccare graviter et latere delectatione et illud
 in qua finem hic et tunc eius appetit quod si intendit deus
 hanc sua felicitas completa et ultima. 16.

Dico ideo ratio ad ultima finem qua debet in actibus hanc
 seu moralibus pro alius actibus nostris et in moralibus
 patet in hoc quod actus hanc et ducit ad ultimum finem quatenus
 est posterioris et abducit ab illo quatenus est peccaminosus
 graviter. et certe aliquis ab hoc possidendo uti reat
 si est leviter peccaminosus: et tamen ut nec ab eo abducit
 nec ad eum ducit, si illud respiciat et cogit finem
 ultimum in qua finem non cogitatur et actus in individuo
 indifferens, ita quod non dicitur in omnia.

Ita sic habet relatio talis qua competit actui morali.
Deu huius pro n' morali seu n' huius cum in relatio illa
qua alii et pro actui huius in sua actus nobis ostendit
spatium, quoniam equaliter actibus liberis et in liberis
moralibus et in moralibus a.

179

Dico 2do creatura ratiis in finis actibus moralibus pro
intendere, quod aliquid solum regere ultimum. Ita huius
operatur illud ut operatur de ut quiescat. quod in aliquo fine
saltem regere ultimum! neque enim quiescit in medio! hoc
enim est ut quod adhibet in ordine ad alium. nota in prope
aliquo quod est medium respectu unius esse fine respectu aliorum
sic qui pulsat cythara pro musica ut se exerceret h' pro
fine ipsa operatur et contra qui ea pulsat pro reder
h' pro operatur illud pro medio, pro fine dante lucrum
quod est s. gloria. imo Ita quasi in actibus in prope, ubi
solum sicut in casis efficientibus et deventi admodum Ita
in finalibus ad fine ultimum, cum in neutro genere operatur
procedi in regere et addit si n' est ultimum finis nihil
apparet nec aliqua actio terminaretur, nec enim quiescat
volentis agentis.

180

Dico 3to quod creatura per actus suos intendere fine pro
simpliciter ultimum et simul saltem per alium actum
intendere alium fine ultimum regere. imo carum
quod alii, quis enim dubitat posse nos per actiones nostras
intendere Deum. Ita par. quod quidam credit
actu bonum tendente ad Deum in qua parte ultimum habet
alium actum bonum peccaminosum, qui actus intendat

de bono movet finis saltem negat ut illius qd om. ad
amplectendum hinc negat ut illius in bono movet finis
possibile ut illius. Consequenter amor finis p[ro]p[ri]e ut illius
e[st] innotet et respicit et p[ro]cedit q[ui]am cumq[ue] amore
boni cum cu[m]q[ue] p[ar]ticulari qd om. velle in virtute
illius q[ui]p[er]it quatenus amore finis particulari
negat ut illius qd innotet ut illius p[ro]p[ri]e amor
finis possibile ut illius.

21

Et Con. ant. nego Con. Androsque arguitur Cuius de re p[ro]p[ri]e
et care actus inconsideratos sine Cuius una q[ui] per finis
ad q[ui] p[ro] movere ad actus inconsideratos si n[on] em moveat
finis possibile ut illius; qd n[on] magis cum respiciet
actus finis et movet que alii qd Cuius una dicitur p[ro]p[ri]e
generare p[ro]p[ri]e aliunde si p[ro]p[ri]e de fine p[ro]p[ri]e ut illius. inolum
actiones ista p[ro]p[ri]e libere et velle libere agat ut p[ro]p[ri]e
amplius de nativitate in aliud ad una p[ro]p[ri]e: arguitur illius
p[ro]p[ri]e n[on] p[ro]p[ri]e ad q[ui] finis: id est: dis. ant. p[ro]cedit alioq[ue] Con. ant.
p[ro]p[ri]e et in p[ro]p[ri]e libere nego ant. et Con. sage animalis amor
finis particulari seu negat ut illius quia cogit de amore
qd autem amor finis p[ro]p[ri]e ut illius p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e et p[ro]p[ri]e
adhibet et forte cum dicitur habilitate perseverat n[on] p[ro]p[ri]e
qd hic hinc movet ad amore finis alii tunc negat ut illius
seu qd virtutes influat ita ut ex virtute illius hic amor
eliciat.

22

Con. istis bonum e[st] amor ut effectus e[st] ut imperfectus, si
ut effectus, amor ut beatitudo seu finis p[ro]p[ri]e ut illius.

... ad amor
... hinc libere
... amor
... finis
... virtute
... influat
... effectus
... amor
... beatitudo
... finis

Errant qui operant malum? Et sic error a factis in aliis quibus
statuatur creatura ultimus finis. Augustinus. De civitate
Dei in quarto volumine in libro 17. Item ait peccantes velle
Deum et appetere ipsum. Et si nego contra: tunc, cum quod hic et sic
magis auct. dicitur recte velle quam libere. ultimum imo
nihil peccatum est contra Deum. Augustinus in libro 17. interprete
Lutherus.

30. Et ita dicitur: nego alii. utique peccantes errant qui amant
in finem imo omnibus pro optimo. Et si dicat peccantes in
errare amore. Sed contra. Si alii peccat, quia licet peccet
Sed in peccatis nobis errat in peccata approbatio. hoc peccata
omni propter nobis rei in se est in actu vel in eam approbatio.
Et sic si in se non peccat obla. in se in se in se in se in se
num. 185 de Deo. hoc autem peccata peccator. quia
approbat malum. ad id ad id. Augustinus. loquitur in se in se
Et forte vult significare se voluisse libere uti peccata
mala et quam absolute nemini se se in se in se in se in se
peccatores in se forte cupit. Sed qui ex in se in se in se
quomodo cupit ipsum existere. Cupit in aliquo modo in se
prelativum quatenus cupit se ipsum existere quod in se in se
existencia Dei. pro autem libere. Augustinus. Cupit. ait
peccatore non omnino recedere a Deo. Una peccata quatenus ad
imperfectissimam participationem Dei. plus in se in se in se
amari Deum aliquo modo participationem ut explicavit
num. 25.

Et ita dicitur: nego alii. utique peccantes errant qui amant
in finem imo omnibus pro optimo. Et si dicat peccantes in
errare amore. Sed contra. Si alii peccat, quia licet peccet
Sed in peccatis nobis errat in peccata approbatio. hoc peccata
omni propter nobis rei in se est in actu vel in eam approbatio.
Et sic si in se non peccat obla. in se in se in se in se in se
num. 185 de Deo. hoc autem peccata peccator. quia
approbat malum. ad id ad id. Augustinus. loquitur in se in se
Et forte vult significare se voluisse libere uti peccata
mala et quam absolute nemini se se in se in se in se in se
peccatores in se forte cupit. Sed qui ex in se in se in se
quomodo cupit ipsum existere. Cupit in aliquo modo in se
prelativum quatenus cupit se ipsum existere quod in se in se
existencia Dei. pro autem libere. Augustinus. Cupit. ait
peccatore non omnino recedere a Deo. Una peccata quatenus ad
imperfectissimam participationem Dei. plus in se in se in se
amari Deum aliquo modo participationem ut explicavit
num. 25.

Isti enim intelligunt hic per actus huius, & illi qui elerunt
 ad hoibz. Si tunc autem huius sermone sumpta ab eo
 qd maxime hic dicitur a theologis hoc e actus, hon? neperim
 Ita finis solliciti de actibus angelorum a qdum nego aut, ut si
 sint huius in hoc sermone pphelicit: sed hoibz in pph huius
 in sermone nostro hic intento, quia hic intelligitur actus per quos
 aliquis potest tendere ad ultimum finem & consequendum, ne
 amitterent de his enim aguntur patet et toto sequenti tractatu.

32.

Art. 8. Relatio a nobis assignata e in ordine ad primum
 per se. qd e ad Deum ut iudicem, non ut ad ultimum finem, qd
 proprietas e actus indifferens in individuo. Et huius e ut hanc
 relatione qd. Et nego, quia ipse primum naturae e ultimus
 finis et Deus ut possessor. A supra primum e privatio huius
 finis. Et relatio ista e usque ad ultimum finem. imo iudicem Deum
 Et iudicare de hac ipsa relatione an scilicet actus mereatur primum
 gratius qua primum, hoc e ultimum finem, & primum e privatio
 ad finem ultimum nec ab eo. Sed dicitur, sed cum respicit ut ipse
 primum, seu ut in peccatione per hunc actus gratia primum.

33.

Art. 9. Contra ista qd dicitur. finis primum ultimus rationis
 ut bonum sufficientem, qd non est ostentum. Cum illo finalis alius
 finis regitur ultimus. Et nego, quia cum enim non intendat in via
 per actus huius ut iam possessor, & statim ne possidendum est
 intendi: adhuc alius bonum ne. Et. possidendum, si enim dicitur
 alius bonum cum leviter deordinans, cum qd du possidetur, quia
 si tunc possidetur adhuc illa sufficientia. alius e virtus beatorum
 qui deus actus possidendi, qui nec veniales peccare possunt.
 alius e cum virtus bonum graviter deordinans, quia.

Intentio huius est inconspicibilis cum intentione ultimi
 finis. seu intentio boni brevis deordinantis. quapropter
 de obis beatificis. art. 1. an Deus et sub opera
 ratione sit obiectum beatificum?

art. 1. in us

An Deus et sub qua ratione

Sit obiectum beatificum

Sic imo Deus est obiectum beatificum seu beatitudo
 nostra obiecta ita dicitur Catholicis quod per se et per pluris
 et patribus. Gen. 15 dicitur Deus Abrahamo ego protector
 tuus sum et reserua tua magnarum locor. id est haec est ante
 ista aeterna ut cognoscant de solo deo. Item per et quod
 Misisti Jesus Christum. psalmo 92. pater mea Deus in aeterna
 idem scapim docent patres. S. Augustinus lib. 19 de Civitate
 Dei cap. 16 ait. ut vita carnis aeterna est. ita beata vita
 hominis Deus est. plura videtur potentia dicitur. i. quapropter
 ratione plures neque habet infra quod beatitudinem
 naturalem, ubi quilibet Deus in in statu pura natura
 futurum super beatitudinem hominis et quod multo
 magis ad in statu aeternitatis

35. Sicut id obiectum beatificum plures fuerit est Deus et
 una ita scotus. per se. Salomonia Gornah, et alii ad
 ad citati, et negantur Deus a beatis omni videri ut
 Avinuni. hoc cum ex parte et defenditur a Florentino

Ad pbac nego con: dumodo enim deus videtur huius quo
ad substantiam verificat beatus.

Qui sciens alius se non cognoscit in modo quo est alius ipse B G
Cognoscit aliter quam e. prior cognitio nihil affingit, sed hanc non
in viro effectus negat comprehensioni cognoscit, ut e. conu-
aratione. proinde dicitur in e. mendacium. aliter vero cognitio
affingit ali quid oblo. igitur cognitio substantia sola substantia
cognoscit quod deus se habet e. in modo quo e. quod in
requirit ad beatitudinem, alias requireret cognitio compre-
hensi in deo, quam in nulla creatura habere. unde si
ad verum plus velut quam quod substantia videtur sola substantia
negat possibile e. hanc cognitionem e. quod factam
suppositionem e. per se arguit. dicere autem hanc cognitionem
non esse abstractivam e. falsum, quia si videtur oblo
existens in se, non videtur abstractivam e. quo patet responsio
ad objectionem.

Ad 2m cognitio illa non quietaret videtur, quod non est beatifica. 20.
sed autem videtur se adhuc desideraret. in quomodo dicitur est
an substantia est deus, et unus deus quod quod relationem
divina sed si non de necessitate, sed de physica substantia
dicitur. quod illis non visis non quiesceret illa, quia substantia
physica non videtur. Ad nego autem ad pbac nego autem. v. certe
solum. responderet per se ipsum afferentem in quietudine
et totam beatitudinem nego autem. per alium desiderium
omittit autem. et nego con: si creatura videtur oblo substantiam
animenter e. substantiam nihil desiderat amplius videre
sed per desiderium inquietans, quia iam possidet e.
bonum, quia autem illud desiderat per alium desiderium
non est de substantia beatitudinis alia, cum ad beatitudinem

consequencia efficit utique em. tendere ad satisfactio v. alias
vates quoniam gloriosi. em ista vult se gloria beatitudinis.
Ad q. 1. q. 1. nego ant. quia pater filio communitatem quam gloria
physicali in communitate ante se laos.

71. Si esset in quietate appetitus quia. quae est semina gloria per
illa cognoscit: qd nec illud qd voluit appetitus est
sensu in eo casu n. videtur ut inu. recipiat qd in n. videtur
ut subsistens: d. bis. actio qd est haberi in subsistens
proposito: qd n. videtur ut agem v. potens agere seu ut
licet quid verum oim. qd. Sed quicquid videri qd cupit
videre em eius subsistentia v. personalitate: qd em beatus
cupit videre personaliter dei. d. bis. ant. appetitus quae
in ordine ad beatitudinem reale. nego ant. in ordine ad
prophetas beatitudinis. Con. ant. et nego. Con. quia est semina
gloria n. illu. epales. d. om. accidentaliter inu. inu. multo
quia em appetit vates quoniam gloriosi quae n. potest beatitudinis

72. Ad q. 1. q. 1. re. d. ubi praeter tres relationes alia subsistentia
absoluta. ut admittunt plures. Cum pario. ut arguitur
nihil probat. quia deus videtur ut subsistens. v. admittit
illa subsistentia et si bis ant. n. videtur seu in qua
recipit ut quod est semina relativa. Con. ant. n. videtur in qua
recipit ut quod est. d. em. similia n. qd ant. et. Con. in parte d. q.
eodem modo. Si. Con. quia in videndo deus. d. em. similia
videtur bonu. in qd. in habere visione quietativa.
Ad q. 1. q. 1. d. bis. ant. nisi videndo qd videtur non bonu
in qd. Con. ant. si videtur bonu. in qd. in qd. cupit
videre per deum in quietate nego ant.

pariter dicitur in inquisi. articulo art. et sub ead. dicitur: nego
si mittit con: videtur deca num. 40. in quo dicitur
si deus haberet ista una persona beata in illa videtur quod quod
et per cupit videtur tunc dicitur sub ead. dicitur modo data.

Obij. pro deus precipit ut sua essentia non est ut magis est oblu
beatitudinis suae et ut vivamus quod negat et oblu beatitudinis
nostra. Obij. Relatio divina est oblu imarii beatitudinis
divinae et quod oblu imarii beatitudinis divinae pertinet
em ad substantiam beatitudinis postre. co. 444. vixit videtur
essentia dei si vivit relatione quod est tunc et si discernent

Deum et si deo, id est si est beatifica quod est oblu
S. dicitur ad ista quod est art. et ad ista dicitur quod bonitas
dei tunc quod intelligitur in se ipso, pro ut videtur a beatitudine et
intelligi sine similitudine quod similitudo est quale oblu beatitudinis

Quo nego con: si oia que pertinent ad beatitudinem dei
est em pertinet ad nostram, non ista si est participatio beati
tudinis divinae quod ad oia sunt in alio per se possit se amare

Esus ut nunc dicitur, et amet ut dicitur in antiquo
testamento ubi patet erat nota et mysterium per similitudo
potuerunt plures elixere actus charitatis et amoris dei enim.

Quo nego art. aliunde quod cognoscat beatifica dei plura cognoscit,
unde quod oia illa oblu est oblu essentia requisitum ad beatitudinem
si deus em cognoscit in se proprio creatur possibile quod
ista per beatitudinem oblu dei unde sufficit em per se
per impossibile cognoscit solum per essentia, quia per
ille per impossibile cognoscit bonum. ad ista dicitur: nego. art. si est

relatio oblu imarii et similitudo oblu imarii seu quod est, hoc
in con: quod si deus cognoscit sine nec debet cognoscere
relatio, quia ipsa nec essentia cogit.

Et frequentes ad eam subter, rufus, Nam immunitas
ab errore et culpa.

Hinc est status publicus originalis qui supra procedit alius 24.
Hinc est perfectio ad id privilegium transgredienti, perfectiones
etiam in personis et ornate divina. Hic est status natus
lex non corrupta qui supponit peccatum grave
personale et originale et ad non subiecta et malitiam
eratis et privata saltem privilegii facultatis et privilegi
latis. Hic est status natus reparata pro et christi merito
reddita et illi gratia et per hanc libertas a peccato et malis
et peccato. Hic est in omniq. Insuper in gloria et in status
et potius firmus est status natus locata aut tamquam. et in
Soc. status quing. data et in uno servante. Abocant et hodie.
Inq. autem in qua et in hodie et de cuius populi hanc ad
Correspondente illi beatitudine modo quoniam.

Sic ino populus est status pura natus hoc negari non potest
Ballas in et Grego. is qui inter alias perfectiones hanc
canoniam in ista natus. Inna natus publicatio et certitas
in grotium divina natus debita sunt integritas una conditionis,
et prout natus grandis et in supernaturalis. ita et hanc
a variis et obnoxio natus sed in incipientia. Hic hanc
excoquata et sena hoc et in hanc et hanc et per dona
natus superaddita fuerit largitae grotius publicatio et
in Dei gloria adoptata. Quis natus et hanc hanc inna
et hanc in hanc grotius natus hanc et hanc natus
et in hanc. Hic hanc et hanc hanc hanc hanc hanc hanc
ulius Deus hanc et ipse prore et in hanc hanc
natus. et hanc hanc

49. Concedi per vires debitas statim elevatis populis electi
 actum mendicium gratia et gloria de quibus conservariis
 populi electi per vires debitas nam hoc e[st] gratia scriptura
 Donilia est pater, qui gratia velagium unam inter docent
 gloria gratia de sollicitudine electi in ipse aliqui viribus
 nam electi utraque et Ap[osto]lo ad Romanos in gratia iam
 n[on] est gratia. At certe sermo n[on] e[st] debita hereditas immortali
 quis ante adire deus poterit ut hoc adoptet in se. Sed
 hoc tradit. Clare p[ro]videntia p[ro]p[ter] 6. Cap. 2. dicens
 si quis dixerit ad hoc solum divina gratia per Christum
 dari ut faciat hoc in te vivere et vita eterna promereri
 possit quasi per libere arbitrium sine gratia utrumq[ue] d[icitur]
 legio in ad difficultate populi, anathema sit.

50. Dico deo Beatitude obvia in in statu pura nec dubit
 Deus ita plures apud Gormath. in beatitudo em in statu
 pura nec dubit in ultioq[ue] consistit. In aliq[ui]d e[st] in ipse creatura
 realis quam Deus deo Maj[est]ate p[ro]p[ter] enumerare partiu[m], quidquid
 enim assignerunt arbitrii philosophi loque bonu[m] ultioq[ue]
 p[ro]p[ter] ab hoc cetera dea, clare p[ro]ferant in ipse p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]
 hoc. S. August. lib. 9. de civitate dei et varone necesse
 dandecim p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] de beatitudine, ad
 quas addant longe plures. v[er]o h[ab]ent h[ab]ent p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]
 quales iam ipse receperat.

51. Lactantius lib. 3. divina[m] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]
 Epicurus hanc bonu[m] in voluptate animi e[st] censet,
 Aristipus in voluptate p[ro]p[ter]

Chelidon et Diomachus Syrenici honestae cum
 voluptate iunxerunt. Didotus in privatae coloin summus
 bonum posuit. Hieronymus in 9. pater d. anst. theodanis
 in n. dolendo. Seneca in bonis animi et possit
 et fortana. Herully summus bonum e. Chie, Senonis
 cum nra appuenter vivax. quorumdam stocorum
 virtutes sequi. Arles in honestae et virtute, sumus
 bonum collocavit, haec deie et omni laie huc usq. lectant
 semitas scilicet paucis exceptis vix amosq. ab r.
 edderom apa. fueri ante pater phillos om hanc
 in Regnu Caloru seu veta beata est Resurrectione
 cultura collo caruit in voluptatibz carnis ut de Cherytho
 vedert syonisy alexandring idemq. qd dicit de Chalymete
 et Alcorad. videtur p. anney disp. i. quapla. dub. iio
 Verum hec oia ulhng qm hoiis ee n. possunt, quia oia redun
 cunt ad bona externa et ad bona opoiz n. ad bona aia.
 atq. imprimis bona externa fortune hoc e. divitie
 et potestates n. st. beatitudo nec realis, quia potest. huius
 et bonu. utiles, adeoq. potest. mediu. ad felicitate. huius
 quam ipsa felicitas, nec hoc reddunt beata possidit. sui.
 et redderent beatus redderent effusiones, en alie
 nationes. huius, facillime eripiunt in vobis Item n. possunt
 ab bonis acquiri cum hi. des. sint. potest. ad qd. p. n.
 et apti ad ea. qd. p. n. ead. ante. se. vobis. de. honoribz
 et fama qui in huius in nostra quam in alioru. et potest. huius
 et facile eripiunt: neq. ab omnibz possunt ad felicitate
 haberi

52

32. Jam bona quosus valetudo robur pulchritudo &
 in brutis communia sunt in quibusdam animalibus meliora quam in
 hominibus: quod non populi sunt finis hominis cum animus longe altior
 est quam corpus. voluptas autem quosus praesentium ratione
 in conuicta cum ratione quosus et in finem et erubescit
 unde beatus reddere omnino populi et totis reddunt omnium
 propter quod quod nocent in quosus et quosus gravissimis tunc
 reddunt homines et via non virtutibus in virtus enim eripiunt fallere
 quod non reddunt beatus.

33. Scientia autem virtutes quae sunt bona animi quosus et omnia
 anima non populi sunt aliter finis hominis in primis omnium anima non
 quietativa sunt appetitus et ipsa est subiecta in numerum. Nihil enim
 et quod alibi sua felicitas et beatitudine quod ipsa sunt
 beatitudo non est. Scientia autem virtutes ille sunt qui in
 ducent ad beatitudinem et conuicta cum magnis difficultatibus
 laboribus in eorum exercitiis occurantibus ad eos afferunt
 illam delectationem quae ad beatitudinem ultimam requiritur.

34. Scientia est de rebus inferioribus in his non est flans beatitudo
 quia licet demonstrative et comprehendere cognoscant
 naturam non propterea cum beatus: quod est flans beatitudo
 in cognoscere. Estis huiusmodi hoc est deus ad eos. Scientia et cognitio
 de deo est beatitudo cordis ipsius vero deus obvia
 unde tandem beatitudo cordis in statu pura naturae est
 cognitio abstractiva dei sine operibus quam solam et
 exigere naturae pura appetitus naturalis. an autem propter quod
 substantialis est beatitudinis amor naturalis dei creatura
 naturalis et operibus et natura deus deus beatitudinis
 cordis super naturalis quia de utroque eodem modo propositio
 naturalis in natura non est.

De beatitudo superna e sua liberans a Carentia violenta
 visionis Dei qd est illi. Carentia illiq visionis privatur hoc
 bono pfectivo sui qd e violenta, to ab hac liberat visio qd
 qd nego ant: ad pbase in. Maj. ut appetitus ad donu pfect
 a Carentia lingua bonu debitu omittit maj: p illu liberat
 lingua Compensativa boni debiti nego maj: ut in: pfectu. n. Con.
 ad pbase dii: ant: pfectivo sui et debito nego ant: n debito
 Con: ant: et nego Con.

Et liberari aliquis a Carentia v privatione aliqua per
 bonum ipsi debitu. Eg. pauper nudus p liberari a Carentia
 vestiu qd dicit ipsi vestes hinc vales et viles ipsi debita: v
 Et liberari per bonu n debitu v dicit ipsi vestes pretiosas
 et statim ipis minime debita, quia in eadente compensant
 debitu vestiu hinc valem. ad hoc autem vestes pretiosas
 pauper n illi in se exigentia, quia n ill bonu ipsi
 debitu, p illu Compensativa boni debiti, illa autem
 se ill beatitudo supernalis per vipsi valem hinc per
 respectu negre. Item e talu e qd ois Carentia boni
 pfectivo sui violenta alia Culibet respectu est violenta
 Carentia unisoni hinc lohi ca, qd e talu

Obt. Sto. pura nra n appetitu innatu ad dona superna
 In qua magis qd n em appetitu ad visionem Dei In qua
 fund. ant: Obt. n appetitu innatu ad oes suos actus
 illi et volitais, qd multi ce his p dona superna qd
 Condit actus nrales versari possunt circa obla superna, qd
 si appetit nra istos actus appellat em obla In qua nra prior et
 hinc quibz actus ipsi haberi n possunt

q nego
 in il
 de p
 librat
 aliq
 hinc
 dii
 usq
 nro
 dign
 obli
 d e p
 Care
 dicit
 qd
 a bon
 pab
 pbt
 do r
 quid
 nra
 hinc
 ppo
 nra
 dicit

Et nego ant. ad pbade nego Maji nam illi appetitu ad
 actus quos virtutibus naturalibus potest elicere aliud e de appetitu elicitis
 qui est certus in bono et debito iuris impossibilis.
 ad gl'am dir. ant. ita ut fiat nebris. de ea non potest veritas
 habere correctione cum obliis superius nego ant. ut si fiat
 obliis. In ea nam veritas non habent correctione cum obliis
 superius con. ant. et nego con. hoc enim dato non dnt nebris
 dari obliis ut dnt actus. Qui dicitur pura natura debere
 appetitum innatum indigentia ad bona superna. hoc enim
 est quod facile negatur ad operari et si differunt realiter appetitibus
 indigentia et exigentia. Nec rursus dicitur appetitum visum
 nisi sit supernaalis. Quia enim visum in se se identificative propius
 et se supernaales. dicitur in visibus constructi organi; nec
 Ca cum appetere visum in his visibus. dicitur se
 identificative acceptum.

66.

67.

Quid sit privatio visionis beatifica e aeterna miseria
 et ad illud August. contra Julianum n. p. Quid hoc dicitur
 aeterna miseria absque culpa. quod non potest privare hoc visione
 beatifica: quod factum est illi debita est potest illa privari
 quod damnaali loquatur Carentia visionis quod e ipsa violata
 quod ipsa visio naturalis debita. h. dir. Maji e aeterna miseria
 quod excludit omni beatitudine naturalis et beatitudo super
 naturalis e aliquo modo debita et ratione divina con. Maji:
 si hoc non est nego Maji. et con. Maji: nego con. in hoc
 providentia sed ipse quod non e aequalis beatitudine super
 naturalis nego acquirit naturalis unde privatio illius est
 exclusio huius quod e hoc capite reddat hoc aeternum
 miserum ut nota cadente omni beatitudine

68 Rursum uti Carentia boni nullo modo debiti per se si
reddat afflictus, si tñ illud dicitur in ipsum ut aliqua conditione
sub qua ille possidet acquirere, utiq; affligit si bono,
ex dicitur q. n. dolet miles incedere a boni suppositione qd n.
doretur aurea catena: at si aurea catena pmissa fuerit sub conditione
qd hostes capiat et ipse cum facile possidet capere, a firmior
cepit si tñ omnino, si utiq; dolet ex ordine p hoc p premio
applicat e facile ad beatitudinem pferat, ad qd dicitur: dicitur aut,
torquentur lingua Carentia boni si in nactis dicitur negotant,
lingua debiti et pmissione et firmior et tudentis beatitudinem
natales Con. aut. et sub eadem dicit: Con. et negotant et absolute
nego ad Con.

69 Etiam una poena peccati originalis, qua memorantur in facis
litteris Genesis dicitur qd tñ nactis, ut qd serpenti qd ad, in eadem
debeat super seipso et terra comedere, mulierem in dolore
parere, Adam in sudore vultus terra colere, qd omnia reliqua
bona qua n. memorantur et quae privatim n. non esse peccati
fuerunt tñ nactis. Et nego Con. et eo sciam qd ibi n. numerantur
bona aliorum ordinis, n. sequitur hoc nullum huiusmodi private
sicut ea eo qd ibi n. dicitur nactis dicitur amissa gratia n.
sequitur n. fuisse amissa, ubi notandum est qd Adam post
datum in curispe morte paret iuxta Con. dicitur dicitur
Genesis: in quocumque enim ore comeditur de eo, morte morietur.
illa autem mors spiritalis quae amissa gratia et vita superna
aliorumq; donorum super naturalium.

70 Etiam d. in statu pura naturae n. possit hoc servare lege
et mandata divina qd n. e. possibile, nec enim Deus pot
perire hoc in statu, in quo debet damnari.

ad nam. nego arly. Cuius enim constitutio de qua
inflexa temp. amor hinc sequens. Scilicet in proleto dei
ad hoc non veniens ad hanc beatitudinem. Quod
ante ea hinc nihil de obsequio beatitudinis, quiddam p[ro]p[ri]a
documentum de deo dicitur de beatitudine sicut superius.

Sec[un]d[u]m q[uo]d e[st] s[er]mo prima p[ar]te p[ar]t[is] ar. i. ut, ultima
h[ab]et, ut dicitur, iare in materia beatitudinis, sicut in visione intuitiva
dei. h[ab]et p[er] se, quod dicitur, si qua[m] sp[irit]ual[em] e[st] i[n]telle[ct]u
p[er] illud creatu[m] e[st] natura[m] beatitudinis. h[ab]et h[ab]ere dicitur, in alio casu
beatitudinis p[ro]p[ri]a[m] e[st] in d[e]o p[er] se, sicut dicitur, a d[e]o. Ar. i. q. 2.
I[tem] nego s[er]mo. S[er]mo p[ri]mo dicitur, h[ab]ere beatitudinem p[er] se, quod dicitur, a d[e]o.
h[ab]ere in materia beatitudinis, ut in om[n]i cogno[m]o ad materia[m] beatitudinis
illud ultima[m] in ordine naturali. Ad h[oc] s[er]mo. T[er]tiu[m] p[ar]te nego s[er]mo
quia p[er] se, quod dicitur, in materia beatitudinis, sicut dicitur, a d[e]o. Ar. i. q. 2.
p[er] se, h[ab]ere dei, h[ab]ere materia[m], ut in om[n]i cogno[m]o ad materia[m] beatitudinis.
videtur, ut p[er] se, quod dicitur, in materia beatitudinis, sicut dicitur, a d[e]o.

94. R[ati]o ut dicitur, s[er]mo p[ri]mo dicitur, h[ab]ere beatitudinem p[er] se, quod dicitur, a d[e]o.
beatitudinis, ut dicitur, in materia beatitudinis, sicut dicitur, a d[e]o.
h[ab]ere in materia beatitudinis, ut in om[n]i cogno[m]o ad materia[m] beatitudinis.
illud ultima[m] in ordine naturali. Ad h[oc] s[er]mo. T[er]tiu[m] p[ar]te nego s[er]mo
quia p[er] se, quod dicitur, in materia beatitudinis, sicut dicitur, a d[e]o. Ar. i. q. 2.
p[er] se, h[ab]ere dei, h[ab]ere materia[m], ut in om[n]i cogno[m]o ad materia[m] beatitudinis.
videtur, ut p[er] se, quod dicitur, in materia beatitudinis, sicut dicitur, a d[e]o.

95. Similiter q[uo]d dicitur, s[er]mo p[ri]mo dicitur, h[ab]ere beatitudinem p[er] se, quod dicitur, a d[e]o.
beatitudinis, ut dicitur, in materia beatitudinis, sicut dicitur, a d[e]o.
h[ab]ere in materia beatitudinis, ut in om[n]i cogno[m]o ad materia[m] beatitudinis.
illud ultima[m] in ordine naturali. Ad h[oc] s[er]mo. T[er]tiu[m] p[ar]te nego s[er]mo
quia p[er] se, quod dicitur, in materia beatitudinis, sicut dicitur, a d[e]o. Ar. i. q. 2.
p[er] se, h[ab]ere dei, h[ab]ere materia[m], ut in om[n]i cogno[m]o ad materia[m] beatitudinis.
videtur, ut p[er] se, quod dicitur, in materia beatitudinis, sicut dicitur, a d[e]o.

87. *hac de occasione visionis beatorum a cum quibusdam personis
 n' sit ulla ratio nudi evident cognoscere cum sitom personale ob
 ratione datur nunquam angelis. ut in ratio hac ut cumque sequitur
 et bene affertur: quod hinc probatur sit obitu eadem attingere impetere
 si sit elevam ad illud in sepe attingam ut sit polentia creati illud
 sit qualis per attingere impetere. qd sit elevam ad eum sepe hinc
 in hoc attingere. qd hinc notua qua sit in sepe hinc deus attingere
 solus sit ita probatur auctis nison salte supernales ut possit hinc
 eum respicere. qd hinc e clara, quia hinc illud creati hinc sit
 Deum cognoscere abstractivae. hinc obta supernalia sit hinc attingere
 licet n' per acty evidenter et concessum hinc existentia ob hinc p'cedendo*

88

*Obta ratio hinc in ad similit. 3. et 6. dicitur invisibilis, qd n' e
 popularis visio intuitiva dei. qd hinc quia hinc hinc hinc hinc
 Deum incomprehensibilis cogitatur, absolute dicitur Deum n' posse
 comprehendere, qd quia om' dicitur Deum invisibilis n' hinc hinc
 videri. qd hinc dicitur de Deo ad petri ad quem quem dicitur
 angeli prospicere, qd hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc
 alias enim nam viderent, adeo qd pura creatura hinc hinc hinc
 hinc dicitur: con: n' e possibile viribus nra n' oculis hinc hinc hinc
 possibile absolute nego con: hinc enim hinc hinc hinc hinc hinc
 ad hinc nego ant: n' enim ex hoc hinc hinc hinc hinc hinc hinc
 debet ita hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc
 scriptura debent accipere hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc
 hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc
 manifesta in oppositu: alqui in uno hinc hinc hinc hinc hinc hinc
 oppositu ut patet ex nostris hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc hinc*

hanc e co loco per visionem n̄ intelligit. Quia ista natura
n̄ comprehensiva.

92. Et sic si pater explicat seipsum eade homin. n̄ ab illis
scitatis, ubi aut visione dicitur certitudinis patris quod ratio
n̄ comprehensio ista, quia pater est de illis ad eorum istam
nego con: quia rursus ista est certitudinis comprehensio, nec dicitur
si doctores dicere angelos vidisse Deum in natura assumpta
atque n̄ loqui de comprehensione, quia rursus potuerunt
Deum comprehendere. Et eam plus ad n̄ velle dicere, quod
eos post incarnationem comprehendere n̄ad hanc assumptam
lingua aliquid proprium. Et ante incarnationem autem nihil potuisse
comprehendere. Et proprium.

93. Istis creatis n̄ est videre infra possibilem creatam, et cum
e oblat longo magis quam infra possibilem creatam, quod magis
est videre Deum. Et sic ante incarnationem ista creatura
ignota, et Deum e oblat ista ego. Et tunc per exemplum
nego con: Quia quare infra possibilem n̄ potest creatura cognoscere
n̄ e precise, quia si oblat ista, quia n̄ potest cognoscere
visi modo ista. At vero Deum, et si oblat ista, et hanc
perfectis quam infra creatura possibilem, tunc n̄ cognosciam, et cognice
limita ut patet ex ista naturali, quia cum donosum alium cognosciam,
Itaque ex autem quod est. quod ante infra creatura n̄ potest
cognosci modo finito, quia ex eo quia cognoscere istos clares
et fuisse enim cum cognosci potest modo finito, et sic
errare unam ad alteram et quid discernere. una
ab altera sine fine, qui modo discernendi est ista
ut per se patet, at vero cognitio intuitiva Dei n̄
est ista discernere, nec in ista infra Dei, hoc

Quod nego con. hic ceptis n. e. p. p. r. e. a. p. p. e. s. s. i. o. n. i. s.
 non fiat unquam quae sit de voce, alias enim hoc est
 in se ipso effectus, cum possit dari in se ipso, inter se
 Eg. inter Leonem et hominem per se ipso, et per se ipso, ad
 cognitio enim hinc est in se ipso, quod nemo videtur omnino
 hoc enim si dicitur esse in se ipso, et tunc in alio ordine
 respectu Leonis, si enim cognitio per se dicitur in se ipso
 hoc est in alio ordine aliquo modo, quod cognitio
 aliorum oblectum, quare cognitio oblectum in se ipso est in se ipso
 nisi adequat oblectum et tunc attingat ad se ipso.

Obiectum 4. Major est ceptis per se ipso in divina super se ipso
 creator, quia angeli super oculos quosdam, et angelus requirit
 vidari ab oculo quosdam, quod nec Deus ab oculo alio
 creato. Et ceptis per se ipso in nego con. quod enim quod angelus
 sit invisibilis ab oculo quosdam n. e. hinc per se ipso, et
 est defectus proportionis inter oblectum attingibile et
 et per se ipso attingente, quia nulla proportione inter oblectum
 pure spirituale et per se ipso reale, sicut nulla inter
 oblectum audibile seu sonum et per se ipso visiva, nec enim
 .ona, licet forte color imperfectionem, possunt invenire
 at vero inter oblectum in se ipso et per se ipso reale sicut dicitur
 per se ipso attingibile et oblectum attingente, et hoc enim
 ceptis et fide, ceptis quia hinc quod Deus pater a creatura
 naturaliter quod imperfectionem abstractivum super
 naturaliter et per se ipso et oblectum, et oblectum con. in se ipso
 Obiectum 5. quia dicitur num. 84. possit oblectum cognitio, abstractiva dei
 et evidentem cognoscere quod dicitur oculus qui est per se ipso inferior

De debere fortiter per beatitudinem esse scitari, alias potentias
quae dantur in fortitudine, neque fortiter utrumque, scilicet, per quietas
veniri e, quod alia potentia non est, Capaces, ut immediate apprehendant
beatus, utique per in capaces beatitudinis, scilicet, per actus fortiter per
illa fortiter habitata, ut vero uoluntas et aliter Capaces per. ad e
quod beatitudinis actus est et ex parte eade in angelis quibus
Carent illis aliis potentibus

Nec quisquam dicat possidere per arguitur fortiter utrumque potentia
et utrumque apprehendit, hoc autem queri per beatitudinem ex qua
legitime inferri amor, quod omnia e, Beatus per fortiter habitare
alias non est fortiter, sed per Causam et arguitur Beatus, sicut
possit, aliter dicitur, quod Beatus fortiter est lumen gloriae, et si hoc
excludatur eorum non est actus vitalis, sicut in omni, et per e actus
vitalis arguitur sicut fortiter, tunc e arguitur, cum possit dicitur
quod Beatus per actus fortitudinis e actus in via, et aliter
aut aliqui volunt in eis instanti, per actus ad illam lumen
veniales, quia et his arguitur ponenda fortiter, sicut in omni
qua sunt absurda, verbo nemo dicit beatus nisi fortiter habitare
sicut nemo dicit albus nisi fortiter albus, sicut quod albedo est
fortiter e quod dealbans, ita Beatus quod fortiter habitans.

13

Nec replices nos ipsos cum aliis dicitur de Deo Num quod fortiter
Dei non debere fortiter involvere se, per perfectionem, sicut per se
modo radicaliter et arguitur per in illa quod habitant, in ipso Beatus
debere fortiter involvere habitantem, sicut per se, caliditas
sicut arguitur eam imperat, sicut per se e caliditas, prout enim actus
a se, sicut per se aliam perfectionem, tamen per se in se
ponitur e realiter dicitur, sicut per se omnia perfectionibus, sicut
utique e radice metaphisica, sicut per se in se, sicut per se

Quod dicitur in rebus suis significari, et ponitur. ad vero
 spiritus est realiter distincta ab amore. In ista intentione facti
 est in sensu reali a tunc paria physica amoris in defectu, aliter
 licet non debeant poni res flexiones definiti dicitur et dicitur loci
 Citato de Deo, et in poni prout realiter cum de magis distincti est
 tunc quamvis definiti beatitudinis factis qualis magis dicitur debeat
 factis explicari factis. in oi linea facti. In ista eam explicare
 in oi linea reali quod non facit sola visio. art. 3. solv. object.

Artus 3us

Solvuntur objectiones

Quod pro lapsa in similitudine propria beatus non potest in aliquo
 creato, quod potest in lapsa in creato divinis. Quod si factus beatus 114.
 in visione et amore factus aliquis esse beatus licet deus non est prout
 hoc est absurde quod facti. In dicitur prout realiter facti visio visio prout
 si licet deus non potest factis in potentia viviva quod est deo
 psalmi: 35. dicitur in lumine tuo ambulans luna quod in Deo seu
 her visione in creato in ambulo deus, aliter quoniam beatus accipit
 lumen vero pro pro more pro aliquo creato. Quod dicitur in factis
 quod quia ante facti vita eterna, et vita altera et non pro quod
 quod quia est contra beatus, et quia est quia lapsus divinitatis in

125-

Quod dicitur. Postea beatus oblova con. ant. factis nego antel. con.
 ex uno possibili legi abtem, nam potest hic con. nullo modo est
 deus nullo pro pro immensum et prout ubique, consuper non facti
 elici alia cogitatio absque gurne divino. gurne cogitatio her e facti
 vera, amoris est non pro obli prout

annexa in partem n. dicitur de beatitudine quae passim cogitatio est
 falsa et erronea. quidquid dicitur in multis rebus in se dicitur
 potest esse beatitudo et simul n. de omni re ipsa potest esse illud beatitudinis
 et sic fit. Mis nego Con. ad istud Con. aut. nego Con. n. pl. dicitur
 hanc visio dicitur. Si ergo ob rationes supra allatas ad istud
 contra. nego Con. per unam dicitur significat lumen glorie creatum
 per istud sensu nec est equivocatio mala aut descriptio de
 metaphisica, cum sensus ab auctoribus dicitur n. ipsi ista
 intelligit

116

Ad ista per. Mis. vita aeterna. Con. Mis. beatitudo
 talis nego Mis. Con. gratia habitualis. Con. Mis. gratia
 auxilians distincta a visione beatifica nego Con. ista gratia visionis
 beatifica. Con. Con. Mis. em. subsumpta. gratia est illa quae dicitur
 creatum seu aliqua visio, moralis et intentionalis. Con. Mis. Con.
 Con. Mis. allepny in creatis identifi. Con. cum dicitur nego Mis. Con. Mis.
 et sub eadem Mis. Con. et nego Con. ipsa visio cum sit spiritualis et
 indebita hoc est dici gratia, et in hoc sensu gratia est dicitur
 beatus, et in gratia habitualis et auxilians alia. gratia illa
 causa beatitudinis. versus gratia est dici illa quae dicitur aliquo modo
 de n. in creatis, de illis creatis et moralis seu intentionalis visio
 cum deo de qua tunc auctores n. loquuntur.

117

Ad ista per. Mis. S. August. in epistola. Mis. Con. Mis. Con. Mis.
 et per visum sunt. quo tota merces nostra visio est tota beatitudo ipsa
 et hoc non minus dicitur. Con. Mis. Con. Mis. Con. Mis. Con. Mis.
 habet gratia beatitudinis, in se habet gratia beatitudinis, in se
 et Con. est tota beatitudo. Mis. Con. Mis. Con. Mis. Con. Mis.
 et Con. Mis. Con. Mis. Con. Mis. Con. Mis. Con. Mis. Con. Mis.

Ceterum in de ditione debetur quod unum est unum ut
 per lectior amore sua hoc, loquuta gloriatur ne regere
 & facile hoc deprimere cum videtur se hunc per non
 deditur et cepti, visio enim e radia amoris seu unitatis
 omni, vult, item magis videtur glorificari deus per visionem
 quam per amorem, gloria n e cara sua tandem potius vult
 inest amittat, sed qd dicitur quod n amest, n permittat
 ut n, visio e in amor aut cum ee e deus, amor e
 in se, visio e in amor aut cum ee e deus, amor e
 e, sicut in via, utq charitas e nobilior actu fidei e
 una in corinth: 13, ita in patria videtur ee nobilior actu
 visionis, & ordo sapientiae e eorum ordo e lucubratione
 ista ante qd amoret, scia illi charitas, qd qd vult
 ut pote libera videtur ee nobilior potius, qd dicitur
 qd em acty, lig, alii in gaudet illud et pote bene ee
 qd actum vult ee aca, nunquam negotium ista qd dicitur

qst visio e radia e caa e oris qd e qd dicitur ee in
 illa beatitudinis ee caa n gaudet unum amoris, cum
 suo affectu qd e qst in signo visionis cum dat beatus, hoc
 n dat amor qd e qst Maj: repugnat, ut n fit beatus qui videt deus
 qd e qst nego con: ad pbao nego ubi aqua e caa frigoris,
 et cum hoc qst dicitur unum compositum, accidit tale frigidum, aa
 e caa cognitionu et cum his qst dicitur unum qd dicitur cognoscere
 nam et dicitur fca fca irrealis, et cum hoc qst dicitur unum bonitas
 ad qfirm: in Maj: dat adequati nego Maj: inaequale con
 Maj: et or: in: nego con: ad pbao qd dicitur ubi n fit beatus
 nei inaequale con: ubi, ut n fit beatus adequati pbao, in eod
 signo nego, in eod quid e in parte in signo sequenti conant
 et nego con: et retorquet unum, repugnat ubi n fit beatus, qui
 fit lumen gloria, an deo beatus fortis, stat in lumine gloria

3. Sola visio e' possessio, q' sola e' beatus foris. q' ad
 ad. Sola illi trahit ad se. videtur et possidet illud, n' volens
 nec n' potius trahit et possidet ad obiecto. q' q' dicitur pulchritudo
 Tudo divina possidet per sola visionem, q' hanc sola e' creator. q' dicitur
 pulchra spectacula sola visio possidet, q' in pulchritudo
 sola visio e' q' dicitur. ant. sola e' possessio expressiva velle hanc
 con. ant. possessio obiectiva nego. ant. et con. ad pbaco' mod. illi.
 loqui scolariorum sunt duplex certe. Altiq' n' trahit
 p' p'p'ice obiectum remotum, nec volens physice trahit, sed
 oblique, quatenus illi q' in se apprehendit imagine' sola obiecto
 rei cuius, ut in se obiecto representative, volens vero
 elicit amor, q' n' e' imago obiecti, adeoq' n' ut in se obiecto
 representative, sed potius amor e' quasi pondus in obiecto
 ad obiectum, rei cuius volens quasi trahit ad illud.

Hoc tñ n' imperit quo nec em velle possidet, si qui a' voluerit
 trahit ad se. ut ad eas capiendos, postquam cepit illis utiq'
 possidet. ad foa dicitur. ant. in sensu n' p'p'ice con. ant. in physice
 nego. ant. et con. ino cum amor sit unio amanti; cum amato et
 appetitio forte firmiter quam sit cogitatio, qua sepe superi' obiecto
 cognitur. ad q' dicitur. nego. ant. ad pbaco' nego. et illi. con. velle hanc
 spectula a' foris oculis. Sed appetitio possidet, alias hanc
 n' magis ea possidet, quam beatus deus
 pulchritudo divina possidet a' creatura rationali
 n' illa ut verasq' em ut bona, adeoq' n' velle a' intellectu
 so em a' voluntate.

124 Dices actus volens et est desiderium boni et est gaudium de illis. Sed
 nec desiderium nec gaudium est possessio. quod actus volens non est possessio
 et illi desiderium est de illis absentibus. quod non est possessio. Gaudium est
 delectatio de bono iam possessio. quod presupponit possessionem. Sed
 est gratia possessionis. Et nego illi. ad quod est. Con. imo dicitur de illis. gaudium
 est in presentibus. Con. aut. gaudium amicitiae nego aut. et con. duplex est actus
 volens qui est gaudium. unus est et gaudium percipientiae. quo gaudet de
 re ut bona mihi et hic actus non est possessio. Nam presupponit rem
 possidendam. aliter est gaudium amicitiae. quo gaudet non quod res sit bona
 mihi. sed quod sit bona amico et. hi. amicitiam gaudet quod deus sit bonus
 ipse deus. hic actus non presupponit rem possessam et gaudet. et est
 ipsa possessio quia est actus amicitiae. per quem bonum amici fit bonum
 amantem iuxta commune per amicitiam amicum via est Con. imo.

125 Dices actus charitatis via est actus charitatis patrie. Sed
 actus charitatis via non est possessio dei. quod nec actus est gaudium
 charitatis patrie. Et imo nego illi. in patria actus charitatis
 presupponit visum lumen et gloria et clara visione et in actu
 est error est inevitabilis omni actione est naturalis boni male
 extra in via non presupponit visionem dei. nec est incommensurable. Cum
 error. et peccato sunt materialia. quod differunt specie. quod ante
 ab eodem habitu procedunt nihil est. Cum eadem via in diversis
 circumstantiis possit procedere effectus specie diversos. Et in retro
 arguitur in patria iuxta adversarios actus charitatis est felicitas
 per se habet beatitudinem. in via non est talis proprietate. quidquid desiderat
 in patria est visum est nobis. Et sic illi. Ita licet ut actus sit
 longe perfectior quam in se habet. Con. illi. Ita licet ut actus sit
 magis perfectus nego illi. et Con. illi. nego Con.

populio et ei gaudij et gaudij effectus de bonis dei immediate
sive visis, alias enim sequitur actus charitatis in perfectione cognitionis
nec autem ad perfectiorem gratia sicut populio dicit.

226

Quod & Ratio visionis dicitur per beatum percipere de bonis
sola ipsa et sola beatus. Quod per amorem dicitur per seipsum
quod ipsa beatus et sola visio. Quod dicitur autem per seipsum
illud dicitur autem per seipsum per ipsam visionem nego autem dicitur
dicitur autem per seipsum ad adequata nego autem videtur autem
consequenter autem illud quod actus et ultimus per seipsum
sola visionem redore felicitatis illius qui videtur bona aliter
non solum autem potest haberi de bonis aliter. quia videtur
per seipsum in amorem, unde dicitur esse bona amorem et amati, quod dicitur
esse visio et amor.

Quod ergo Deus est beatus per seipsum visionem suam. quod dicitur
ergo sola visio est per seipsum cum deo, de hoc solum est beatus, et
sola per seipsum. sicut enim cum, quoniam videtur enim sicut est. quod
ergo idem actus voluntas non est in voluntate, quod non habet beatitudinem
et nego autem: ergo cum Deus actus seipsum habeat realiter identitatem
adque ulla distinctione omni virtuti, et non solum in seipsum
et non solum in amor realiter identitatem. ad seipsum dicitur. et beatus
inadequata et excessiva. Consequenter autem ad seipsum nego autem dicitur.
Et cum ille beatus explicari, ut non opponatur aliter. ad seipsum per seipsum
ergo visio non est in voluntate, quod nec ipsa est beatus. In quo dicitur
et nego con. sicut voluntas per seipsum in seipsum appellabile per seipsum
et beatus solum obvia.

228

Quod & ex seipsum pro solo amore. Beatus est operatio quod
habet et actus voluntatis quod ergo beatus est operatio quod appellabile per seipsum
atque illud amor appellabile per seipsum ante per amore quod

Quid sit sola actus volentis e potestatis boni qd dicitur beatitudo
 dicitur: Maj: sicut distinguitur natura: qd, ibi enim dicitur huc revo: causat
 ad vna qd dicitur: dicitur: Maj: que huc appetit qd se nego Maj: que
 appetit qd se et qd dicitur em Con: Maj: dicitur: revo: qd dicitur: vni qd
 amore huc appetit nego Maj: em qd se Con: Maj: dicitur: Con: vni
 In qua bona vni qd appetit qd se qd, quia ante dicitur in dicitur
 ad amore e appetit qd em qd amore, nec e de vni beatitudinis
 vni vni qd ut dicitur potest ordinem ad alium, quia dicitur qd
 beatitudinis sit aliquo vni qd ad altera, hoc quoniam n dicitur
 quoniam cum dicitur qd vni una beatitudinis vni qd. dicitur
 qd dicitur. nego ante quia et quoniam: i 22 em vni e potestatis.

129

Quid sit beatitudo pfecta e illa qua habitata quiescit ad dicitur
 habitata n quiescit: dicitur huc amor beatitudinis qd dicitur ad illa potestatis
 pfecta actus quiescit ad qua pfecta dicitur dicitur, dicitur
 pfecta ad vni qd dicitur: Maj: beatitudo vni qd dicitur Con: dicitur:
 dicitur qd dicitur: h quiescit pfecta qd dicitur illa habitata Con: dicitur:
 nego Maj: et dicitur: h quiescit pfecta qd dicitur illa habitata Con: dicitur:
 h quiescit qd dicitur amor, dicitur quia h vni qd dicitur quia quiescit
 dicitur: n dicitur amor dicitur n quiescit pfecta qd dicitur amore
 dicitur ad pfecta arguitur, quatenus ex amore infertur vni dicitur.
 dicitur: Maj: ad qua pfecta dicitur huc appetit huc dicitur nego
 Maj: ad qua pfecta dicitur huc appetit huc dicitur Con: dicitur:
 dicitur: h dicitur: nego Con: dicitur: quia n h appetit huc dicitur
 dicitur, h em vni huc inclinat dicitur vni qd em dicitur
 dicitur qd dicitur em appetit vni huc huc dicitur huc dicitur
 quiescit huc huc appetit vni dicitur, qd quiescit pfecta dicitur.

130

Quod velos que argenti inanimata neque habet volentem. quod quies neque
 peccabit ad volentem in sua vi. Con. quod quies potentiam irrationalem
 inanimatam non peccat ad illud. Con. Con. quies potentia
 realis neque est. sicut quod non est potentia in se ipso et ad saltem
 autem. sicut non ad neque et neque illud habere appetitum
 in actu. quia hinc. Ad omnia potentia in eo est ad finem bonum
 sicut.

131

Sed et. Beatus sicut est bonum saltem realis deinde
 si tale bonum sicut deest volentem quod, aliquid si constat illud
 volentem. Beatus sicut sicut est actus volentem quod. quod volentem
 sola meretur beatitudinem. quod sola enim percipit premium quod.
 sed quis cum perfecta cognoscit deitatem esse miser. quod cognoscit
 seu visio non beatificat. et neque sicut. ut enim bonum sicut
 sicut, et in primis esse bonum non sicut apparet. sed verum,
 deum sicut tale cognoscit. quod peccat ad illud ad inactum
 quod. neque Con. volentem meretur premium non sicut sicut
 toti sicut reali. quod non ipsa sola sicut sicut sicut
 sicut premium

Sicut miles nam vincit et capite corona recipit. sicut sicut
 miles est victor et sicut recipit premium, et pariter sicut
 sicut dicit mereri. sicut sicut recipit premium, sicut deum
 sicut recipit in hac potentia sicut in alia potentia
 sicut ad sicut sicut.

157.
Representat igitur tunc in specie aliqua visione beatifica
per substantiam hoc est hinc inde in hanc in unam visionem, sive aliam
eiusdem speciei substantiam.

136
Ex hoc aliter sequitur visionem beatificam a posse capere, habita quo
ad speciem, ita ut qui habet ea possit aeternam illa carere,
nam neque potest habere ea de Deo nec ea posse creare, si ex uno capite
quia est caritas et perfectio propria, sicut que corrigunt in unum aliam
Culpa cum sit maximum contra Deum et ut ait Paulus ad Romanos, si
absque peccatis enim sit non est vocalis Deum si ex uno capite
ut quia ut dicimus beatus non potest peccare, peccati ergo est in se et per
sollicitudinem omnium dissolvitur. unde communis opinio Doctorum
nec elapsa nec peccata vitioque involuntaria. Item dum vivunt
Origenem beatus 33 non videtur me habere et vivit, sicut si possit
habere interruptis visionis et posse item reddi vivo.

139
Quae proprie visionis beatificae est, ut representet se bene afferat
representatorem plurimum aliam rem, quae beati respectu posse discernunt
et enim visibilem se habentem sibi completam et satiat, et ut ait dicitur
et Thomas 3. quae quaeque est: nulli in illius beato deo quia
cognoscatur in verbo in qua ad ipsum spectant, in eo quod
beati vita in verbo hoc est in Deo lingua, cui identificata cognio
sive essentia rem omnium, qui enim involuntaria videtur cognio videtur
in ea in omni: item in Deo lingua omniter specie intelligibili
omni rem a potius omniter suppleto ad species intelligibiles
Cum habeat potentiam omnia perfectissime in actu uno representandi.
Item est modus receptus totus, beatos videre alia et haec in Deo
in verbo lingua speculo vultario hoc est, sicut videtur speculum
videtur in eo rem, sicut, ita beati in omni Deum videntem alia.
Videtur ante speculum vultario quia Deum videtur quo vult
quomodo vult et quomodo vult, et enim in se cognoscere involuntaria

Quod illud quomodo cumque affectivum, qualis est deus inter se et bonum
 et per se per affectum amicitiae vere talis qualis est inter se
 et patrem, cumque amicitia bona sunt consuetudo, hinc amor beatificus
 et beatus quasi dei et caritas et quasi in divina imagine hinc
 formatos in alia. Sed ad consuetudinem hinc non vero os revelata scire
 a beata dei speculantes in eandem imagine transformantur.
 Ad vero beati est amantem deum ut bonum sibi per sua felicitas
 per amorem quasi deum et quomodo, qui in ultimo refert
 item ad deum per se amantem. hinc autem actus amoris generis
 potest est similitudo ab actu amoris amicitiae. hinc etiam in his
 intuitiva et beatifica ut dicitur in 139 representat deum in
 ut bonum per se in ut bonum creatura ad deum in amabile amore
 simplicitate, si in. Et amor quivis, qui dirigit ab illa visione
 in amore deum, ut bonum creatura et amore generis caritatis.
 nec enim vultus deum in obliquo sed in recto per se qua representat
 a cognoscere illuminantes non actus deum in via in representat
 deum ut bonum nobis et in amor caritatis a deum amantem bonum
 nobis, et hoc enim spectat ad se in ad caritatem.

172

173

Quod beatus caritas tota hinc deum in qua existat in se caritate
 hoc est ut beati peccare a peccato ratio est, quia peccatum est diffinire
 ratione sua de quo obliquo fuerit aversionis. tale autem quod in casu
 in beatus, cum sit manifesta miseriam per deum pro peccato
 per deum beatus, non hoc impedit in his beatifica: ista enim applicat
 beatis carissime bonum in se in se hinc nulla ratio mali nec
 apparenter se refert ad amorem quia in se vultus in amore obliquo
 carissime propositum in qua pariter bonum, quod in omni parte
 amoris et vultus in bonum? a qui in omni parte illig actus
 in vultus in bonum? quia nec vultus hoc bonum refertur vultus

Non enim fatigabit in beatorum regni, ut exerceat libertatem, non
 in primis libertas hominis non versabitur circa deum positive ultimam
 clarè cognitur. Sed tunc circa meta ad illud temeraria, unde
 regatur propositum in illi velle, potest exerceat libertatem
 deinde si hoc nichilum sufficeret, vultus non potest ab illo
 obito hinc trahi ad amorem, quod est falsum
 non quod bonitas infra clarè proposita vultus appetitio trahat
 amorem propositum auctorem, sed autem autem gormat, si est hoc vultus
 melius probari quam terminum appetitio. Sicut si deum
 si ipsum appetitio amat, non exerceat deinde istius clarè proposita
 amorem. nec est paritas in flatu via, si quo deum sapere sub
 vase mali apparenter talis, ut intelligitur parat est
 obscure tunc in abstractiva proposita. Sicut enim in in via
 proposita ut infra, bonum, in proposita ut in obtinendo rursus
 quod tempore voluit aut honorabili, quia vultus appetitio nec in
 quodam clarè dulcedine terna, ad ista fatigabit in proposita
 voluptas illa apparent maxime contemptibile et amara. unde
 in via est, tunc proposita ut infra bonum in se in appetitio
 fatigabit ut propositum proposita cum aliqua difficultate trahant.
 Sed absque in tali difficultate proposita a ratione beatifica, quia
 nulla est difficultas in fervendo voluptatibus. Jam vero
 si vultus appetitio intensissime amat deum, non potest ab eo averte
 ad creaturam.

Merito ut patet, aut per visionem beatificam in tanta gloriam
 et gratia habet deum et bonitatem, ut indicat se omnibus
 ferenda, si nunc agendum quod ab illa averte. nunc ista ad se
 revertit deum clarè visum ad et attentione rursus, ut in illis
 non potest reverti ad aliquam creaturam averte. uno nec a reverte
 quod beatum averte a deo, quia propter amor dei perfectus

163
 Virtus agilitas que in alato beati Agli intelligitur per virtute
 e celestia novendi seipsu et alio opora celebrare ac
 facillime emingeret moles iaslar angelom? Divo Anselmo
 hanc agilitat comparat vario solari, qui in momento ab
 occidente transit in occidentem. Ita dicitur claritas per
 luciditas, que est beati in illa quo ad superficiem sem
 quo ad interiora per colluclat et diaphoniam et splendore
 dignum reddis, que loco utatur ab aplo per gloria. Diffi
 cultas tunc e quando id est est per se in tunc ac diaphona
 simul colorati. Si quomodo et virtus est simul rubrum
 simul transparen? si per se major diaphonitas in opore
 beati que in tali virtus nro. pro se supernatural, et afficere
 si per se maior diaphonitas et negati tunc diaphonia colorati
 et aile, ad selet sit terminatiom visio. hoc enim repugnat
 gradus dicit diaphono affecto. Si per dicit colorati, quod tale e
 tale specie afficit in oculis.

159

Propter q has dotes opora gloria in libebat purissimas
 quassa sensum oblectat et cantu locutione aspectu
 Celi et beatorum adonibz dulcissimis tactu et gustu nem
 amantissimam. ut si enim si amplig concedat aut bibant sicut
 cogit quia nec nutramur nec corrumpimur, in sentiant
 quamvis gustu dulcedine. unde Langallens, qui haant
 beatorum sicut si fore supra suprema et condere superficie
 Celi ubi nullu amplig est de nem nihil. de totis corpore
 in media quasi densitate Celi Empyrei, in partibus
 impleat aura calidi apta speculibz partibz hanc nitentis.
 propterea gaudium em necessitate beatorum aut a nubia
 secretar abq gustu purissimo

Ultra ista dantur in beatis in sanctis de quibusdam aureola.
 Supponenda autem beatorum et alia vocantur Coronae aureae.
 Certas autem accidentales, praeaeque, quorundam beatorum
 vocant aureolas, seu diuinas Coronulas, quas aliqui em
 vocant Laureolas. neque hinc omnia accidentalia gloria empeccatis
 Et quam chris. promissis reliquenter omnia vocant aureola
 de re cor. aueptione sua. Et tunc, que dantur ad triumphum
 victoriae, velata a mundo carne et bonorum. Ita est charitas
 qui vivere mundum eiusque luxuriam et gaudium et laborantia
 illis, que maxima est malis, quod mundus est inferens. Ita
 est Virginitas, que vivere carne abstinendo a carnalibus
 illis, illis est in contra. Illius licet, voluptatibus legant.
 Ita est Doctorum qui vivere bonorum em pellendo et cordis
 hinc instructione, praeaeque et provisione. praeaeque
 ad fidei.

159 Quaesitum est quod si beati sunt inaequales in gloria
 vita ut unus magis et clarior videatur. Item que alter item
 unus aureola, et alia gloria accidentale, praeaeque
 alter caret, quammodo haec duo sunt quibus et soluti
 et nulli invidetur aliter. Et in caelo qui vivit est elevatus
 ad illa magnitudine gloria, quae est gloria oblati in via
 et hinc nulli deinde maior. explicat. Coetero exemplis
 vestitur, qui enim minor est non invidetur maiori, recte maiore
 que sibi non foret proportionata. praeaeque non omnia invident
 equali cibo et minus famelicus non invidetur magis famelicis
 si plus cibi capiat, quia ipse sibi habet capere minori.
 aut. s. solvunt. etc.

Quidam. beatus foris e' em creatu? qd n' p't exigere
 perpetuitate p'ri. qd n' implicat tunc visione et
 tollere: qd p't tunc hoc facere qd n' tunc. Sed p't quam
 Cunctis visione in individuo consistere: qd p't am
 consistere quemcunq' beatus in individuo, qd em
 visione in specie ap' illa qua' dicitur. Ille beatus
 dicitur: Con. perpetuitate p'ri in individuo omnia Con.
 tate in specie nego Con. illa enim species creatu p't
 exigere perpetuitate qua' n' p't p'ri p'ri p'ri
 doceret tunc de ipsa querendo, si enim dicitur libere
 dicitur ab ip' hoc doceret exigere beatus qua' e' omnia
 inter tunc et hoc qua' p' tunc vult inire p'ri libere
 doceret qd ipse. qd e' tunc vult eam sumere
 et dicitur dum. 8. 6.

1 Quidam. ad qd p'ri: nego ant. qd dicitur beatus p'ri p'ri p'ri
 n' p'ri qd dicitur tunc tunc n' tunc p'ri p'ri p'ri
 sumeret et n' sumeret amicitia ad tunc p'ri p'ri p'ri
 n' n' doceret eam p'ri p'ri p'ri Con. ant. p'ri doceret
 eam in individuo p'ri p'ri p'ri nego ant. et Con. Sed
 ante doceret creare beatus p'ri p'ri p'ri p'ri
 Cum p'ri immutabilis n' p'ri p'ri n' p'ri p'ri p'ri
 an vero eand' in individuo visione beatus p'ri p'ri
 p'ri p'ri p'ri n' p'ri p'ri p'ri. his ad e' p'ri p'ri p'ri
 in individuo exigere perpetuitate ut angelus et a
 vult n' tunc ita p'ri p'ri p'ri p'ri p'ri p'ri p'ri
 p'ri p'ri p'ri p'ri tunc p'ri p'ri p'ri p'ri p'ri
 foris tunc quo ad specie.

169
 167
 163.

Obiecta perpetua rationis e aliquid creatum qd n' p' certo
 Cognosci per visionem beatificam qd g'ra p'perista
 Cognoscere est obiectum beatificum n' beatus obiecta p'
 hec n' p' e aliquid creatum qd. qd' n' visio certificans
 de perpetuitate n' differret specie n' visione n' certi
 ficante. imo n' certificans p' p' intensior: qd' p' illa
 beatificat em ita beatificabilis qd' n' visio tunc
 representat. Sed ut bonum in se est n' ut bonum creata
 qd' n' ut p'pendendum in aeternum. N' imo omittit Con: dicitur
 enim in 13y aternitatis beatorum posse representari qd' obiecta
 per cognitionem distinctam: qd' p' vult representari per
 ipsam visionem beatificam nego Con:

De p'baod N' imo nego ant: ad hunc p'baod nego May: est
 illud g'ra obiecta requirita ut ipsum obiectum possit beatificare.
 N' dicitur May: est illud obiectum beatificum n' beatus obiecta nego
 May: est beatus obiecta p'ialis in obliquo et p'nal em beatus
 sicut omittit May: et cert: sic illi: nego Con: qd' dicitur qd' solum
 Deus p' beatus obiecta p'nsq' e qd' Deus solum p' beatus pure
 obiecta seu obiecta ultimata rationis cuius appetibilis e ipsa
 visio et eius aternitas: ipsum autem rationis p' e ultimata
 appetibile: ad q'ram: omittit ant: Cognosco qd' enim n' ipsa
 visio de cognosco distincta representaret perpetuitatem
 rationis forsate n' differret specie visio certificans
 et n' certificans: at p' ipsa visio representaret perpetuitatem
 utique est specie diversa quia respiceret et p'nal aliud obiectum
 unde omittit ant: et nego Con

166

Ognis longis intensior n̄ ita urit sicut maḡ intensus
 si ille n̄ sit applicatus huius autē sit applicatus quia
 ad effectum n̄ requiritur tunc causa s̄ in latere potentiae
 inter quas in ordine ad beatificandum ē certitudo de
 perseverantia beatitudinis. ad idem ḡm. Quomodo omittit
 volu. modo coniungat cogitatio altera representans
 Deum a creatura aternū possidendum. Haec nego
 antē d̄ enim Deus representari in ut bonis creatura
 alias hae viro n̄ beatificari potest. Satis ob defectu
 potentiae: n̄ quidē Deus d̄ ita amari per amorem
 beatificum amicitiae: nam n̄ sub oī rāse sub qua
 proponit obitu ab illis d̄ ita amari a vultae
 de num. 172: d̄ ita d̄ amari per amorem subsequente
 generositate, qui ē proprietate amoris amicitiae et
 tandem referat in in Deum ut amatur per se.

167

Obtinet actus amoris generositate ē beatus spiritus
 q̄o n̄ ē tunc proprietate. In ant. ille actus ē beatus spiritus
 quo creatura gaudet de Deo a se possessa, huius actus
 generositate q̄o ḡm. amor beatificus in d̄ ex
 fructibus boni de fructibus ē actus generositate q̄o. In
 nego ant. ad gl̄iam nego ant. n̄ enim per esse beatitudinis
 gaudet creatura de Deo a se possessa sed de Deo possessa
 a seipso Deo, ubi d̄ dictum: quomodo 124: ad ḡm. Con: h̄
 Con: h̄: fructus quo gaudet quis bono ut sibi bono
 Con: h̄: quo gaudet illo ut bono amico nego d̄: et
 Con: ipsum enim gaudium quo gaudet creatura de bono

Oxi ut agri bonis e populo eorum de bonorum ut dicitur nunciat.
 et e affectu ga bonu praecon ut praecon qster e in actu
 exercitio aliqua similitudo bonorum amici nisi enim fiat
 quibus de voce hic affectu populo e bona amici e dicitur
 similitudo. sequitur quia hanc praecon dicitur a dicitur
 genis centia qd ista iam praecon dicitur beatitudinis 164

Obi 4. beatitudo via scilicet in amore genis centia qd om
 beatitudo patris. ant. qd scriptura qd nominat beatos in
 via spei reddat rationem quia eliciunt aliquos actus spectantes
 ad amorem genis centia qd. In nego con: beatitudo via
 explicat in scripturis patris et theologis contra per
 actus quibus memur beatitudinis patria, qui actus sunt utriusque
 in actus amoris genis centia per spei, quare quia n. sol.
 ad vero beatitudo patria n. quia in actibus meritorum per
 possessione dei in aeterna amabili et immutata. qua praecon
 n. competunt alii actibus praecon dicitur et amoris
 amicitia ad eorum. omittit totum nihil inde qd nos, licet
 s. thomas et theologis vocant beatitudinis via beatitudinis spei
 nos hoc n. negant. ideo autem dicitur beatitudo spei, quare
 illi ceteris maxime beatis in hac via, qui cum in dum
 praecon dicitur beatitudinis patria, optima spei de illa praecon
 praecon dicitur, n. autem ideo quia in solo actu spei scilicet vera
 beatitudo. 165

Obi 6. beatitudo est absolute per se qd. ant. ex s. thoma.
 qui praecon dicitur de veritate art. 6. aut. in e libertate, nam in
 qualibet statu nam respectu cuiuslibet alii. item in a
 quibus. art. 6. praecon dicitur respectu voluerit moveri, et quo
 ad exercitium aut quo ad species ab obito praecon dicitur

192

pro modo vollos à nullo oblo ea nistae movet: et nec
 movet à Deo, istaq; ab eo averte et peccare. In nego
 aut. ad pbaod nego con: Certe n̄ e mem & Doctoris
 de ceu qd em beaty possit peccare: nam opusculo q. qd
 dicit Summa Fidei seu Compendium theologiae cap. 168
 clare ait vultae beati ee afirmata in budo et
 vado dicit quia alias possit peccare beatus adeoq; beatus
 ee arcuus. ideo quia n̄ p quis averte à Deo nisi
 alliciat ab aliquo bono, qd n̄ est in Deo: hanc
 enim ait ee vade Cur à bonis particularib; averteam?
 De intuitiva videtur Deo videri ee bonum et videri n̄ ee
 bonum, qd n̄ p emmenter in se: qd n̄ p ab eo averte
 qua vao ingeniosa et solida e.

190

Sicut igitur p ad immo textu? Doctore loquitur
 De quibus dicitur qd n̄ ee de quo longis modo ppositis
 si enim oblo p̄ ingta bonum, de obscure ppositu n̄
 dum refert: abli pponat intuitiva n̄ p̄labit, sed
 dicendum ad r. textu, imo & Doctoris ibi: h̄o dicit vultae
 n̄ moveri ee nistae, quia p̄ se averte à cogitans
 illo oblo ea quo sequit S. Doctore h̄o velle, qd
 n̄ nistae oblo em ingta, qd n̄ p̄ponit intuitiva:
 p̄ hoc ante loquimur de Deo intuitiva pposito, neq;
 p̄ creatura averte cogitans à Deo, quia lumen
 gloria sperant h̄o, n̄ p̄rio h̄o p̄ se visione
 beatus in imo e tanta visioni illiq; boniq; utilitq;
 n̄ possit ab ea avelli.

Sed quod libertas est voluntas ipsa: quod non potest tolli per beatitudinem.
 Contra actus charitatis in via non tollit libertatem ad
 peccandum: quod negat actus charitatis in patria. per con:
 pro eadem ab eodem habetur quod. per dicitur. ant. libertas in ad
 aquata con: ant. ad eam nego ant. et con: libertas non est
 sola voluntas de bono actus sine aliquo impedimento. Sed impeditur
 peccandi est visus et amor Dei. ad gratiam nego ant.
 ad phasos per ant. ab eodem habetur in inde circumspectis
 et per impossibilitatem operante nego ant. in diversis con: ant
 et nego con: pro diversitate enim istarum datur non datur
 libertas. si enim non est verum diversitas applicandi non inducere
 necessitatem. Certe ignis remotus non urit, aduritur neque enim ignis
 minus intensus si sit magis et debite applicatus.

Sed quod homo potest Deum praecipere aliquid beato et negare
 ipsi gratiam efficiendi. Cur enim necessitas ad illud dandum: quod
 beatus potest peccare imo peccabit. quod imo potest Deum, autem
 peccat illi ingerere visionem beatificam: quod potest beatus peccare
 quod enim nisi beatus non voluntate habetis de necessitate: quod non necessitas
 voluntate habetur charitatis. Sed nego ant. si praecipit aliquid
 Deo gratiam, aliter beatus neque omittit rem praecipit
 nec peccat. quam curat ante gratiam dedit. ea in circumspectis
 beatificam visum erit efficax et non quidem liberum neque
 beatus per effectum unde non potest Deum habere. scilicet media
 de diversis per ^{ulla} gratiam quoniam cum beatitudine ad imam
 gratiam. nego ant. quia illa visio est impeditura voluntas aliquid
 faciat gratia Dei, et est necessitas omittendi omnia peccata.

172

Si queras an deus possit peccatori habere duali infundere
 veneratione beatifica in mente culpa habituali. Res
 est si possit n. ad fore q. tra nos, quia talis creatura
 est si maneret non peccati, in nullum aliud possit
 committere. rursum talis n. possit deus itens solitari
 veneratione, quia dona dei dnt ee absq. p. remittentia
 hoc e. deus n. erigit sua munera nisi ob nova culpa
 nisi quidem re actum sal. examinata videri possit
 deum hoc n. posse facere, quia visio e. sanctificatio
 si n. magis certa n. magis quia graa sanctificatio
 nego hoc illud de visio em e. admittit h. in intima
 amicitia dei: unde deus certum ubiq. hac ipsa
 infusione cadere iure inimicitiae et delecta habituale
 peccati, n. in hac quaestio affirmatae cum illa an graa
 dei de absoluta potentia dei possit plane cum
 peccato, qua decidenda e. anno sequenti. ad idem
 p. sum. nego ant. saltem quo ad habitum charitatis
 n. quidem beati utuntur eo inibi n. cum nestae coactionis
 de in cum nestae spontanea et excludente libertate.

Ultimo error inculpabilis n. e. malum morale
 de illis p. sic, q. p. dari in beatis. q. p. iuxta nos beati cognos-
 cunt actiones amitorum q. cognoscunt nulla gloria. E. p. p. les
 cognosces amitorum q. p. p. ut errare q. p. con. p. les p. t. errare et
 fallere, q. p. p. p. riant. n. e. malum morale. forte hoc e. peccatum
 con. ant. n. e. malum morale. obiectum seu obitu difforme
 nae reali nego ant. et con. tale cum obitu ego p. gratia p. tati.
 beatorum i. ut caritatem con. ubi ee. ad q. p. d. con. cognoscunt gloria
 p. les nego. actus et eruditio con. ad p. b. nego con. beati n. h. ut
 p. les cognosces de ois certis, aliud e. q. d. n.

Aliunde q̄ p̄ter cognosces aliorum: hoc oblat̄ q̄ p̄ter, sic
 quosq̄ p̄ter cognosces cognosces, nostras p̄ter obscuras
 et falsas de certo clare et vere. longe enim diversa
 est cognoscere p̄bia et p̄bia obscura et obscura. sicut
 diversa est cognoscere lignum et lapide et cognoscere
 cognosces lapide. quaff. a de Caus. beatitudinis forlis.
 art. iij. quid sit et quomodo ad beatitudinem forlem gurrat
 neprim' sit lumen glorie.

Questio 2da

De Causis Beatitudinis forlis.

Quid sit et quomodo ad Beatitudinem forlem
 gurrat et neprim' sit Lumen
 gloria.

Dico uno lumen gloriae est habitus quidam seu qualitas
 quada' stabilis in se ipsa supernaturalis de se ipso ad eliciendam
 visionem beatitudinis, et dicitur in beatis. ita Caus. et p̄ter uno
 hac ipsa summa auctoritate, nam hoc lumen dicitur in beatis
 consensu theologi adfirmant, et p̄ter alij et homines
 complures docent e' articulo fidei, quia in clementina
 ad prophanos de haereticis damnata articulo bequardus et
 bequinarum inter: ad n' indiget lumine gloriae ipsa
 elevante ad Deum videndum et eo beate fruendum.

alii quidem n' timent hoc e' de fide, e'q̄ interdu' locali
 hui' quereit damnare afferentes q̄ p̄bia Deu, naa bea'
 creata videri intubus. N' p̄ter aliquo lumine gloriae
 quid ante intellexerit per lumen gloriae an illud

Et ad idem aut, dicitur quod lumen creatum est in potentia ad videndum (quod ab omni) non quod per hoc lumen creatum est in potentia intelligibilis, sed quod tunc intelligibilis est. Sed hoc quod illud quod potens ad intelligendum per modum quo potentia est potentia ad operandum per habitum. quod est & dicitur lumen gloriae est augmentum virtutis. Activa est et per modum habitus in ordine ad illud, quod est illud. Et in virtute operandi, alias non potest augeri, nec ipsa potentia operaretur cum habitu. quod dicitur, est in hoc lumen suo ante signario hostis et alii plures. quod nec lumen se solo nec se solo illud, sed eliceat virtutem beatitudinis quod est virtus beatitudinis actus vitalis supernaturalis. quia vitalis non potest pedere a solo lumine non vitali est animus de contra actus vitalis ut procedat aliquo modo a seipso in nate. Sed denominat vivens, quia supernaturalis non potest pedere a solo illum, actus enim supernaturalis excedit vires cuius. Cuius plenitudo naturalis quod est.

Consequenter illud non influeret in virtutem si ideo quia plenitudo naturalis non potest influere in actus supernaturales hoc non est verum quod dicitur Thomae 1. 1. 99. Sed quod in via influunt in actus supernaturales liberos meritorios quod gratia patet ante quod est evident. Sed dicitur Cap. 5. ubi dicitur, ut qui per peccata a Deo averterant, per eius misericordiam et gratiam revertentur ad suam ipsorum iustificationem. Et de gratia libere consentiendo et cooperando disponant, ita ut largente Deo cor hominis per spiritus sancti illuminationem neque homo ipse nihilominus agat in fine. Illa recipient, quod hoc cooperatur gratia et non agit nihil?

Quem dicitur Cap. 7. eiusdem sectionis, quibus dicitur, si quis dixerit libere cor arbitrium a Deo nolui et excusabam nihil cooperari consentiendo Deo auxilianti alioque vocanti quo ad obtinendam iustificationis gratiam se disponat ac preparat, neque procedentibus si velit, sed velut inanimata quod nihil vult agere neque passivum se habere Anathema sit.

Ex quibus em lib. q. nri illib. nec ad le. p. l. p. l. a. a.
visionis nam p. h. o. Cooperat em graa operat in q.
em q. l. a. b. a. i. n. a. d. i. n. a. t. i. o. n. e. i. s. u. b. i. q. u. a. l. i. b. a. u. t. a. b. u. n. d. a. n. t. i. b. u. s.
illis omibz laboravit n. ego aut. d. graa dei me cu.
quo loco effectus supernos magis tribuit graa qua
sua. naa.

Quaestio iam e quana de his duabz dicendum sit caa
scipalis, quana in spirituali. uerby et alii afferunt
illud de caa in spirituali, lumen vero ee caa scipalis
sao coru e, quia s. p. t. r. e. s. s. u. p. e. r. v. o. c. a. n. t. l. i. b. e. r. u. m.
arbitrium in spirituali graa. si aut. v. o. l. u. n. t. a. g. e. r. e. a. d.
acty memorios. v. l. a. e. t. i. u. s. caa in spirituali. q. u. a. a. n. t. e.
scipalis erit em illib. t. u. caa in spirituali visionis
aliqua et lumen gloria scipalis. v. l. o. l. u. m. e. n. p. e. r. s. u. o.
modo conuale virtute et lingua scipalis elevans p. n. i. a. t.
effectus sibi debitu. illib. q. u. a. g. i. t. u. t. e. l. e. v. a. n. t. i. a.
lumine effectus sibi indebitu. adeo q. n. a. g. i. t. n. o. n. i. n. s. u. o.
s. n. o. m. i. n. e. n. u. m. i. n. i. s. a. g. e. r. e. l. i. n. q. u. a. caa in spirituali.
Egoa varquetz et alii inuenerit velle q. u. a. illud ee caa scipale.

De varquetz in ima p. l. d. i. p. q. r. q. p. e. r. caa in spirituali
intelligit caa, qua oc. v. i. n. a. g. e. n. d. i. a. b. c. a. t. r. a. r. e. c. i. p. i. t. s. e. n. t.
terra a. m. o. v. e. n. t. e. et si ubiq. illib. n. e. t. t. u. caa in spirituali
num enim i. s. a. i. t. caa caa qua p. h. e. r. e. t. i. c. a. l. i. a.
o. l. e. n. t. e. r. a. m. e. e. caa scipale. s. a. n. n. e. r. g. d. i. p. r. s. e. p. o.
quap. b. a. n. d. i. s. q. n. u. m. s. v. u. l. t. n. e. e. l. u. m. e. n. e. e. caa in spirituali
illib. nec illib. luminis. n. i. m. u. s. l. u. m. e. n. p. h. o. r. d. i. n. i. s.
p. r. e. i. o. r. i. s. q. u. a. illib. n. e. d. e. a. l. u. m. l. u. m. e. n. e. l. i. b. e. a. t. a. d.
illib. p. e. n. t. illib. ad potentia. nec in alia actibz p. p. e. r.
a. i. a. l. i. b. v. o. l. u. n. t. a. g. e. n. d. i. i. n. s. p. i. r. i. t. u. s. l. i. b. e. r. u. m. c. o. r. p. u. s. i. q. u. a.
v. o. l. u. n. t. a. g. e. n. d. i. a. d. a. g. e. n. d. u. m. s. i. p. o. l. u. n. t. i. a.
v. o. l. u. n. t. a. g. e. n. d. u. m. s. i. p. o. l. u. n. t. i. a.

Contra si dicitur tunc lumen, dicitur dicitur deo, ut illud
 concilio dicitur visione, aliter illud non potest realiter
 regis concilio dicitur visione deo. Et hoc non est concilio
 hoc levare pondus per vires intellectus receptas, quod per vires
 celestias est. sicut ad invicem: deo nec est concilio ponere
 visionem per lumen intellectus receptum, quod per virtutes
 et per applicata. Et hoc potest dicitur per se. Et in quibus
 sufficere ad visionem aliter quod humine. deo

189

Deinde arguitur in actibus dei et charitatis deum
 omnipotenti: nego con: licet deum absolute hoc potest, tamen
 facere, quia se voluit accommodare convenientia quae sunt
 in via, ita in patria. ad invicem: nego con: in patria
 illud deum lumen, quod lumen est supernale, cum accipit
 visionem, in manet supernale, ad a. g. f. dicitur: aut concilio
 gratia con: illud nego con: sicut ergo, et omnipotenti: nego con:
 ad dotandum concilio non per significare magis reale
 prout apponit supernale, sed per significare tunc
 magis convenientem ad melius disponem, ad modum operandi
 gratia magis convenientem.

190

Deinde arguitur: nego con: item arguitur in actibus dei
 ita in motibus lingua, pedum, manuum, oculorum, quae
 utique convenienter potest moveri ab hoc solo intellectu
 potestate, quae per se, sicut per se aliorum auxilia non sunt
 omnia aut: nego con: licet hoc procedat in ordine ad aliquos
 effectus non est tribuendum in ordine ad omnes, quos non
 non est tribuendum, defendit ab ipsorum effectum non
 cum de visio pro modo se habeat, ut patet de dei et
 charitatis, ut de his aliter se habeat, convenienter
 convenientia quae eos fieri per alios intellectus, idem

Deum. Sententiarum de visione

In genere dicendum videtur ad effectum factum huiusmodi interposuerunt 191.
 magis propria ratione quodammodo de effectu huiusmodi est fieri ad ista
 quodammodo in primis n. datur ut mihi p. l. i. g. et a pluribus om. neg. ob
 species r. p. r. p. s. d. e. i. r. t. e. n. s. de qua p. p. r. i. g. i. n. t. e. r. i. m. n. e. g. o. a. n. t.
 species p. l. l. u. d. a. p. l. e. o. b. i. i. s. t. r. i. g. i. n. e. m. p. p. o. s. i. t. i. o. n. e. m. s. e. u. i. n. v. a. r. i.
 p. o. t. e. n. t. i. a. s. i. c. h. e. c. d. e. n. t. s. p. e. c. i. e. s. a. b. s. t. r. a. c. t. i. v. e. s. e. i. t. i. n. a. d. a. c. t. u. s.
 f. i. c. i. i. n. m. p. e. r. d. a. t. u. s. h. o. l. l. y. f. i. d. e. i. e. l. e. v. a. n. s. p. e. l. l. i. a. m. i. s. s. i. o. n. e. p. l. l. a. c. o. n. a. c. t. u.
 n. p. t. r. e. i. g. i. i. n. i. l. l. i. t. u. s. p. e. c. i. e. s. s. e. i. n. i. s. i. p. s. i. s. p. r. i. n. c. i. p. i. s. i. n. s. t. r. u. m. e. n. t. i. s. e. t.
 p. r. o. p. o. s. i. t. i. o. n. e. s. p. e. r. r. e. c. e. p. t. u. m. l. u. m. e. t. g. l. o. r. i. e.

192
 Quodammodo dicitur quodammodo in visione p. t. a. t. i. a. 192
 n. a. t. u. r. a. l. i. s. h. e. r. e. t. c. o. n. c. e. s. s. i. o. n. e. s. u. m. e. n. t. e. s. p. e. r. n. a. t. u. r. a. l. i. s. a. c. t. u. s. p. e. r. n. a. t. u. r. a. l. i. s.
 C. u. m. e. n. t. e. n. a. t. u. r. a. l. i. s. h. o. c. v. i. d. e. t. u. r. n. p. t. i. s. g. o. g. e. t. i. p. t. a. t. i. a. s. e. c. i. p. i. f. i. c. a. t. u. s.
 a. c. t. i. b. u. s. g. o. p. t. a. t. i. a. n. a. t. u. r. a. l. i. s. p. r. o. p. o. s. i. t. i. o. n. e. a. c. t. u. s. p. e. r. n. a. t. u. r. a. l. i. s. g. o.
 i. p. s. a. e. i. u. s. p. e. r. n. a. t. u. r. a. l. i. s. q. u. o. d. n. o. n. e. r. i. t. i. m. p. l. i. c. a. t. u. s. h. e. r. e. t. n. e. g. o. s. i. q. u. i.
 q. u. o. a. d. i. m. a. s. p. e. r. q. u. i. a. i. l. l. i. t. u. s. n. e. i. g. i. t. e. r. i. t. u. r. e. t. i. l. l. u. d. n. e. g. o. h. e. r. e. t.
 n. e. l. l. u. i. n. p. a. r. t. u. m. i. n. q. u. o. s. p. o. t. e. s. t. c. o. n. c. e. s. s. i. o. n. e. s. h. e. r. e. t. o. r. i. a. n. a.
 l. i. b. e. r. i. t. a. t. e. o. b. i. e. c. t. i. v. e. a. l. i. e. r. a. p. l. e. o. m. i. s. s. i. o. n. e. n. e. a. m. a. b. s. u. r. d. u. m. e. q. u. a. n. t. u. m.
 s. u. p. e. r. n. a. t. u. r. a. l. i. s. v. i. t. a. l. i. s. h. e. r. e. t. q. u. o. d. c. o. n. c. e. s. s. i. o. n. e. s. u. m. e. n. t. e. n. a. t. u. r. a. l. i. s. 193

193
 Sic ratio Hypothetica que e in primo ordine supernaturalitatis
 et connectione cum humanitate et materia ad veros in
 epulis facta respicit illud ut receptum ad q. n. s. i. s. a. n. t.
 ab actibus ipsi naturalis ipsi debitis con. ant. n. supernaturalis
 t. u. s. p. e. r. n. a. t. u. r. a. l. i. s. p. o. n. e. n. d. i. s. n. e. g. o. a. n. t. e. t. c. o. n. t. r. a. r. i. e. s. p. e. c. i. f. i. c. a. t.
 i. t. a. u. t. h. e. r. e. t. h. e. r. e. e. a. d. p. r. o. p. o. s. i. t. i. o. n. e. s. a. n. t. e. t. c. o. n. t. r. a. r. i. e. s. p. e. c. i. f. i. c. a. t.
 C. e. r. t. u. m. p. r. o. p. o. s. i. t. u. m. q. u. o. d. n. o. n. h. a. t. a. l. i. a. p. l. a. t. i. e. o. m. i. s. s. i. o. n. e. a. n. t. e. t. n. e. g. o. s. i. q. u. i.
 l. i. c. e. t. e. n. i. m. d. i. c. i. t. u. r. i. l. l. i. t. u. s. p. e. r. n. a. t. u. r. a. l. i. s. h. e. r. e. t. q. u. o. d. e. l. i. c. i. t. u. r. i. l. i. b. e. r. i. t. a. t. e.

virorum quod n̄ h̄t alig illibz, n̄ e hoc gratia p̄p̄uale
imo neqz lossan diversū specie, cum illibz p̄p̄ualibz
p̄m̄l̄ter elevatqz p̄p̄it p̄m̄l̄z virones elicere.

197

Dices hac r̄o illibz n̄ vultas h̄eret incohata
virtute elicendi actqz p̄lutaris, s̄ p̄ p̄p̄ualibz incohata
ā n̄ā p̄ dicere e pelagiana q̄o. q̄z vultas h̄eret
virtute incohata n̄ inadeguata. p̄m̄l̄z equqz virtute
inadeguata trahendi curru, que h̄eret in p̄p̄ualibz
solo p̄ h̄i trahere cum aliis, hoc e falsū q̄z
ori: ali: incohata n̄ n̄ā virtutibz p̄p̄ualibz
incohata neqz ali: incohata e elevata virtutibz
p̄p̄ualibz Con: Ali: al neqz con C.

Alqua Concilia in qua pelagiana damnant vultas
ipsa concurrere ad actqz meritorios imos, imo hoc
docet Tridentina statuta nam: i 99 et i 80, s̄ h̄i
damnant q̄ vultas absqz gratia p̄p̄ualibz elicere
actū p̄lutaris. ad q̄firm: neqz ali: equqz virtute
incohata seu p̄p̄ualibz inadeguata exaltā h̄a ubiqz
alteriqz equqz p̄t ipsi oīs p̄p̄ualibz debitis. ab vero
libit n̄ lam h̄ inadeguata que incohata h̄t virtutes
que p̄ sola efficiunt in h̄i q̄ p̄p̄ualibz virtutibz
conspici p̄ h̄ luminis illi. nullo modo nec
indeterminate e debitis nec enim verū q̄ oīs p̄p̄ualibz
quodcumqz active debeat concurrere, n̄ enim debet p̄
effertū e talis, ut cum h̄i p̄p̄ualibz respiciat

196
 Causa inferior nō potest praestare effectum supernae gō
 nec illius vimone, qđ neqđ potest ponere, qđ ipsa vitalitas
 vivens e supernaalis gō neqđ ista potest praestare ab illa
 gō qđ e adaequata rōo gñeadi supernae effectū visionis
 e lumen: gō em e vltia pime operativa qđ neqđ ullima con.
 Causa inadeguata nō potest praestare effectum illa Causa adaequata
 sic species hōc nō potest vitalis et alter nō potest gñeant acty vitalis
 seu pfectione illorū. In influere possunt in illos, nisi velis
 dicere Causa inadeguata debet habere praestare unū qđ
 e parte effecty, qđ auctores vident plures requirere ad Caus.
 nō ante potest praestare prout hōc pater sumptus, alia cum
 hoc potest identificata effectum debet praestare totū
 effectum. Hūc igitur potest praestare prout unū qđ pater sumptus
 illius ante in causa nostra praestaret prout vitalitatis
 in visione. ad gñim. d. in ant. e supernaalis nō pater sumptus
 con. ant. fortiter sumpta nego ant. ad hōc ad gñim. nego ant.
 quia lumen nō gñeant vitalitatis

197
 Dices exclusio, neqđ debiliore qđ. gō em acty debiliore
 recipit gō qui pōnit a recipio spiali reali quibāctō illa
 naalis. gō. facta visio est nōqđ supernaalis quā lumen
 hoc enim nō dependet a recipio naali. d. e absurdū
 qđ acty potest nōqđ supernaalis quā hōc gō. gō. qđ
 recipio naalis nō potest attingere terrā supernaale, gō neqđ
 gñia naalis. qđ omif. ant. nego con. in variis denotat
 ut suā quā potest tribuenda alicui loci nō e
 regula melior, quā ut definitur denotat et vident
 quid intelligat, qđ si definitio veniat rei tribuenda
 e illi denominas, si nō t. e neganda

si quia certum dicitur quod ea ubi agitur praemissa certissima
 non dicitur certa gelusio huius una est praemissa certa et
 nam ea una sola nihil indet. ea una praemissa certissima
 quae certum est veritas in Christo, quae certum est veritas
 quae certa sunt amba praemissa! et his enim surgit illa
 veritas.

198 Ad vero supernaale dicitur quod supra viri
 et eorumque an creatura sine deum habente naturali
 ut elevato in dependente sine n. nec alia definitio
 pro libitu licet eundem, quod visio est supernaturalis
 vel haec est eum dispartita inter gelusione et visione
 quod illa seque debiliore parte n. vero ista, ad quod negant
 Supernaturalitas n. desumitur a hoc. Hec est, quod res supra viri eorum
 via naturalis si theologice sumatur et ad quod quod ad veritatem
 quod ad unum, unum est supra sicut altum. quod ad ad unum
 ut pote foris beato n. negantia ponitur per veritatem
 ad illa. si unio hypostatica est. dependente a ipse naturali
 Christi magis est supernaturalis quae multa independentia.

199 Ad ista affirmo. omnia autem quae multi negant. si autem est veritas
 est, quia si effectus est supra dependentia naturae, et actus est supra
 ipsa, qui etiam non potest ponere effectus, nec potest ponere actionem
 positus quia actus est foris positus effectus. si ista res se
 est in potentia, non legitur quod si aliquis effectus est in ad quem
 se ipse dicitur est, sit supra dependentia naturae in
 potentia sit supra eandem, quia potentia est in differentia
 actus, effectus in potest ponere unum effectus potest alium
 nec potentia est actus sit in differentia. tunc ut unum sine
 altero dari non potest. multo magis ponere potentia est ponere
 effectum.

P^o 4. Causa meritoria naturalis nec generalis disponere potest 200
 causare supernaturalem effectum in merito allegata
 supernaturalis meritoria, non nego causa naturalis physica. & nego con:
 causa meritoria causat effectum per viam suam proportionem
 identificata et citando ratio congruentia per meritum
 unde causa meritoria est bene intellecta proportionem ad effectum
 hoc autem implicat in causis naturalibus respectu effectus naturalis
 et vero causa physica non causat effectum per seipsum, sed per actionem
 distinctam, quia cum possit dependere simul a pluribus causis
 et em dependere simul a re ipsa superna adeoque ab hoc recipere
 proportionem ad effectum supernum accedit quod se praesentat
 per modum distinctum, sed dari possit dupliciter, adeoque aliud
 premium naturale dante possit causa meritoria naturalis aliud supernaturale
 causa meritoria supernaturalis: at non dicitur effectus physicus et omni
 possibilis et. visio non est divisible ut generaliter ab intellectu generali
 a lumine procedere possit.

P^o 5. iuxta nos creatura generaliter beatificari seipsum hoc est
 absurdum quod. si. Mi. premium totum est a seo quod
 si illud influat in visionem et dicitur quod lumen est
 dispositio et non causa hoc est contra nos quod. si. Maj. possit
 dicitur quod sola beatitudo sua cursus per supernaturalem
 est causa quod. si. Mi. rubra dicitur lumen gloriae et illud
 potest ponere visionem, hoc est falsum quod. si. Mi. dicitur autem beati:
 quod dicitur ut causa beatitudinis obvia nego. Maj. beatitudinis
 quod dicitur: at causa naturalis nego. Maj. ut obedienter illa et levata
 con: Maj. et quod. si. Mi. nego con. ad praesens con: an: totum est
 quod dicitur totaliter illa ut creatura pro non influat nego autem totum
 lingua a causa imaria con: an: et nego con: si enim meritum possit
 et non gratia et donum. si. Mi. et ita totaliter ut nos non

Non influamq. quoniam unum docet. Sicut autem unum
 sic in si cuius in primum quodam ad ea spectata culo per
 Comedia, visio ipsa e proxima et hi specialiter pueri
 erentes.

202

Ad unum quoniam: nego Maji ad quodam nego Maji. Quod eade et
 qua si sola vigilia e caa hactenus nullo modo presente
 graa, qua per ad e in unis. Sicut e ipsa quae eigit
 hactenus. Sed lucen si pueri eigit illud eade et
 pueri e visiones, nam illud eade et eade eade eade
 aliquid supernale alias in eade, quae quae pueri
 recipere ipse eade supernale ut pueri eade et eade
 applicat eade, nec eade completa pueri, eade eade
 rursus in unis pueri supernale eade in eade pueri
 referendi e lumine in ipse eade eade eade eade
 eade: dir. Maji: si pueri eade et eade eade: nego con
 siderales et incoherentes nego Maji et eade eade: nego con
 licet ante eade pueri complecti eade eade eade
 supernales eade applicata, in si eade eade eade
 nec ita in eade eade graa, nec eade eade eade
 quo posito sed sit magis eade qua pueri eade eade
 hactenus pueri eade pueri.

203

Ad eade eade eade. S. homo, variis locis docet si
 pueri eade eade videre eade ab ipse lumine gloria
 hactenus et permanentes, eade si pueri eade eade
 eade eade Angelicus eade eade quae. 143 ait. Sancto paulo
 in rapto illo in eade eade eade eade eade eade
 transeuntis, eade eade eade eade eade eade eade
 eade eade.

204.
 S. Doctor ait posse aliquem elevari ad videndum seu
 in mente nisi dispositiones via per hoc intelligi hunc
 transiens, qd nihil est ex textu a nobis allato. S. S. p. dicit
 S. Doctor postea in summa, in qua visione dicitur possibile
 sine lumine, utraque pars qua tenent in libro philosophico
 S. nego Con: S. Doctor ut sicut alia ita et hic per impossibile
 intelligit impossibile de solia ordinaria n. ante de potentia
 abstracta ordinaria alia potentia, vult qd dicitur de possibile
 iuxta certam gratia, cui Deus in hac providia se vult
 accommodare, ex aliis enim tenibus status a nobis patet esse
 admissibile in alia providia nostra tenent. ad imo qd dicitur: ergo
 Con: S. vult Deus se cum uno paulo qd dicitur modo abstracto
 ratio radundendo et loco loci luminis actualis compari
 cupit intelligi transiens, n. ante vult qd aliter n. p. sicut
 fieri. ad id qd dicitur: nego aut ad statum via n. p. sicut
 hunc in hunc transiens, deinde explicat ibi dispositiones
 via esse de qua ponunt ad rem infidelitatem per se
 a se n. p. sicut, aut qd dicitur creatas. tunc qd aliter
 tenent S. thoma n. admittat ad versionem explicat.

203.
 Ad ista qd dicitur: nego aut. nihil e qd ad hoc nos cogat
 quia p. sicut et impossibile dicitur supra, si utraque
 tenent S. Doctor attendo qd S. paulo et alia in occa
 sione n. p. sicut dicitur nostra responsione. S. dicitur
 sicut quibus ad versionem qd p. sicut, unde cum ad eius intentum
 satis fuerit quandoq. attendere et in via et aliter
 lumine per merne uter possibile visione deatifica et
 hoc obtinuerit admittendo per cognoscimus transiens
 n. fuit opus recurrere ad casum applicat dicitur, qua forte
 nova qd versionem esse dicitur.

Est q^o no. Angelus scire potest senta nova, legio
 elevari ad physica potentiam quod per virtutem sui intellectus
 transcendentem, atque in multis actibus et hac virtute
 elevari ad effectus supernales, q^o nec illi potest elevari
 q^o non & Doctor alibi insinuat hoc si non habere
 illam potentiam receptivam formam supernalem q^o non illi
 potentia activa est effectus elevabilem. Et sic dicitur et hoc
 vocat quodammodo in hac parte in omni, ubi omnia de absolute
 potentia et in omni potentia negotia et negotia illi, quia
 in multis n^o est ex num. 202

207

Oratio contra dicitur: quia dicitur & Doctor videtur aliquid in
 sententia pedere physica influant in gradum, aliter illud videtur
 admittere morale de quo egimus 378 de sententia in genere
 Ad q^o dicitur: dicitur autem habere illam potentiam receptivam si non
 elevat con: aut. si elevat nego autem con & Doctor
 ibi illud vult hoc habere naales capacitatis recipiendi
 formam supernalem quia potest elevari ad hoc ut
 potest recipere, sicut dicitur num. 202 n^o autem habere
 potentiam recipiendi aliquid supernale ante elevacionem
 n^o negat autem habere potentiam mechanice effectus ele-
 vabilem.

Obij q^o alibi dicitur de impotente et improporcionato fieri
 potens et proporcionato, n^o potest fieri per elevacionem puri
 effectus q^o dicitur: illud est potens et proporcionato
 e^o de modo in q^o dicitur: q^o dicitur suspensio proporcionata
 recipiendi virtutes potens, tale n^o potest alibi per effectus elevacionis q^o

Et aut. nihil est ei causa alterius nisi habeat in se virtutem agendi
sed si in intellectu potens. Et nego est. ad gloriandum. Con: aut. e
toto modo intellectus est illi ut totum suppleat. Con: aut. si in se totum
potens: intellectus adaguate nego aut. inadaguate re incohabite
Con: aut et nego Con.

Principium est in sapientia et quia se solo non est potens procreare
Effectus est virtus principium cum quo gubernat. Con: aut
adaguate: et quia nego Capax est ut cum alio gubernat
Causa adaguate. Nam uno casu potest fieri potens procreare
per aditionem effectus principium et sic equum per aditionem
alterius potest volens ad curru trahendum. Et ita omne est illud quod ad hoc
ad visionem beata. in modo Casu non potest suppleri defectus. si
legis non potest gubernare virtute intellectus illativat ad quod
si. est modo Sap. et M. A nego con: si replices in casu
elevans effectus manere illud intellectus inpropositionatus
sicut ante perseques argutus in equo deus. Dist. item inter
impropositione in modo et illud inadaguate seu quarela
Chum incohabita propositione.

Et est quod virtus ad qua elevans illud est vitalis. quod est in
scipium elevans et est vitalis. et nullum effectus potest esse
vitalis. quod scipium illationis naturalis super naturalis et est
intellectus. et scipium illationis naturalis est vitalis. quod est in
scipium super naturalis. et in luce gloria est causa gloris
inordinans illud beati. et causa gloris suppleri non potest quod.
Et nego con: modo unum scipium. et illud illud est vitale. quod est
si in via ad veritatem in fieri inpropositione scipium illationis
licet non est vitalis. ad quod. Dist. aut. si scipium nego aut. et quod
ipso illud con: aut et nego con.

Alia qua obici possent quae scilicet obdiale soluta
17 de sententia in genere hum. 234. (art. 3. an scilicet
aequalitate luminis illius naturalis perfectior scilicet videat
Deum.

art. 19. scilicet
An, stante aequalitate luminis
electus naturaliter perfectior
perfectius videat Deum

213

Certum est de hoc diversas et inaequales esse visiones beatorum
sicut et in quibusdam creaturis seu quo ad species cum qualibet
representat individualiter Deum, sed individualiter, sed magis
et minus, quod non mutat speciem sed gradum ad intentionem, et
ideo sciendum de aequalitate beatorum, intelligo autem esse in
aequales in aliquibus aliis beatis licet non in omnibus quia plures
possunt habere beatitudinem aequalem, sicut enim recte notat
et sanctorum in certis et quidem angelis diversas habent beatitudines,
et in maxime qui sunt eiusdem speciei. Item autem scriptis
et scripturis beatorum 17 dicitur in domo patris mei man-
siones multae sunt, et in materia unanimiter interpretati fuerunt
Beatitudines diverse. Item una ad Corinthios 13. Nemo enim
a stella differat in caritate sicut et resurrectio mortuorum.
Eadem pericula dicitur unguis ante signum necesse accipiat
Tantum labore. Tandem dicitur in hac vita in florentibus
in alteris unionis, ubi de beatis dicitur inveniunt esse ipsi Deum
sicut et dicitur unum sicut est pro mentibus in diversitate
alium alio scilicet, pro autem matthaei 20 dicitur omnibus operariis
votis de ratione et intelligitur omnibus tempore eadem beatitudo in
eadem individuali mensura, sed non in eadem specie, ita
ut quilibet accipiat visionem Dei. Ita S. Augustinus!

Quibus inquam libere respondeatur, uni pro alio
 merenti, utlibet dicitur, quia: e ius, quod dicitur
 aut iustificatio, ut merito, pro qua ab ipso dicitur
 mereri, augustinus, quia: d. talis visio n' est pro
 iustificati, q' e' dicitur, q' n' e' dicitur, et talis merito
 dicitur n' dicitur, ut iustitia, alia enim gratia infans, et
 una iustificatio dicitur, in populo dicitur, gratia, q'
 ois dicitur q'.

220. Robertus autem dicit, quod si dicitur, dicitur dicitur
 aequalibus meritis, lumen aequalis, et iustitia, et geometrice
 in proportionalitate, ita ut dicitur, non dicitur, illud recipiat
 minus lumen, dicitur, autem illud, imperfectione, recipiat magis
 lumen, q' compensat defectum dicitur, ita ut aequalis
 recipiat, dicitur, et hoc dicitur, tam e' regulata, non e' q'
 alii dicunt dari lumen aequalis, arithmetice, q' dicitur, dicitur
 dicitur, ita geometrice, aequalis, ita ut dicitur, cum dicitur
 illud, magis dicitur, atq' ad e' dicitur, oratio, recipiat, arithmetice
 aequalis, et hoc dicitur, sequitur, dicitur, et hoc dicitur.

221. Nam si iste cursus super naturalis e' in gratia, et hoc e'
 gratia, q' n' e' dicitur, sed negare, illud, imperfectione, et
 dicitur, si e' dicitur, et hoc dicitur, dicitur, ois merito, q' dicitur
 dicitur, minor, q' dicitur, absurdum, si e' gratia, si illud
 dicitur, dicitur, magis gratia, dicitur, absurdum.
 dicitur, num. 216. q' dicitur, dicitur, absurdum, q' maior
 dicitur, naturalis, imperfectione, magis, gratia, super naturalis, dicitur
 q' aequalis lumen, recipiat, aequalis, dicitur, unde dicitur, sine
 perpetua violentia, dicitur, negare.

Non in ea hoc legitur ad sola eorum perfectior naa ^{reges} sui plus
 populi in ordine tad acty pereg rales supra respiciunt ^{supremale} 225
 et qd' utraqz p'fectio habet perfectior et imperfectior egit
 uicta tota intentione respiciuntur, quia et Casu r'p'fectio
 p'fectionis ad p'f'om. nego con. magis aliquo sumit comparatiue
 et si alteri con quo fit. conperat in q'antit' p'fectio de quo e
 que p'io quavis in minori gradu. alio q' sumit excludere hoc.
 e ad uni quavis in d'lectio, sic ut hebreos u. hebr' de
 Moyse magis eligens affligi con populo sui que ha p'fectio
 peccati habere inturidale. quis enim bicost' clausura con elapsio
 quavis mag' peccatu. et sic in h'c p'fectio respiciuntur d'lectio
 sumit excludere.

Respondeo visio beata om' e vitales d'lectio ad p'fectio. Respondeo
 quo perfectior e illi' con p'fectione vitalitate ad ego visioe p'fectio
 ego influent' illi' d'lectio aliquid in visioe, q' quo perfectior e
 illi' con plus ei respondet Respondeo dicitur: Non vitalitate acty realis
 ponit illi' realer con. Mi. ponit realer vitalitate acty p'fectionis
 nego Mi. et con. ad p'f'om dicitur: ant. Respondeo illi' influent' ut realer agenti
 nego ant. ut p'fectio realer et d'lectio realer t'ntu agenti con. ant. et nego con.
 p'fectio con t'ntu d'lectio agit maior q' p'fectio realer t'ntu et realer
 ut patet in exemplis n'br' 222. adu'ctis.

Respondeo illi' p'fectio et equal' lumen e conplect' caru p'fectio
 quam illi' p'fectio et equal' lumen: q' q' plus a p'f'om. ant.
 patet in Euclides h' equalit' addant' unequalit' t'ntu d'lectio p'fectio
 p'fectio p'fectio lumen p'fectio con equali illi' q' plus agere et p'f'om.
 visioe melior' q' in illi' p'fectio lumen equali lumine. Respondeo
 e conplect' p'fectio realer con. ant. p'fectio p'fectio p'fectio
 ad hunc p'fectio nego ant. et con. Respondeo illi' d'lectio con p'fectio p'fectio
 ad p'fectio t'ntu con. p'fectio t'ntu d'lectio q' illi' tota p'fectio p'fectio in ea
 v'cto' in qua p'fectio p'fectio q' in r'p'fectio con p'fectio p'fectio

227

Ad p[ro]p[ri]etatem d[omi]ni. aut lumen e[st] p[ro]p[ri]etatis naturalis nego aut
 factus cor. aut et nego. cor. lumen e[st] r[ati]o[n]is. Cui
 Commensuratio effectus adesse. et maxime p[ro]p[ri]etatis ad meliores
 visiones. quibus nulla e[st] p[ar]itas a lumine ad illud.

239

Si d[omi]ni quo p[ro]p[ri]etates si ead[em] in t[er]ra. adq[ue] in illa p[ro]p[ri]etate,
 et p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis. q[ui] in p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etatis
 illa ead[em] indaga et in p[ro]p[ri]etatis, in quo p[ro]p[ri]etate e[st] p[ro]p[ri]etate
 visiones p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis. aut q[ui] p[ro]p[ri]etatis equalis cum meliori
 specie. et in luce p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis. scribita cum meliori
 Calano meliori p[ro]p[ri]etatis. q[ui] d[omi]ni. aut. Cui indaga et in p[ro]p[ri]etatis
 naturalis p[ro]p[ri]etatis. Cor. aut. p[ro]p[ri]etatis et p[ro]p[ri]etatis t[er]ra p[ro]p[ri]etatis
 nego. aut. et cor. ad p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis e[st] ead[em] naturalis p[ro]p[ri]etatis
 Calano q[ui] n[on] e[st] p[ar]itas

230

Notat ante p[ro]p[ri]etatis indaga et p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis
 correspondere aliqui p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis
 intermediam. Calano distributione p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis
 actio. et in p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis
 aliquid in artificiali p[ro]p[ri]etatis. sic Calano bene p[ro]p[ri]etatis et p[ro]p[ri]etatis
 ad p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis
 litteras quia facile e[st] d[omi]ni p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis
 distans et male p[ro]p[ri]etatis. unde ait q[ui]dam illu[m] nolum
 locale et p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis in ead[em] distributione p[ro]p[ri]etatis
 fieri virtute naturali et principaliter ab infinito p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis
 localis e[st]. quomodo in artificiali e[st] principaliter q[ui] ab artificiali
 nihil e[st] ante in p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis
 in genere correspondere illis nam in vitalis p[ro]p[ri]etatis cum
 super naturalis n[on] e[st] principaliter ab illis aut illis co[m]muni agente
 virtute naturali

331

Si est semel illa perfectior et plures gradus perfectionis, quam
 illa imperfectior, et ois gradus ut pote reales, habet se inesthlycali
 elevanti go in illa perfectiori plures gradus elevanti, go
 plus aequal quam si, sunt pauciores. p. con. si elevat cum
 illa omi species naturalis hoc compleat elevatur plus facit
 quam si elevat sola illa go em plus facit compleat et plura
 perfectionibus illa et hertor. argm. lumen em naler elevat
 volucl, go em elevat ad amovd. et in. lumbis elevant ois perfectiones
 olei et aqua: go oleu plus facit, in ordine ad quod quod aqua,
 certe oleu nobilior plus quod ignobilior. in. for. et h. m.
 elevant ois ad visionem illa hoc e propositionata lumen conglu.
 narou et propositionata illa hui nego m. et di. eod. modo
 ina, et absolute nego et quetia ad glauo con. ant. quia illa
 hie species eius supplemento nihil vid pt facere, et hinc si n. ad
 species supernaalis, nec eius supplemento. si elevat naclite
 anti go plus fit, quia fit cognitio supernaalis, quae alias n. quereb.

Hic autem et in partibus e, quia species tribuit speciale prout
 npe representatiois, go n. tribuit illa cognitio, et gih claru. ego
 plus fiat go utrumq. elevat, tribuit scilicet aliq. prout
 cognitio, go aliter n. potest tribui: at vero illa perfectior n.
 tribueret prout specie diversu. visioni, quia tra. tribueret
 em multa adversarios maiore intensione et aliq. claritas
 quae n. faciant cognosces in sensu hu. theologico specie diversu
 cum una cognitio beatifica n. differat specie ab altera
 multo magis tribueret prout laler, go n. potest tribui spe
 perfectioni illa, quia tota ista intensione et claritas pt haberi
 a specie et a lumine intensiori. hoc tu addo nec ratio
 speciei naturalis perfectioris fieri actu supernaale perfectione
 qua fieret. si ad est species naturalis imperfectior individualis
 illa diversa, go magis patibilis et sequenti objectione.

332

Dico hinc illud de facto videtur Deum Beati a bonis
specie impie sa creata de i. ita Angelicus Suarez. Et
hoc testatur Comunitis Theologorum.

239

Et si per se pauca viderentur non est fieri plura. quod si Deus
supponit in immediate percurrere ad visionem beatificam
et tunc ut causa videretur cum ut generalis per se. per se
ita generat quod gratia in hac vita per se recipit gratia
in beatitudine qua se vident et per se plura ut hinc et lumen
gloria. non autem recipit gratia in beatitudine cum et per se. non
e. conatus quae per se per se visione beatificam
immediate a solo Deo. quod non est ratio carere. per se. aut per
si gratia careret gratia in beatitudine cum et per se. quod
specie a se. obsequio quod in hac vita per se
in hac vita hinc et hinc in lumen gloria. in loco huius
libitu fidei. per hoc dicitur non per se. alias enim oes viderentur
tata viderentur praeceptum parvuli. qui species non hinc ulla
cum nihil possunt cognoscere nisi per se per instructionem
acquirant species.

Obiit mo gratia magis. et hoc. una per se quod si autem
docet Deus per nulla similitudine seu specie creata
potest videri in se. quod implicat hinc species. et mentes
et doctoris saltem de dubia nam una per se quod si autem
vbi et maxime docet non quod dicitur species impie sa quae
curat quod edocuit. hinc per se quod non possunt dicitur species
quae se habeat ut medium obsequio seu ut similitudo creata
obsequio in qua lingua medio Deus invenit et quod dicitur
videatur quem specie negat quod dicitur. ad hinc magis per se
impossibilitate hinc species et doctor et eo quod in species
creata per se magis ingenuis et nulla per se. et per se
quod dicitur per se. et hinc. quae ratio hinc quod hinc
specie se habeat ut medium obsequio.

Partial text from the adjacent page, including words like "Dico", "specie", "creata", "angelicus", "suarez", "hoc", "testatur", "comunitis", "theologorum", "et si", "per se", "pauca", "viderentur", "non est", "fieri", "plura", "quod", "si", "deus", "supponit", "in", "immediate", "percurrere", "ad", "visionem", "beatificam", "et", "tunc", "ut", "causa", "videretur", "cum", "ut", "generalis", "per", "se", "ita", "generat", "quod", "gratia", "in", "hac", "vita", "per", "se", "recipit", "gratia", "in", "beatitudine", "qua", "se", "vident", "et", "per", "se", "plura", "ut", "hinc", "et", "lumen", "gloria", "non", "autem", "recipit", "gratia", "in", "beatitudine", "cum", "et", "per", "se", "non", "e", "conatus", "quae", "per", "se", "per", "se", "visione", "beatificam", "immediate", "a", "solo", "de", "quod", "non", "est", "ratio", "carere", "per", "se", "aut", "per", "si", "gratia", "careret", "gratia", "in", "beatitudine", "cum", "et", "per", "se", "quod", "specie", "a", "se", "obsequio", "quod", "in", "hac", "vita", "per", "se", "in", "hac", "vita", "hinc", "et", "hinc", "in", "lumen", "gloria", "in", "loco", "huius", "libitu", "fidei", "per", "hoc", "dicitur", "non", "per", "se", "alias", "enim", "oes", "viderentur", "tata", "viderentur", "praeceptum", "parvuli", "qui", "species", "non", "hinc", "ulla", "cum", "nihil", "possunt", "cognoscere", "nisi", "per", "se", "per", "instructionem", "acquirant", "species", "Obiit", "mo", "gratia", "magis", "et", "hoc", "una", "per", "se", "quod", "si", "autem", "docet", "deus", "per", "nulla", "similitudine", "seu", "specie", "creata", "potest", "videri", "in", "se", "quod", "implicat", "hinc", "species", "et", "mentes", "et", "doctoris", "saltem", "de", "dubia", "nam", "una", "per", "se", "quod", "si", "autem", "vbi", "et", "maxime", "docet", "non", "quod", "dicitur", "species", "impie", "sa", "quae", "curat", "quod", "edocuit", "hinc", "per", "se", "quod", "non", "possunt", "dicitur", "species", "quae", "se", "habeat", "ut", "medium", "obsequio", "seu", "ut", "similitudo", "creata", "obsequio", "in", "qua", "lingua", "medio", "deus", "invenit", "et", "quod", "dicitur", "videatur", "quem", "specie", "negat", "quod", "dicitur", "ad", "hinc", "magis", "per", "se", "impossibilitate", "hinc", "species", "et", "doctor", "et", "eo", "quod", "in", "species", "creata", "per", "se", "magis", "ingenuis", "et", "nulla", "per", "se", "et", "per", "se", "quod", "dicitur", "per", "se", "et", "hinc", "quae", "ratio", "hinc", "quod", "hinc", "specie", "se", "habeat", "ut", "medium", "obsequio".

Licet n̄ immediate, s̄ per species vicaria, s̄i generare
q̄d ē, verbum mentalis, s̄ species cognoscit, hoc enim intelligit
per hos terminos.

¶ **42.** Cetera n̄ ei parat̄ a specie cognoscit ad impropria.
¶ species cognoscit habent unde limitari, quia immediate
p̄dicant ab illis. creato limitato. s̄ n̄ species impropria
quia p̄dicant immediate a solo illimitato. ¶ nego autē,
ad placet nego q̄ species impropria n̄ habent unde limitari
licet enim p̄dicant a Deo illimitato s̄i p̄dicant ab eo
ut agente, limitate sicut p̄dicitur q̄ angelus et similes
q̄ enim Deus limitare sicut effectus q̄o eo labore p̄dicit
ad mensuram perfectionis qua ei placet. si enim illis
agit illimitato q̄o agit nihil, si pater sicut q̄o proprio
generans sicut p̄dicitur hoc limitatum.

¶ **43.** albedo n̄ pot̄ fieri alba per alia qualitas nec
lux visibilis per alia, quia illa per se ē alba, hoc
per se visibilis, s̄ om̄ Deus ē per se intelligibilis
q̄d n̄ pot̄ fieri intelligibilis per species superaddita, q̄o
Deus n̄ pot̄ fieri intelligens per aliquid aliud q̄o n̄
intelligibilis. ¶ om̄ia Maj̄ Ori. Mi. ē per se intelligibilis
eodem modo quo albedo alba et lux visibilis cognoscit
diverso modo Con. Mi. ¶ nego Con. Deus ē intelligibilis
sicut pro alio unde pot̄ se reddere intelligibile
immediate per se et per species, albedo ē respectu alba
lux respectu visibilis. ¶ Deus facere ut n̄ pot̄ fieri
intelligibilis p̄dicitur in se sicut p̄dicitur q̄o talis
respectu hōm̄ viatorum, ad q̄m: nequeo argutus
q̄d nec pot̄ fieri alio per aliud aliq̄o visio p̄dicitur n̄ ē
visibilis a Deo, in q̄o nego Con. si p̄dicitur s̄i desumi
et ipsa diversitas denominationis.

